

ANNAS PAGASTA TERITORIJAS PLĀNOJUMS 2003.-2015.

ar 2009.gada grozījumiem

Otrais sējums

Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi

1.redakcija

Annas, 2009.

ANNAS PAGASTA TERITORIJAS PLĀNOJUMS 2003.-2015.
ar 2009.gada grozījumiem

Otrais sējums

Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi
1.redakcija

Pirmā redakcija apstiprināta ar Annas pagasta padomes 2009.gada 21.maija sēdes protokolu Nr.7 lēmuma 1.p) „Par Annas pagasta teritorijas plānojuma grozījumu pirmās redakcijas sabiedriskās apspriešanas uzsākšanu”

Annas pagasta padomes priekšsēdētājs _____ (A.Fomins)

2009.gada ____ . _____

SATURS

IEVADS	6
LIETOTO TERMINU UN JĒDZIENU SKAIDROJUMS	7
1. VISPĀRĪGĀS PRASĪBAS TERITORIJAS IZMANTOŠANAI	12
1.1. Vispārīgie noteikumi	12
1.2. Publiskums	12
1.3. Teritoriju izmantošanas veidu maiņa	12
1.4. Prasības zemesgabaliem, uz kuriem iesāktā apbūve vai saimnieciskā darbība nav atbilstoša teritorijas plānojuma plānotajai (atļautajai) izmantošanai	13
1.5. Teritorijas plānojuma grozīšanas kārtība	13
1.6. Izņēmumi un papildinājumi	14
2. NOTEIKUMI VISĀM TERITORIJĀM	15
2.1. Visās teritorijās atļautā izmantošana	15
2.2. Visās teritorijās aizliegtā izmantošana	15
2.3. Piekļūšanas noteikumi	15
2.4. Zemesgabalu sadalīšana, apvienošana un robežu pārkārtošana	16
2.5. Būvju atbilstība zemesgabalu robežai	17
2.6. Redzamības nodrošināšana	17
2.7. Apbūves rādītāji	19
2.8. Prasības ēkas un būves vai to daļu funkcionalitātes maiņai	19
2.9. Prasības teritorijas, ēku un būvju uzturēšanai	19
2.10. Būvju novietojums zemesgabalā	19
2.11. Pagalma noteikumi	20
2.12. Būvju augstuma un stāvu ierobežojumi	21
2.13. Fasādes, jumti un notekcaurules	21
2.14. Logi, durvis, lodžijas, balkoni un skatlogi	22
2.15. Izkārtnes, reklāmas, markīzes, informatīvās un numura zīmes	22
2.16. Apgaismes ķermeņi	23
2.17. Apgaismojuma un insolācijas prasības	23
2.18. Vides pieejamība	24
2.19. Žogi	24
2.20. Aizsardzība pret trokšņiem, vibrāciju un smakām	24
2.21. Kioski, nojumes, paviljoni u.c. īslaicīgi tirdzniecības objekti	25
2.22. Saimniecības ēkas un būves mājlopu novietošanai	25
2.23. Noteikumi garāžām, autostāvvietām un velosipēdu novietnēm	25
2.24. Atklāta āra uzglabāšana	27
2.25. Vispārīgās prasības inženiertehnisko komunikāciju būvniecībai, rekonstrukcijai un uzturēšanai	27
2.26. Ūdensapgādes būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija	28
2.27. Kanalizācijas būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija	29
2.28. Elektroapgādes būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija	29
2.29. Telekomunikāciju būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija	30
2.30. Siltumapgādes un gāzes apgādes būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija	30
2.31. Prasības ēku un būvju rekonstrukcijai, restaurācijai un remontam	30
2.32. Prasības attālumiem starp būvēm un inženierkomunikācijām	31
2.33. Ugunsdrošības attālumu prasības	33
2.34. Atkritumu apsaimniekošana	34

2.35. Prasības jaunai satiksmes infrastruktūrai un esošās infrastruktūras rekonstrukcijai	34
2.36. Prasība lauksaimniecības zemēm un meža zemēm, kurām nepieciešama transformācija	36
2.37. Prasības dabas teritoriju izmantošanai un apstādījumu ierīkošanai	36
2.38. Prasības teritorijas labiekārtojumam un elementiem, to vizuālajam un mākslinieciskajam noformējumam	36
2.39. Koku ciršana	37
2.40. Koku un to sakņu sistēmas aizsardzība	37
2.41. Reljefa un augsnes virskārtas aizsardzība	37
2.42. Meliorācijas sistēmu un hidrotehnisko būvju ierīkošana un saglabāšana	37
2.43. Prasības derīgo izrakteņu ieguvei	38
2.44. Noteikumi degvielas uzpildes staciju, gāzes uzpildes staciju izvietojumam u.c. riska objektiem	39
2.45. Prasības, ko nosaka upju baseina apgabala apsaimniekošanas plāns (ja tāds ir), tai skaitā pasākumu programma	40
3. VALSTS AIZSARGĀJAMO KULTŪRAS PIEMINEKĻU AIZSARDZĪBA	41
3.1. Vispārīgie noteikumi valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu aizsardzībai	41
4. ĪPAŠI AIZSARGĀJAMĀS DABAS TERITORIJAS UN OBJEKTI	42
4.1. Aizsargājamās dabas teritorijas	42
5. NOTEIKUMI ATSEVIŠKĀM TERITORIJĀM	43
5.1. Teritoriju izmantošanas veidi un apzīmējumi	43
5.2. Atsevišķu teritoriju izmantošanas noteikumi	45
5.2.1. Lauksaimniecībā izmantojamās teritorijas (L)	45
5.2.2. Mežu teritorijas (M)	46
5.2.3. Ūdeņu teritorijas (Ū)	48
5.2.4. Derīgo izrakteņu ieguves teritorijas (K)	48
5.2.5. Tūrisma un rekreācijas teritorijas (A)	49
5.2.6. Kultūrvēsturiskās apbūves teritorijas (Ka)	50
5.2.7. Individuālo dzīvojamo māju apbūves teritorijas (Dzl)	51
5.2.8. Daudzdzīvokļu māju apbūves teritorijas (DzD)	52
5.2.9. Darījumu iestāžu apbūves teritorijas (D)	53
5.2.10. Sabiedriskas nozīmes apbūves teritorijas (S)	55
5.2.11. Ražošanas objektu apbūves teritorijas (R)	56
5.2.12. Satiksmes infrastruktūras teritorijas (LT)	57
5.2.13. Inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu teritorijas (T)	58
6. AIZSARGJOSLAS	60
6.1. Vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslas	60
6.1.1. Virszemes ūdensobjektu aizsargjoslas	60
6.1.2. Aizsargjoslas ap purviem	61
6.1.3. Aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem	61
6.1.4. Aizsargjoslas ap ūdens ņemšanas vietām	62
6.2. Eksploatācijas aizsargjoslas	62
6.2.1. Aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem un dzelzceļiem	63
6.2.2. Aizsargjoslas gar elektronisko sakaru tīkliem	63
6.2.3. Aizsargjoslas gar elektriskajiem tīkliem	64
6.2.4. Aizsargjoslas ap meliorācijas būvēm un ierīcēm	65
6.2.5. Aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem	65
6.2.6. Aizsargjoslas ap ģeodēziskā tīkla punktiem	66

6.3. Sanitārās aizsargjoslas	66
6.3.1. Aizsargjoslas ap kapsētām	66
6.3.2. Aizsargjoslas ap notekūdeņu attīrīšanas ietaisēm	66
6.4. Tauvas josla	67
6.5. Aprobežojumi aizsargjoslās	67
7. BŪVTIESĪBU UN TERITORIJAS PLĀNOJUMA ĪSTENOŠANAS KĀRTĪBA	68
7.1. Prasības būvprojektēšanai, kas uzsākta līdz jauna teritorijas plānojuma spēkā stāšanās dienai	68
7.2. Projektēšanas uzsākšana, būvprojekta saskaņošana un akceptēšana	68
7.3. Būvatļaujas saņemšana un būvniecības gaita	69
7.4. Būvju pieņemšana ekspluatācijā	69
7.5. Ēku un citu būvju nojaukšana	69
7.6. Stihiju postījumu atjaunošana	69
7.7. Apbūves noteikumu kontrole un ievērošana	69
8. PRASĪBAS DETĀLPLĀNOJUMIEM	71
8.1. Detālplānojumu izstrādāšana	71

IEVADS

Annas pagasta teritorijas plānojums ir tiesiskais pamats pagasta teritorijas izmantošanai turpmākajos 12 gados un nosaka teritorijas atļauto izmantošanu un izmantošanas ierobežojumus. Teritorijas plānojuma prasības ir saistošas, izstrādājot detālplānojumus un uzsākot jebkuru zemesgabalu sadalīšanu, apvienošanu un robežu pārkārtošanu, būvprojektēšanu un būvniecību (arī esošo būvju renovāciju, rekonstrukciju un restaurāciju, teritorijas labiekārtošanu, rekultivāciju, meliorāciju, zemes transformāciju (pārveidošanu), zemes dziļu izmantošanu un citu saimniecisko darbību Annas pagasta teritorijā.

Annas pagasta teritorijas plānojums izstrādāts, pamatojoties uz Annas pagasta padomes 2004. gada 18. februāra sēdes lēmumu (protokola Nr.3.) un tas izstrādāts 12 gadu periodam (2003.-2015.).

Annas pagasta teritorijas plānojuma grozījumi izstrādāti, pamatojoties uz Annas pagasta padomes gada 21. maija sēdes lēmumu (sēdes protokols Nr.6 1.p.) „Par Annas pagasta teritorijas plānojuma grozījumu izstrādes uzsākšanu” un Darba uzdevumu Annas pagasta teritorijas plānojuma 2003.-2015. grozījumu izstrādei.

Teritorijas plānojuma grozījumi izstrādāti saskaņā ar Teritorijas plānošanas likumu (22.05.2002.), Ministru kabineta (turpmāk tekstā MK) noteikumiem Nr.883 „Vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi” (19.10.2004.), kā arī, ievērojot citus saistošos normatīvos aktus. Teritorijas plānojuma izstrādē ņemti vērā valsts institūciju un uzņēmumu sniegtie nosacījumi teritorijas plānojuma izstrādei, kā arī fizisko un juridisko personu iesniegumi.

Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi ir juridiski noformētas prasības zemesgabaliem, ēkām un citām būvēm saskaņā ar pagasta teritorijas plānojumu. Tie ir saistoši visiem zemesgabalu īpašniekiem vai to lietotājiem.

Zemes izmantošanas tiesības reglamentē būvtiesības, nosakot, kur un kādam mērķim ir atļauta apbūve. Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi definē zemes īpašnieku vai lietotāju tiesības attiecībā uz viņu īpašumā vai lietojumā esošā zemesgabala izmantošanu. Ar jautājumiem par apbūves noteikumu prasībām ir jāgriežas domē un būvvaldē.

LIETOTO TERMINU UN JĒDZIENU SKAIDROJUMS

Šajā nodaļā ir definētas atsevišķu Annas pagasta atļautās izmantošanas, kā arī dots svarīgāko pielietoto jēdzienu skaidrojums.

Aizmugures pagalms – zemesgabala daļa, ko veido teritorijas no zemesgabala aizmugures robežas līdz tuvākajai galvenās būves aizmugures fasādes sienai.

Aizliegtā izmantošana – izmantošana, kas neatbilst teritorijas plānojumam.

Aizsargājamās dabas teritorijas – ģeogrāfiski noteiktas platības, kas atrodas īpašā valsts aizsardzībā saskaņā ar kompetentu valsts varas un pārvaldes institūciju lēmumu un tiek izveidotas, aizsargātas un apsaimniekotas. Aizsargājamās teritorijas iedala šādās kategorijās: dabas rezervāti, nacionālie parki, biosfēras rezervāti, dabas parki, dabas pieminekļi, dabas liegumi, aizsargājamās jūras teritorijas un aizsargājamo ainavu apvidi.

Aizsargjoslas – noteiktas platības, kuru uzdevums ir aizsargāt dažāda veida (gan dabiskus, gan mākslīgus) objektus no nevēlamas ārējās iedarbības, nodrošināt to ekspluatāciju un drošību vai pasargāt vidi un cilvēku no kāda objekta kaitīgās ietekmes.

Apbūve – noteiktā teritorijā plānotu un izvietotu būvju kopums.

Apbūves blīvums – procentos izteikta apbūvētās teritorijas attiecība pret visa zemesgabala platību.

Apbūves intensitāte – procentos izteikta summārā visu stāvu platības attiecība pret visa zemesgabala platību.

Apbūves laukums – visa apbūvētā platība, izņemot pazemes būves, piebraucamos ceļus un labiekārtojumu.

Apstādījumi – visas mākslīgi apaudzētas un iekoptas dabas pamatnes teritorijas, kur neiegūst produkciju: parki, košuma dārzi, skvēri, alejas, ielu un ceļu stādījumi, kas ir brīvi pieejami sabiedrībai, un var ietvert arī ar rekreāciju saistītas ēkas, būves un dekoratīvos elementus.

Apstāšanās redzamības attālums – attālums, kurā transporta vadītājs spēj apturēt ar atļauto ātrumu braucošu transportlīdzekli līdz ieraudzītājam objektam, kas atrodas uz brauktuves.

Ārējais sānpagalms – sānpagalms, kas tieši robežojas ar ielu.

Ārstniecības iestāde – zemesgabals, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, vai tiek izmantota veselības aizsardzības un medicīnas prakses nolūkiem un ietver slimnīcu, rehabilitācijas iestādi, hospitāli, neatliekamās medicīniskās palīdzības iestādi, doktorātu (ambulanci), poliklīniku, veselības punktu, vai citu iestādi šādiem nolūkiem.

Atklāta āra (ārpustelpu) uzglabāšana – zeme, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta preču vai produkcijas uzglabāšanai brīvā dabā vai būvju vaļējās platībās, kas nav iekļautas sienās un neietver autostāvvietas.

Atļautā izmantošana – zemes, ēkas, būves vai tās daļas izmantošana, saskaņā ar teritorijas plānojumu.

Autobusu pieturvietā – izmantošana, kas ietver būves autobusu satiksmes apkalpes dienesta un pasažieru vajadzībām, kā arī pastāvīgu pieturas vietu autobusiem un to īslaicīgu novietošanu.

Automašīnu novietošana – visi automašīnu novietošanas veidi to izmantošanas laikā, neatkarīgi no novietošanas ilguma un citiem apstākļiem, izņemot novietošanu apkopei un remontam.

Autostāvvietā – zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta vienas vai vairāku automašīnu novietošanai uz laiku un ietver arī stāvvietas, piebrauktuves un vertikālās komunikācijas.

Brīvā teritorija – zemesgabala neapbūvētā platība, kurā neietilpst platības, ko aizņem gan virszemes, gan pazemes ēkas un būves, kā arī teritorijas labiekārtojums – ceļu, autostāvvietu un laukumu u.c. platības. To raksturo brīvās teritorijas platība procentos no zemesgabala platības.

Būtisks piesārņojums – valsts kompetentu iestāžu noteikta jebkādas kaitīgas vielas maksimāla koncentrācija gaisā, augsnē vai ūdenī, kā arī skaņas līmenis, ko nav atļauts pārsniegt vispār vai kādā konkrētā teritorijā.

Būve – būvniecības procesā radies ar zemi saistīts veidojums, kam ir noteikta funkcija.

Būvlaide – nosacīta līnija, kas nosaka pieļaujamo attālumu no sarkanās līnijas līdz apbūvei, parasti paralēli sarkanajai līnijai.

Būvprojekts – rasējumu un tekstu materiālu kopums, kas nepieciešams būvniecības ieceres īstenošanai.

Dabas liegums – cilvēka darbības mazpārveidota vai dažādā pakāpē pārveidota dabas teritorija, kas ietver īpaši aizsargājamo savvaļas augu un dzīvnieku sugu dzīvotnes un īpaši aizsargājamus biotopus.

Dabas piemineklis – atsevišķs, savrups dabas veidojums: koks, ala, avots, grava, klints, ūdenskritums, akmens un cits dabas retums, kam ir zinātniska, kultūrvēsturiska, estētiska vai ekoloģiska vērtība.

Darījumu iestāde – zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta banku, apdrošināšanas sabiedrību, viesnīcu, moteli, biroju, kantoru, gadatirgu, izstāžu, kongresu un konferenču centru, kā arī citu komerciāla rakstura iestāžu izvietojumam, bet neietver nekādu ražošanu vai vairumtirdzniecību.

Daudzstāvu daudzdzīvokļu nams – trīs (3) stāvu dzīvojamā māja, (neskaitot pagrabu), kas plānota, izmantota vai nodomāta vairāk kā 3 dzīvokļiem, ar kopīgu ieeju no zemes līmeņa, kur iedzīvotājiem ir tiesības izmantot kopīgos pagalmus, priekštelpas, kāpnes, palīgtelpas, kas neatrodas dzīvoklī.

Degvielas uzpildes stacija – zeme, ēka vai būve uz zemesgabala, kas plānota, izmantota vai nodomāta degvielas, eļļas un smērvielu pārdošanai, kā palīgizmantošanu ietverot citu tirdzniecību un pakalpojumus; kafejnīcu, automašīnu mazgāšanu.

Detālpilānojums – vietējās pašvaldības administratīvās teritorijas daļas plānojums, to izstrādā saskaņā ar vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu, atbilstoši mērogam detalizējot un precizējot tajā

noteiktās teritorijas vietas plānoto atļauto izmantošanu un izmantošanas ierobežojumus.

Dvīņu māja – divas bloķētas dzīvojamās mājas, kas plānotas, izmantotas vai nodomātas divu ģimeņu dzīvošanai (divām mājsaimniecībām).

Dzīvoklis kā palīgizmantošana – ēka vai tās daļa, kas plānota, izmantota, vai nodomāta kā atsevišķa norobežota dzīvojamā platība, kas sastāv no vienas vai vairākām istabām, virtuves un palīgtelpām uz tāda zemesgabala, kur dzīvojamā māja nav galvenais atļautais zemes izmantošanas veids.

Ēka – atsevišķa arhitektoniska, tehniska un konstruktīva virszemes, vai arī daļēji pazemes būve.

Ēkas augstums – attālums no zemes virsmas projektētā vidējā līmeņa ēkas vidū ielas vai ceļa pusē līdz tās augstākajai ēkas daļai (dzegas vai parapeta virsmalai, jumta malai, mansarda jumtam, kā arī jumta korei, ja jumts stāvēks par 45°), kas aiztur gaismas plūsmu 45° leņķī. Pagalma ēkas augstumu mēra ēkas vidū no pagalma virsmas projektētā vidējā līmeņa.

Ferma – izmantošana, kas ietver atsevišķu specializētu, rūpnieciska rakstura lopkopības (govju, cūku, zirgu, putnu u.c.) mītnes ar nepieciešamajām palīgēkām un pastaigu laukumiem, bet neietver ganības.

Galvenā būve – būve vai ēka, kas plānota, izmantota vai nodomāta galvenajai izmantošanai uz zemesgabala.

Galvenā izmantošana – plānota vai esoša zemes un būves vai tās daļas izmantošana, kas zemes gabalā ir dominējoša.

Garāža – ēka vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta pastāvīgai vienas vai vairāku automašīnu novietošanai, un var būt gan privātā, gan sabiedriskā garāža. Ja garāža ir ietverta dzīvojamā vai saimniecības ēkā, tad šo apbūves noteikumu izpratnē tā netiek uzskatīta par privātu garāžu.

Hidro tehniska būve – inženiertehniska būve ūdens resursu izmantošanai vai ūdenslīmeņa regulēšanai.

Iedibināta būvlaide – esošās apbūves frontes veidotā līnija, ja kvartāla robežās vismaz piecos zemesgabalos galvenās būves pie ielas atrodas uz vienas līnijas.

Iekšējais sānpagalms – sānpagalms, kas nerobežojas ar ielu.

Iela – zeme, būve, vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta satiksmes nodrošināšanai apdzīvotās vietās – ciemos, un vietējās satiksmes pievadīšanai lielceļiem. Iela ietver teritoriju ielu sarkanajās līnijās un krustojumus ar vietējām ielām un piebrauktuvēm, bet neietver krustojumus ar lielceļiem.

Ietekmes uz vidi novērtējums – procedūra, kas veicama šajā likumā noteiktajā kārtībā, lai novērtētu paredzētās darbības vai plānošanas dokumenta īstenošanas iespējamo ietekmi uz vidi un izstrādātu priekšlikumus nelabvēlīgas ietekmes novēršanai vai samazināšanai, vai aizliegtu paredzētās darbības uzsākšanu normatīvajos aktos noteikto prasību pārkāpumu gadījumos.

Insolācija (izsauļojums) – rādītājs, kas norāda iekštelņu nepieciešamo izsauļojuma ilgumu. To nosaka attiecīgi būvnormatīvi.

Inženiertehniskās apgādes tīkli un būves – zeme, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta virszemes un pazemes inženiertīkliem un būvēm, lai nodrošinātu apbūves vai citu izbūves teritoriju pieslēgšanu centralizētām apgādes sistēmām, (ūdensvads, kanalizācija, elektroapgāde, siltumapgāde, telekomunikācijas), kas pašas ir šie tīkli un būves.

Īslaicīgas lietošanas būve – būve, kuras ekspluatācijas laiks nav ilgāks par pieciem gadiem un kas jānojauc līdz minētā termiņa beigām.

Izglītības iestāde – izmantošana, kas ietver iestādi pamata, vidējās un augstākās izglītības iegūšanai, tajā skaitā speciālās, profesionālās un pieaugušo izglītības iestādi, kā arī iestādi bērnu un jaunatnes brīvā laika nodarbībām.

Kokaudzētava – zeme, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta augļu koku, ogu krūmu, dekoratīvo augu un meža koku stādu audzēšanai un pavairošanai.

Kultūras pieminekļi – kultūrvēsturiskā mantojuma daļa- kultūrvēsturiskas ainavas un atsevišķas teritorijas (senkapi, kapsētas, parki, vēsturisko notikumu norises un ievērojamu personu darbības vietas) kā arī atsevišķi kapi, ēku grupas un atsevišķas ēkas, mākslas darbi, iekārtas un priekšmeti, kuriem ir vēsturiska, zinātniska, mākslinieciska vai citāda kultūras vērtība.

Lauksaimnieciska izmantošana – zemes apstrāde graudkopības, sakņkopības, augļkopības, biškopības, lopkopības un citu pārtikas produktu ražošanai neierobežotā daudzumā, lai tos pārdotu ārpus ieguves vietas neapstrādātā vai daļēji apstrādātā veidā, bet neietverot lopkopības fermu.

Lopkopība – lauksaimnieciskās nozare, kas ietver sevī cūkkopību, zirgkopību, aitkopību, piena lopkopību, lai ražotu pārtikas produktus (pienu, gaļu, olas), izejvielas vieglajai rūpniecībai (vilnu, ādas), nodrošinātu vilcējspēku (zirgus) un lopkopības ražošanas blakusproduktus (kūtsmēslus, vircu) zemes auglības palielināšanai.

Mazēka – vienstāva ēka, kuras apbūves laukums nav lielāks par 25 m².

Mazstāvu daudzdzīvokļu nams – dzīvojamā māja, kas nepārsniedz divus stāvus (neskaitot pagrabu), un ir plānota, izmantota vai nodomāta dzīvokļiem ar kopīgu ieeju no zemes līmeņa, un, kur iedzīvotājiem ir tiesības kopīgi lietot priekšelpas, kāpnes, palīgtelpas, kas neatrodas dzīvoklī, un pagalmus.

Meliorācijas būves – izmantošana, kas ietver pasākumu sistēmu ūdens režīma regulēšanai un augsnes erozijas novēršanai.

Meža zeme – zeme, uz kuras ir mežs, zeme zem meža infrastruktūras objektiem, kā arī mežā ietilpstošie un tam piegulošie pārplūstošie klajumi, purvi un lauces. Par meža zemi neuzskata valsts, pašvaldību, uzņēmumu un māju esošā ceļa un dzelzceļa zemes nodalījuma joslu normatīvajos aktos noteiktajā platumā, ja ceļš vai dzelzceļš šķērso meža teritoriju, esošas elektrisko tīklu un elektronisko sakaru tīklu gaisvadu līniju trases normatīvajos aktos noteiktajā platumā, ja trase šķērso meža teritoriju.

Mežs – ekosistēma visās tā attīstības stadijās, un tajā dominē koki, kuru augstums konkrētajā vietā var sasniegt vismaz septiņus metrus un kuru pašreizējā vai potenciālā vainagu projekcija ir vismaz 20 procenti no mežaudzes aizņemtās platības. Par mežu neuzskata atsevišķi no meža esošu platību, kas atbilst meža nosacījumiem un ir mazāka par 0,1 hektāru, mākslīgas vai dabiskas izcelsmes koku rindas, kuru platums ir mazāks par 20 metriem, augļu dārzus, parkus, kapsētas un kokaudzētavas.

Mežsaimnieciska izmantošana – izmantošana, kas ietver ar mežsaimniecību, mežizstrādi, kokmateriālu sagatavošanu saistītos pakalpojumus, un var ietvert arī Ziemassvētku eglīšu un citu meža produktu audzēšanu un izstrādi.

Mikroliegums – teritorija, kas noteikta, lai nodrošinātu īpaši aizsargājamo sugu vai biotopu aizsardzību ārpus īpaši aizsargājamām dabas teritorijām, kā arī īpaši aizsargājamās dabas teritorijās, ja kāda no funkcionālām zonām to nenodrošina.

Neatbilstoša izmantojuma statuss – zemesgabala izmantošana, kas likumīgi iesākta, pirms teritorijas plānojumā tam noteikts cits izmantojums.

Noliktava – zeme, ēka un būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai paredzēta materiālu, vielu, lietu un preču uzkrāšanai, glabāšanai vai saglabāšanai (saldēšanai).

Pagalms – ēku, būvju vai stādījumu ierobežots laukums. Apbūves teritorijās, šo saistošo noteikumu nozīmē, termins izmantots arī zemesgabala daļu apzīmēšanai, piemēram, priekšpagalms, iekšējais vai ārējais sānpagalms, aizmugures pagalms.

Pagasta ceļš – zemes izmantošana, kas nodrošina transporta un gājēju sakarus starp pagasta teritorijas daļām un apdzīvotām vietām un pieslēgumus valsts autoceļiem. Pagasta ceļš ietver teritoriju ceļa zemes nodalījuma joslas platumā, bet neietver krustojumus ar valsts autoceļiem.

Pagrabs – brīvstāvoša, zemē iedzīlīnāta būve, vai arī telpas, kas izvietotas zem ēkas vai būves pirmā stāva.

Palīgizmantošana – plānota vai esoša zemes un būves vai tās daļas izmantošana, ja tā ir pakārtota zemes gabala galvenajai izmantošanai un to papildina, uzlabo vai veicina, kā arī ir izvietota tajā pašā zemes gabalā, kur galvenā izmantošana.

Parcele – ar detālo plānojumu vai zemes ierīcības projektu noteikta teritorijas pamatvienība līdz tās ierakstīšanai Zemesgrāmatā.

Parks – dabiskas un mākslīgi veidotas teritorijas, ko veido dabas elementu, ēku un citu būvju un mazo arhitektūras formu daudzveidība ar lielu estētisko, sanitāri higiēnisko un rekreācijas nozīmi, un kuru uzturēšanai nepieciešams augsts labiekārtojuma līmenis, mākslīga audžu kopšana un atjaunošana.

Pārvaldes iestāde – zeme, ēka un cita būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta nekomerčiāliem nolūkiem un ietver valsts, pašvaldības un tās dienestu pārvaldes, militāro un sabiedrisko organizāciju, biedrību, vēstniecību, prokuratūras, tiesu, policijas, ugunsdzēsības un pasta iestādes.

Patvaļīga būvniecība – būvdarbi, kas tiek veikti bez akceptēta būvprojekta un būvaļaujas, vai neatbilst būvprojektam.

Peldvieta – labiekārtota vieta, kas paredzēta peldēšanai.

Piebraucamais ceļš – jebkādas izbūves teritorijas daļa, piekļūšanai pie zemesgabala vai atsevišķiem objektiem, arī servitūts vai apgrūtinājums.

Priekšpagalms – zemesgabala daļa visā tā platumā no zemesgabala frontes (sarkanās līnijas) līdz jebkurai galvenās ēkas galvenās fasādes sienai pret ielu vai ceļu.

Rindu māja – vertikāli sadalīta dzīvojamā māja, kas ietver vertikāli trīs un vairākos dzīvokļos sadalītu ēku uz kopīga, vai katru uz sava zemesgabala ar neatkarīgām izejām uz priekšpagalmu un aizmugures pagalmu, kas cieši piekļaujas katra dzīvokļa priekšējai un aizmugures sienai.

Saimniecības ēka – ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta kādai saimnieciskai vajadzībai (šķūnis, klēts, kūts u.t.t.). Ja šāda ēka piebūvēta vai iebūvēta galvenajā būvē, tā jāuzskata par daļu no galvenās būves, nevis par saimniecības ēku.

Sarkanā līnija – pašvaldības apstiprinātajā teritorijas plānojumā noteiktā līnija, kas norobežo ceļa, ielas vai piebrauktuves (arī inženiertehnisko komunikāciju koridoru) izbūvei nepieciešamo teritoriju no apbūvējamās vai citādā veidā izmantojamās teritorijas (parasti no zemesgabala).

Savrupmāja – brīvstāvoša vienas vai divu ģimeņu dzīvojamā māja.

Siltumnīca – segta virszemes būve vai tās daļa no stikla, polietilēna vai cita caurspīdīga materiāla ar dabīgu vai mākslīgu mikroklimatu, kas plānota, izmantota vai nodomāta dārzeņu, puķu, to stādu un sēklas materiālu audzēšanai.

Sociālās aprūpes iestāde – zeme, ēka un cita būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta sociālās aprūpes nolūkiem, un var ietvert sociālās aprūpes centru, internātu, pansionātu, invalīdu namu vai citu iestādi līdzīgiem nolūkiem.

Sporta būve – zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta sporta spēlēm vai fiziskajām nodarbībām, ietverot sēdvietas skatītājiem, kā arī sporta būves dzīvojamās un citās teritorijās, kur tās kalpo kā palīgizmantošana.

Šķūnis – ēka vai būve, kas plānota, izmantota vai nodomāta lopbarības, darbarīku un citu saimniecības materiālu novietošanai.

Tauvas josla – sauszemes josla gar visu ūdeņu, (upju, ezeru, kanālu) krastiem, kas paredzēta zvejas, rekreācijas vajadzībām un nodrošina piekļūšanu ūdenim, neatkarīgi no zemes piederības.

Tehniskās apkopes stacija – zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas izmantota vai nodomāta transporta līdzekļu apkopei un labošanai, ietverot remontu, krāsošanu, mazgāšanu un tīrīšanu, kā arī eļļu, smērvielu, antifrizu, riepu, aizdedzes sveču, akumulatoru un rezerves daļu pārdošanu.

Telpas individuālā darba vajadzībām – savrupmājas vai daudzdzīvokļu mājas dzīvokļa daļa, kurā nodarbojas ar individuālo darbu un kura platība nepārsniedz 25% no savrupmājas vai dzīvokļa platības.

Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi – pašvaldības pieņemti saistoši noteikumi – būvnoteikumi, kas juridiski nodrošina un aizsargā fizisko un juridisko personu zemes izmantošanas un būvniecības, nosakot zemesgabaliem, ēkām un citām būvēm konkrētas prasības.

Tirdzniecības un/vai pakalpojumu objekts – zeme, ēka, būve vai tās daļa, kas plānota, izmantota vai nodomāta preču mazumtirdzniecībai (tirdzniecības centrs, universālveikals, veikals, salons, aptieka u.c.) vai banku, viesnīcu, restorānu, bāru, kafejnīcu, izstāžu un konferenču, kā arī sadzīves un citu pakalpojumu nodrošināšanai, bet neietver nekādu ražošanu vai vairumtirdzniecību.

Ūdenstece – dabīga vai mākslīga gultne ar plūstošu ūdens straumi, kas veidojas kādā apvidū zemes virsmas slīpuma dēļ (upe, kanāls, strauts).

Ūdenstilpe – dabīgs vai mākslīgs zemes virsmas pazeminājums – ieplaka, kur uzkrājas ūdens (jūra, ezers, dīķis).

Vides pieejamība – iespējas cilvēkiem ar kustību, redzes vai dzirdes traucējumiem pārvietoties vidē atbilstoši plānotajai funkcijai.

Viesu māja – izmantošana, kas ietver viesu (tūristu) īslaicīgas izmitināšanas un apkalpošanas mītni un ar to saistītās būves un labiekārtojumu.

Vietējās nozīmes iela – izmantošana, kas ietver dzīvojamo ielu, kravas transporta ielu, gājēju ielu un ceļu (gatvi), parka ceļu, piebrauktuvi un velociņu un nodrošina transporta pieslēgumu maģistrālajām ielām. Vietējās nozīmes iela ietver teritoriju ielas sarkanajās līnijās, bet neietver krustojumus ar maģistrālajām ielām.

Zemesgabals – zemes vienība, kas norobežota ar pastāvīgiem situācijas elementiem (piemēram, ceļiem, hidrogrāfijas elementiem, reljefa kontūrām) vai apvidū noteiktām robežām.

Zemes ierīcības projekts – zemesgabala sadalīšanas vai apvienošanas projekts, kas izstrādāts teritorijas daļai, atsevišķam nekustamam īpašumam vai zemesgabalam.

Žogs – būve, kas izvietota uz zemesgabala robežas vai uz ielu sarkanās līnijas, vai gar tām, ar mērķi norobežot privāto no publiskās telpas, vai arī norobežot teritorijas ar specifisku izmantošanas veidu.

1. VISPĀRĪGĀS PRASĪBAS TERITORIJAS IZMANTOŠANAI

1.1. Vispārīgie noteikumi

- 1.1.1. Annas pagasta teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi (turpmāk tekstā Apbūves noteikumi), ir juridiski noformulētas prasības zemesgabaliem un to apbūvei ciemos un lauku apvidū, kā arī katras teritorijas daļas (ar noteiktu atšķirīgu plānoto (atļauto) izmantošanu) labiekārtojumam.
- 1.1.2. Apbūves noteikumu prasības ir saistošas visām fiziskajām un juridiskajām personām – zemes īpašniekiem un lietotājiem, veicot jebkādu zemesgabalu sadalīšanu vai apvienošanu, būvju un zemes ierīcības projektēšanu, būvdarbus, restaurāciju, rekonstrukciju, modernizāciju vai nojaukšanu.
- 1.1.3. Apbūves noteikumi neatbrīvo fiziskas un juridiskas personas no nepieciešamības ievērot spēkā esošo valsts likumu un citu tiesību aktu prasības.
- 1.1.4. Apbūves noteikumi stājas spēkā nākamajā dienā, kad lēmums par to pieņemšanu Alūksnes novada domes (turpmāk tekstā dome) sēdē ir publicēts laikrakstā „Latvijas Vēstnesis”.
- 1.1.5. Apbūves noteikumi nosaka, ka jebkurš zemesgabals un būve izmantojami tikai tādā veidā, ka šī izmantošana nerada draudus videi, cilvēka dzīvībai un veselībai, kā arī nepasliktina citu personu dzīves apstākļus, neapgrūtinā šo personu īpašuma izmantošanu un nepazemina šo īpašumu vērtību.
- 1.1.6. Tie Apbūves noteikumu punkti, kuros ir atsauces uz iespēju noteikt, detalizēt vai precizēt papildus darbības, piemēram, izstrādājot detālplānojumu, uzskatāmi par nosacījumiem un nav klasificējami kā teritorijas plānojuma un Apbūves noteikumu grozījumi.
- 1.1.7. Ja tiesa atzīst kādu apbūves noteikumu nodaļu, punktu vai noteikumu par spēkā neesošu, pārējā Apbūves noteikumu daļa saglabā spēku.

1.2. Publiskums

- 1.2.1. Apbūves noteikumi ir brīvi pieejami visiem interesentiem. Dome nodrošina iespēju brīvi iepazīties ar Apbūves noteikumiem un iegādāties to kopiju.
- 1.2.2. Par pieņemtajiem Apbūves noteikumu grozījumiem, kā arī tajos izdarītajiem izņēmumiem un papildinājumiem dome informē iedzīvotājus ar informatīvo līdzekļu palīdzību.

1.3. Teritoriju izmantošanas veidu maiņa

- 1.3.1. Ja saskaņā ar Apbūves noteikumiem ir jāgroza nekustamā īpašuma lietošanas mērķis, tad to veic ar brīdi, kad tiek uzsākta jebkura jauna būvniecība vai cita saimnieciskā darbība, kā arī ja nekustamais īpašums tiek pārdots vai atdāvināts.
- 1.3.2. Lai mainītu teritorijas plānojumā noteikto atļauto teritorijas izmantošanas veidu uz kādu citu, ir nepieciešams izstrādāt teritorijas plānojuma grozījumus likumdošanā noteiktajā kārtībā.
- 1.3.3. Jaunbūvējamo infrastruktūras objektu ierīkošanai (ceļiem, inženiertehniskiem tīkliem, būvēm u.c.) to izbūves teritorija ir jāparedz kā atsevišķs zemesgabals.
- 1.3.4. Plānojot atsevišķu nelielu lauksaimniecības zemju platību apmežošanu nav jāizstrādā detālplānojums, bet nepieciešams domes lēmums. Lauksaimniecības un meža zemju transformācija jāveic likumdošanā noteiktajā kārtībā.
- 1.3.5. Veicot tādas darbības vai plānošanas dokumenta īstenošanas izraisītas tiešas vai netiešas pārmaiņas vidē, kuras ietekmē vai var ietekmēt cilvēku, viņa veselību un drošību, kā arī bioloģisko daudzveidību, augsni, gaisu, ūdeni, klimatu, ainavu, materiālās vērtības, kultūras

un dabas mantojumu un visu minēto jomu mijiedarbību, jāņem vērā likums „Par ietekmes uz vidi novērtējumu”. Nepieciešamības gadījumā šīm darbībām izstrādājams ietekmes uz vidi novērtējums.

1.4. Prasības zemesgabaliem, uz kuriem iesāktā apbūve vai saimnieciskā darbība nav atbilstoša teritorijas plānojuma plānotajai (atļautajai) izmantošanai

- 1.4.1. Ja kāda zemesgabala izmantošana ir likumīgi iesākta, pirms dome ir pieņēmusi teritorijas plānojumu, kurā šim zemesgabalam tiek noteikts cits izmantošanas veids, tad uz šo zemesgabalu ir attiecināms neatbilstoša izmantojuma statuss.
- 1.4.2. Neatbilstoša izmantojuma statusa zemesgabala īpašnieks ir tiesīgs turpināt likumīgi iesākto izmantošanu, bet jebkura jauna būvniecība, esošo ēku pārbūve, restaurācija vai nojaukšana jāveic atbilstoši Apbūves noteikumu prasībām.
- 1.4.3. Ja zemesgabala īpašniekam ir līdz teritorijas plānojuma vai tā grozījumu pieņemšanai akceptēts (saskaņots) būvprojekts, vai izsniegta būvaļauja, un to derīguma termiņi nav beigušies, tad, neskatoties uz neatbilstoša izmantojuma statusu, īpašnieks ir tiesīgs turpināt iesākto darbību, ja pašvaldība nekompensē īpašniekiem zaudējumus.
- 1.4.4. Esošus zemesgabalus, kuru platība ir mazāka par Apbūves noteikumos noteikto minimālo zemesgabala platību, drīkst izmantot un uz tiem drīkst būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot ēkas un citas būves atbilstoši attiecīgās apbūves teritorijas noteikumiem, ja tajos tiek ievēroti Apbūves noteikumos noteiktās prasības.

1.5. Teritorijas plānojuma grozīšanas kārtība

- 1.5.1. Annas pagasta Teritorijas plānojuma grozījumi ir pašvaldības administratīvās teritorijas daļas plānotās (atļautās) izmantošanas un aprobežojumu izmaiņas.
- 1.5.2. Apbūves noteikumu grozīšanu var pamatot un veikt ar teritorijas plānojuma grozījumiem. Apbūves noteikumu grozījumi ir veicami vienlaikus ar teritorijas plānojuma grozījumu sagatavošanu.
- 1.5.3. Grozījumi Apbūves noteikumos nedrīkst grozīt valsts likumu un citu likumdošanas aktu noteiktos noteikumus un radīt attiecīgo likumu vai aktu pārkāpumus.
- 1.5.4. Teritorijas plānojumā grozījumus var ierosināt dome, kā arī jebkura fiziska vai juridiska persona.
- 1.5.5. Triju mēnešu laikā pēc plānošanas reģiona teritorijas plānojuma stāšanās spēkā vietējā pašvaldība izvērtē vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu un, ja nepieciešams, pieņem lēmumu par grozījumu izdarīšanu tajā vai par jauna vietējās pašvaldības teritorijas plānojuma izstrādi.
- 1.5.6. Triju mēnešu laikā pēc vietējo pašvaldību vēlēšanām jaunievēlētā vietējās pašvaldības dome izvērtē vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu un pieņem lēmumu par tā atstāšanu spēkā, par grozījumu izdarīšanu tajā vai par jauna vietējās pašvaldības teritorijas plānojuma izstrādi.
- 1.5.7. Triju mēnešu laikā pēc novada izveidošanas jaunizveidotā novada dome izvērtē novada vietējo pašvaldību teritorijas plānojumus un pieņem lēmumu par to atstāšanu spēkā, par grozījumu izdarīšanu tajos vai par jaunu vietējo pašvaldību plānojumu izstrādi.

1.6. Izņēmumi un papildinājumi

- 1.6.1. Izņēmumi un papildinājumi attiecas uz zemesgabaliem, kas atrodas īpaši aizsargājamās dabas teritorijās un detālplānojumu izstrādes teritorijās. Ja izstrādājot šo teritoriju dabas aizsardzības un apsaimniekošanas plānus, tajos tiek noteiktas stingrākas prasības, kā teritorijas plānojumā noteiktajā atļautajā zemes izmantošanas veidā, tad šiem zemesgabaliem tiek piemērotas stingrākas prasības. Tas attiecināms uz zemesgabalu sadalīšanu, apsaimniekošanu, apbūvi un citu visa veida darbību.
- 1.6.2. Izņēmumus var noteikt ar šo teritoriju dabas aizsardzības un apsaimniekošanas plāniem, kā arī ar detālplānojumiem.
- 1.6.3. Izbūves teritorijas daļā, kas noteikta kā izņēmums, turpina darboties apbūves noteikumi pēc šādiem nosacījumiem:
- a) ja izņēmuma noteikums ir pretrunā ar kādu saistošo noteikumu, tad tā vietā stājas izņēmuma noteikums;
 - b) ja izņēmuma noteikums nosaka vienu vai vairākas speciāli atļautas izmantošanas, tad tās ir vienīgās izmantošanas, kādās zemi un ēku vai citu būvi drīkst izmantot;
 - c) ja izņēmuma noteikums speciāli atļauj vienu vai vairākas izmantošanas papildus atļautajām izmantošanām, tad visi citi izņēmuma noteikumi attiecas arī uz papildus atļautajām izmantošanām.

2. NOTEIKUMI VISĀM TERITORIJĀM

2.1. Visās teritorijās atļautā izmantošana

- 2.1.1. Visās teritorijās, ievērojot Apbūves noteikumus, atļauta ēku un citu būvju izvietošana saskaņā ar attiecīgajā teritorijā atļauto izmantošanu (galveno un palīgizmantošanu), kā arī:
- apstādījumu ierīkošana;
 - inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju izvietošana;
 - velosipēdu un autostāvvietu ierīkošana, ja tas nenonāk pretrunā ar vides aizsardzības prasībām;
 - ielu, ceļu un piebrauktuviņu izbūve;
 - veloceliņu un tūrisma maršrutu ierīkošana.
- 2.1.2. Palīgizmantošanai ir jābūt pakārtotai galvenajai izmantošanai, lai to nodrošinātu un papildinātu. Tai jābūt izvietotai tajā pašā zemesgabalā, kur galvenā izmantošana, ēka vai būve.
- 2.1.3. Palīgizmantošana nevar aizņemt vairāk kā 20% no galvenās izmantošanas platības, un tai piemērojami tie noteikumi, kas noteikti attiecīgajā teritorijas izmantošanas veidā.

2.2. Visās teritorijās aizliegtā izmantošana

- 2.2.1. Nevienā teritorijā netiek atļauta tāda zemes, ēku, būvju vai kādas to daļas izmantošana, kas rada būtisku piesārņojumu un neatbilst vides aizsardzības un sabiedrības veselības vides kvalitātes prasībām, kā arī var apgrūtināt vai apdraudēt sabiedrisko drošību, un dzīvību ar uguns briesmām, troksni, smaku, pārmērīgu dūmu daudzumu u.tml.
- 2.2.2. Piesārņotās teritorijās jauna būvniecība un tās izmantošana pieļaujama tikai pēc teritorijas rekultivācijas, izņemot īslaicīgas lietošanas būves teritorijas attīrīšanai.
- 2.2.3. Nevienā teritorijā, nedrīkst:
- izmantot teritoriju veidos, kas pārkāpj normatīvo aktu prasības;
 - izvietot ēkas un būves aizsargjoslās un tauvas joslā, ja tas ir pretrunā ar Aizsargjoslu likumu, Zvejniecības likumu un Teritorijas plānojumu;
 - novietot, savākt un/vai glabāt pamestus, nelietojamus motorizētus satiksmes līdzekļus, ja vien šim nolūkam izmantotā teritorija nav noteiktā kārtībā projektēta un ierīkota metāllūžņu savāktovei vai iekļauta ēkā;
 - vākt, uzkrāt vai glabāt atkritumus, metāllūžņus un būvgružus, ja vien šim nolūkam izmantotā teritorija nav noteiktā kārtībā projektēta, ierīkota vai iekļauta ēkā;
 - izmantot zemi, ēkas un būves, pirms nav novērsts esošais vides piesārņojums.

2.3. Pieklūšanas noteikumi

- 2.3.1. Veidojot jaunu zemesgabalu, tam jāparedz pieklūšanas iespēja.
- 2.3.2. Nevienā teritorijā nedrīkst izmantot jebkādu būvi vai zemesgabalu, kā arī plānot vai ierīkot kādu ēku vai būvi, ja šim zemesgabalam nav nodrošināta piebraukšana, tas ir, ja zemesgabals nerobežojas ar ceļu, ielu, piebraucamo ceļu, vai arī pieklūšanu tam nenodrošina servitūts.
- 2.3.3. Ugunsdzēsības un glābšanas tehnikai apbūves teritorijās ēkām un būvēm ir jāparedz piebrauktuves, bet perimetrālās apbūves gadījumā – caurbrauktuves. To parametri ir jāpieņem atbilstoši attiecīgo ēku un citu būvju projektēšanas būvnormatīviem.

- 2.3.4. Piebrauktuves apbūves teritorijās un caurbrauktuves ēkās ir jāizvieto ne tālāk par 300 m vienai no otras, bet perimetrālās apbūves gadījumā – ne tālāk par 180 m.
- 2.3.5. Piebrauktuvi un caurbrauktuvi pieslēgumus pie maģistrālo ielu brauktuviem pieļaujams veidot ne tuvāk par 50 m no krustojuma. Dzīvojamo ēku grupām, iestādēm, tirdzniecības un apkalpes centriem piebrauktuves jāparedz ar divām kustības joslām un ietvi, bet savrup izvietotām ēkām – ar vienu kustības joslu un ietvi.
- 2.3.6. Jebkuram dzīvoklim (arī dzīvoklim kā palīgizmantošanai), tirdzniecības vai pakalpojumu objektam ir jānodrošina piekļūšana atsevišķi no citām palīgizmantošanām.
- 2.3.7. Publiskajiem ūdeņiem ir jānodrošina vismaz viena publiska piekļūšana, piekļūšanas risinājumu nosakot detālplānojumā vai zemes ierīcības projektā.

2.4. Zemesgabalu sadalīšana, apvienošana un robežu pārkārtošana

- 2.4.1. Jaunu zemesgabalu konkrētajai teritorijas izmantošanai, veido, sadalot vai apvienojot zemesgabalus, saskaņā ar teritorijas plānojumu, detālplānojumu un/vai zemes ierīcības projektu.
- 2.4.2. Nekustamā īpašuma sadalīšanu, apvienošana vai robežu pārkārtošanu atļauts veikt tikai nekustamajiem īpašumiem, kas nostiprināti zemesgrāmatā.
- 2.4.3. Nekustamo īpašumu (zemesgabalu) drīkst sadalīt vai apvienot ar kādu citu nekustamo īpašumu (zemesgabalu) šo noteikumu noteiktajā kārtībā, ja jaunveidojamais zemesgabals atbilst pagasta teritorijas plānojuma un šo noteikumu prasībām.
- 2.4.4. Aizliegts sadalīt zemesgabalu, ja kāds no jaunveidojamiem zemesgabaliem ir mazāks par konkrētajā Annas pagasta teritorijas daļā noteikto minimālo zemesgabalu.
- 2.4.5. Minimālā jaunveidojamā zemesgabala platība un apbūves raksturīgais rādītājs (būvju maksimālais augstums metros) nav attiecināms uz inženiertehniskās apgādes tīkliem un to objektiem.
- 2.4.6. Sadalot/apvienojot zemesgabalus, jā saglabā esošie satiksmes infrastruktūras objekti, kas ir nodrošinājuši piekļūšanu nekustamajiem īpašumiem (zemes vienībām).
- 2.4.7. Sadalot zemesgabalu, nav nepieciešams paredzēt atsevišķu piekļuvi, ja tā vienu daļu pievieno blakus esošajam zemesgabalam, kuram šāda piekļūšana ir nodrošināta.
- 2.4.8. Pirms darījuma slēgšanas par nekustamā īpašuma sadalīšanu vai apvienošana, nekustamā īpašuma īpašnieks iesniedz domei iesniegumu par nekustamā īpašuma sadalīšanu (apvienošana). Iesniegumam pievieno zemesgrāmatas apliecības kopiju, zemes robežu plānu, nekustamā īpašuma sadalīšanas (apvienošana) priekšlikumu.
- 2.4.9. Teritorijām, kurām normatīvie akti būvniecības, vides aizsardzības, reģionālās un telpiskās plānošanas politikas jomā vai domes lēmumi neparedz detālplānojumu izstrādāšana, var izstrādāt zemes ierīcības projektu.
- 2.4.10. Zemes ierīcības projektu izstrāde veicama saskaņā ar Zemes ierīcības likumu un MK noteikumiem Nr.867 „Zemes ierīcības projekta izstrādes noteikumi” (11.12.2007.).
- 2.4.11. Zemes ierīcības projektu izstrādā tikai zemesgabaliem esošas apbūves teritorijās tādiem zemes ierīcības darbiem, kā zemesgabalu robežu pārkārtošanai, to apmaiņai, starpgabalu likvidēšanai, sadalīšanai, nekustamā īpašuma apgrūtinājumu precizēšanai atbilstoši teritorijas plānojumam.
- 2.4.12. Zemes ierīcības projektu izstrādā šādiem zemes ierīcības darbiem:
 - a) zemesgabalu pārkārtošanai;
 - b) zemesgabalu apmaiņai vai starpgabalu likvidēšanai;
 - c) zemesgabalu (arī kopīpašumā esošo) sadalīšanai;
 - d) zemes konsolidācijai;
 - e) piekļūšanas iespēju nodrošināšanai zemesgabalam;

- f) pieejas nodrošināšanai publiski izmantojamām zemes platībām (teritorijām);
 - g) uz zemesgabalu attiecināmo teritorijas plānojumā un citos normatīvajos aktos noteikto nekustamā īpašuma apgrūtinājumu konkretizēšanai.
- 2.4.13. Nav pieļaujama zemesgabala sadalīšana vai apvienošana:
- a) ja to neakceptē visi kopīpašnieki;
 - b) ja zemesgabala kopējais apbūves laukums pārsniedz attiecīgajā teritorijā pieļaujamo;
 - c) ja zemesgabals sadalīšanas rezultātā būs mazāks par attiecīgajā teritorijā pieļaujamo;
 - d) ja zemesgabala konfigurācija sadalīšanas vai apvienošanas rezultātā neveido konfigurāciju, kas atbilst apkārtējās teritorijas zemesgabalu struktūrai un formai, kā arī šajos noteikumos minētajiem apbūves gabalu parametriem;
 - e) ja nav iespējams reāli sadalīt kopīpašumā esošās būves, ko apliecina nepieciešamie dokumenti – katrai ēkai sava tehniskās inventarizācijas lieta, sertificēta speciālista sagatavots tehniskās apsekošanas atzinums par ēku reālu sadales iespēju;
 - f) ja paredzēts sadalīt kopīpašumā esošas daudzdzīvokļu mājas uzturēšanai nepieciešamo zemi.
- 2.4.14. Zemes ierīcības projektu apstiprina vietējā pašvaldība, izdodot administratīvo aktu.

2.5. Būvju atbilstība zemesgabalu robežai

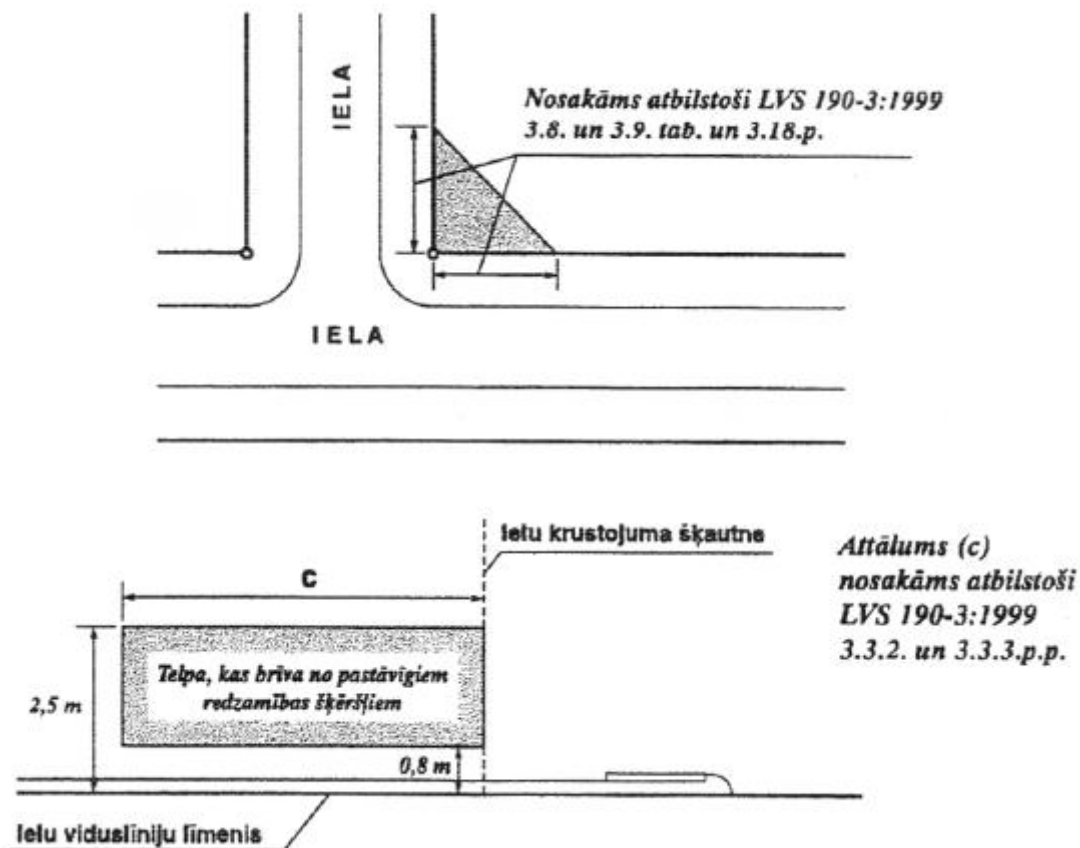
- 2.5.1. Jebkurai ēkai, būvei un to daļām ir jāatrodas attiecīgā zemesgabala robežās. Nevienas ēkas vai citas būves neviena daļa ne uz viena zemesgabala nedrīkst projicēties ārpus zemesgabala robežas, izņemot:
- a) ja būve ir žogs starp zemesgabaliem;
 - b) ja saņemta kaimiņu zemesgabala īpašnieka rakstiska piekrišana.

2.6. Redzamības nodrošināšana

- 2.6.1. Lai nodrošinātu ceļu krustojumu un pieslēgumu pārredzamību, uz stūra zemesgabala (1.attēls) ir jāievēro sekojoši nosacījumi:
- a) nedrīkst būvēt vai pārbūvēt nekādu ēku vai būvi tādā veidā, ka tā traucē skatu starp 0,8 m un 2,5 m līmeņiem virs krustojošos ielu viduslīniju līmeņa trīsstūra teritorijā, ko ierobežo stūra zemesgabala sarkanās līnijas un līnija, kas savieno punktus uz šīm sarkanajām līnijām, attālumā no minēto sarkano līniju krustpunkta. Lielumus nosaka atbilstoši Latvijas standarta LVS 190 - 3:1999 3.8. (1.tabula) un 3.9. (2.tabula) tabulas, kā arī 3.3. un 3.18.punktu prasībām;
 - b) redzamības trīsstūra robežās nedrīkst atrasties ēkas, būves, mobili objekti (kioski, furgoni, reklāmas stendi un citi vidi veidojoši elementi), koki un krūmi augstāki par 0,5 m;
 - c) ja esošā apbūve neļauj izveidot nepieciešamos redzamības trīsstūrus, gājēju un transporta kustības drošība ir jānodrošina ar kustības regulēšanas vai speciālām tehniskām ierīcēm.

1.attēls

Redzamības trīsstūri un stūra zemesgabali

1.tabula

Vajadzīgie posma apstāšanās redzamības attālumi

Ceļa kategorija	Ātrums V_{85} (km/h)	Apstāšanās redzamības attālums Sapst atkarībā no garenslīpuma g (%)				
		-8	-4	0	+4	+8
A - ceļi lauku apvidū	100	240	210	190	170	160
	90	185	165	150	140	130
	80	145	130	120	110	105
	70	110	100	90	85	80
	60	80	70	70	65	60
	50	60	55	50	50	50
B – ceļi pilsētu un apdzīvotu vietu neapbūvētās teritorijās	70	95	85	80	75	70
	60	70	65	60	55	55
	50	50	45	40	40	40

2.tabula

Uzbraukšanas un tuvošanās redzamības brīvlauku pleca garumi

Kategoriju grupa	Ātrums V_{85} (km/h)							
	100	90	80	70	60	50	40	30
A	200 (300)	170 (250)	135 (210)	110 (175)	85	70	-	-
B	-	-	-	110	85	70	-	-

- 2.6.2. Redzamības trijstūru attālumi un autoceļa krustojumu rādītāji nosakāmi un precizējami detālpāņojumos.

2.7. Apbūves rādītāji

- 2.7.1. Apbūves blīvuma, apbūves intensitātes un brīvās teritorijas rādītāji atbilstoši konkrētās teritorijas izmantošanai ir noteikti Apbūves noteikumu 5.nodaļā „Noteikumi atsevišķām teritorijām”.
- 2.7.2. Apbūves rādītāji, kas Apbūves noteikumos ir noteikti attiecīgās apbūves teritorijas zemesgabaliem, neattiecas uz tiem zemesgabaliem, kam atļautā izmantošana ir tikai automašīnu novietošana, vai objektiem tehniskās apbūves teritorijā.
- 2.7.3. Ja zemesgabala daļa atrodas sarkanajās līnijās, virszemes ūdensobjektu aizsargjoslās un mežu teritorijās, kurās nav plānota apbūve, tad, aprēķinot apbūves intensitāti, brīvās teritorijas un apbūves blīvuma rādītāju, to neskaita zemesgabala platībā.
- 2.7.4. Brīvā teritorija ir zemesgabala neapbūvētā platība, tajā neietilpst arī stāvvietas, piebraucamie ceļi, baseini, terases un citu labiekārtojuma elementu platības. Brīvo teritoriju nosaka procentos (%) visa zemesgabala platības.
- 2.7.5. Viena zemesgabala brīvās teritorijas daļu nedrīkst uzskatīt par otra zemesgabala brīvās teritorijas daļu.

2.8. Prasības ēkas un būves vai to daļu funkcionalitātes maiņai

- 2.8.1. Jebkuru ēku, būvju vai to daļu funkcionalitātes maiņu ir nepieciešams saskaņot Būvvaldē. Iepilnnotajai jaunajai funkcijai ir jāatbilst Apbūves noteikumu atļautās izmantošanas prasībām un teritorijas plāņojumam.
- 2.8.2. Nav pieļaujama tādu funkciju paredzēšana, kas pasliktina apstākļus blakus zemesgabalos, apgrūtina tur piekļūšanu, likumīgi uzsākto zemes izmantošanu un ēku ekspluatāciju, vai pasliktina vides stāvokli. No jauna plānotā funkcija nedrīkst būt pretrunā ar Apbūves noteikumiem vai pārkāpt kādu tās punktu.

2.9. Prasības teritorijas, ēku un būvju uzturēšanai

- 2.9.1. Nekustamā īpašuma īpašniekam vai lietotājam ir pienākums uzturēt kārtībā sava īpašuma teritoriju, kā arī visas uz tā atrodošās ēkas un būves. Nav pieļaujama teritorijas piesārņošana, piegružošana, aizaudzēšana ar nezālēm, kā arī apstākļu pasliktināšana blakus esošajos zemes gabalos. Pagalmi jāuztur kārtībā, tīri un sausi, no teritorijas ir jānodrošina lietus ūdens novadīšana.
- 2.9.2. Saistošie noteikumi attiecībā uz ēku un būvju uzturēšanas un saglabāšanu Annas pagastā, kas tiks apstiprināti pēc pagasta teritorijas plāņojuma spēkā stāšanās, netiks uzskatīti par grozījumiem plāņojumā.

2.10. Būvju novietojums zemesgabalā

- 2.10.1. Būvju novietojumu pret ielu/ceļu nosaka būvlaide, bet attālumu no blakus esošās zemes vienības - apbūves līnija (2.attēls). Servitūtus nosaka normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
- 2.10.2. Ielai vai ceļam tuvāk novieto galveno ēku. Atbilstoši zemesgabala izmantošanas veidam tā ir dzīvojamā māja, sabiedriskā ēka, darījuma iestādes ēka vai ražotnes administratīvā ēka.

Palīgēkas novieto aiz galvenās ēkas zemes vienības dziļumā. Ja zemesgabals atrodas starp divām ielām vai ceļiem, galveno ēku izvieto pret augstākas kategorijas ielu vai ceļu.

2.10.3. Apbūves teritorijās, kur eksistē iedibināta būvlaide, galveno ēku izvieto tā, lai tās pret ielu vērstās fasādes vertikālā projekcija sakristu ar būvlaidi.

2.10.4. Ikvienas būves ikvienai daļai aizliegts projicēties ārpus zemes vienības, uz kuras tā atrodas, izņemot šādus gadījumus:

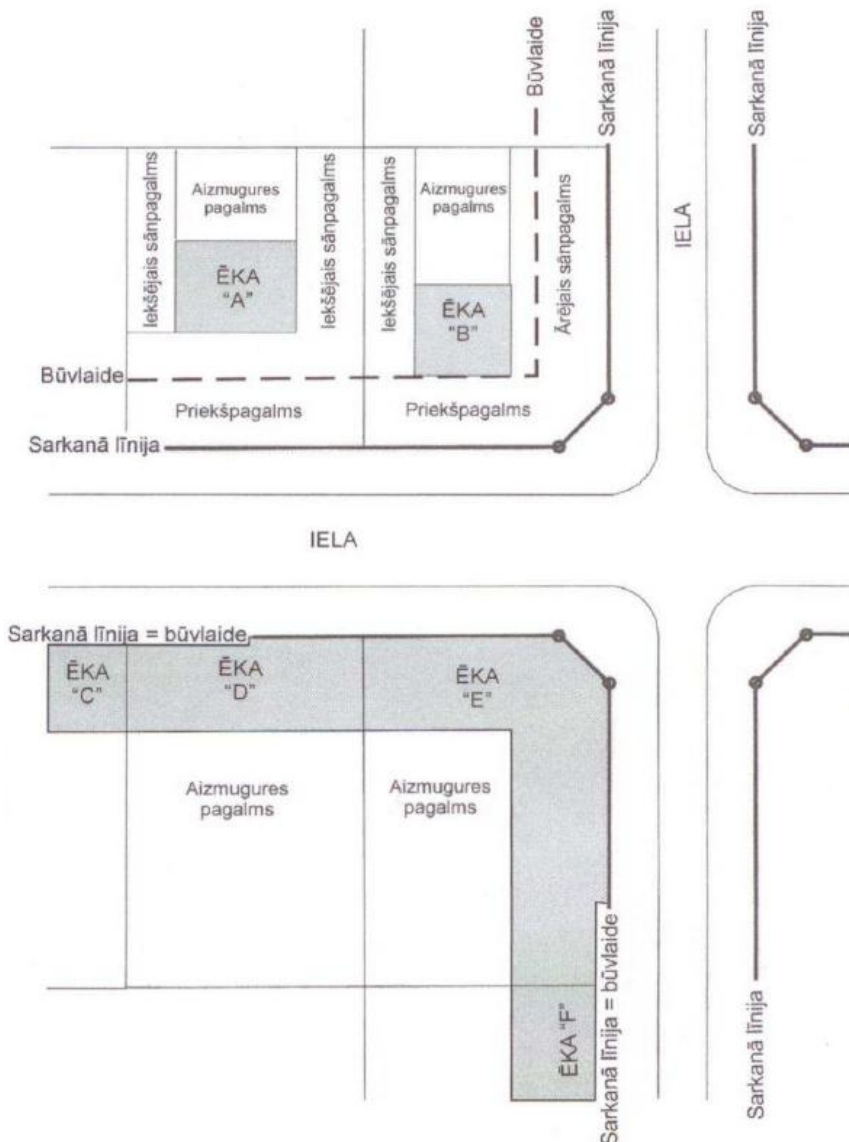
- būvlaide sakrīt ar sarkano līniju, būves daļa drīkst projicēties ārpus zemes vienības robežas uz ielas pusi, bet ne vairāk kā 0,5 m aiz sarkanās līnijas un ne zemāk kā 3 m virs ietves;
- būve ir žogs starp zemesgabaliem.

2.11. Pagalma noteikumi

2.11.1. Katram zemesgabalam vai ēkai uz tā, atkarībā no apbūves veida, ir vairāki pagalmi (2.attēls).

2.attēls

Pagalmu un ēku novietojums zemesgabalos

- 2.11.2. Nevienu pagalmu vai citu brīvas ārtelpas daļu, kas nepieciešama jebkurai ēkai vai būvei, nedrīkst uzskatīt par kādai citai ēkai vai būvei līdzīgi piederīgu pagalma vai brīvās telpas daļu.
- 2.11.3. Pagalmu drīkst aizņemt tikai tās ēkas, būves, vai to daļas, kas atļautas attiecīgajā teritorijā, tajā skaitā funkcionālas un dekoratīvas būves, atklātas ugunsdzēsības vai āra kāpnes, (kas projicējas pagalmā ne vairāk par 1,5 m), saulesargus, erkerus, (kas projicējas nepieciešamajā pagalmā ne vairāk par 1 m), balkonus, segtas un atklātas terases (kas projicējas nepieciešamajā pagalmā ne vairāk par 2,5 m).
- 2.11.4. Attālums no zemesgabalu aizmugures un sānu robežas līdz ēkas vai būves tuvākai sienai nedrīkst būt mazāks par 3 m. Šo attālumu drīkst samazināt tikai ar kaimiņu zemesgabala īpašnieka rakstisku piekrišanu, ko tas apliecina uz zemesgabala plānojuma lapas. Ja ēka tiek būvēta uz zemesgabala robežas, ir jāveido ugunsdrošs mūris.
- 2.11.5. Daudzdzīvokļu māju koplietošanas pagalmus drīkst apbūvēt tikai ar domes un ēkas īpašnieku vai apsaimniekotāju piekrišanu. Koplietošanas pagalmos ir jā saglabā un jāizveido bērnu rotaļu laukumi, pieaugušo atpūtas vietas, saimnieciskie laukumi atkritumu konteineru izvietošanai, kā arī īslaicīgas autostāvvietas.
- 2.11.6. Pagalmi ir jāuztur kārtībā, tīri un sausi, nodrošinot lietus ūdeni novadīšanu no teritorijas, tā lai netiktu applūdināti blakus esošie zemesgabali.

2.12. Būvju augstuma un stāvu ierobežojumi

- 2.12.1. Atsevišķu apbūves teritoriju atļautie apbūves augstumi atbilstoši konkrētās teritorijas izmantošanai ir noteikti Apbūves noteikumu 5.nodaļā „Noteikumi atsevišķām teritorijām”.
- 2.12.2. Ēkas un citas būves augstumu mēra ielas vai piebraucamā ceļa pusē no zemes līmeņa līdz jumta korei, vai tai ēkas daļai, kas aiztur gaismas iekļūšanu zem 45° leņķa (dzegai, jumta malai, jumta korei, kas stāvāka par 45°).
- 2.12.3. Ja dažādās fasādēs ir atšķirīgs stāvu skaits, tad ēkas vai būves stāvu skaitu un augstumu aprēķina no augstākās fasādes puses.
- 2.12.4. Apbūves noteikumos noteiktie ēku un citu būvju augstumi nav attiecināmi uz arhitektoniskām izbūvēm, virsgaismu, skursteni, torni, karoga mastu, radio vai televīziju uztverošu vai pārraidošu iekārtu, vējrādītāju, zibens novadītāju, baznīcas torni vai kupolu.
- 2.12.5. Jumta stāva izbūvi ieskaita ēkas stāvu skaitā, ja tās platība 2,5 m augstumā pārsniedz 66% no ēkas pirmā stāva platības.
- 2.12.6. Pagarbstāvu ieskaita ēkas stāvu skaitā, ja pagrabstāva griestu augstums virs zemes līmeņa pārsniedz 1,25 m un pagrabstāva augstums ir 2,5 m.
- 2.12.7. Pārbūvējot bijušās ražošanas ēkas, pieļaujama stāvu skaita palielināšana, nepārsniedzot pārbūvējamās ēkas pašreizējo augstumu.

2.13. Fasādes, jumti un notekcaurules

- 2.13.1. Ēkas īpašniekam vai lietotājam ir jānodrošina nekustamā īpašuma estētiskā kvalitāte un jāuztur kārtībā ēkas fasādes, jumts, ūdens notekcaurules, renes un citi elementi.
- 2.13.2. Fasādes krāsošana ir jāveic saskaņā ar Būvvaldes būvprojektā akceptētu krāsojumu.
- 2.13.3. Jumti jāizbūvē tā, lai ūdens no tiem netecētu uz kaimiņu zemesgabaliem. Jānovērš iespēja ledus un sniega kupenu krišanai no jumta uz ietves un kaimiņu zemesgabalos.
- 2.13.4. Katras ēkas ielas pusē, ir jābūt ierīkotai lietus ūdens renei un notekcaurulei, vai citai lietus ūdens novadīšanas sistēmai. Notekcaurules un to gali jāierīko tā, lai netraucētu kustību pa ietvi, ūdens notekcaurules jāizbeidz ne augstāk par 15 cm virs ietves.

- 2.13.5. Ja kaut viens no jumta vai savietotā jumta elementiem (izņemot jumta segumu) būvēts no degošiem materiāliem, ugunsdrošajām sienām jābūt augstākām par jumta segumu vismaz par 60 cm, un vismaz par 30 cm, ja jumta vai savietotā jumta elementi (izņemot jumta segumu) būvēti no grūti degošiem materiāliem. Ja visi jumta vai savietotā jumta elementi (izņemot jumta segumu) būvēti no nedegošiem materiāliem, ugunsdrošās sienas var nebūt augstākas par jumta segumu.
- 2.13.6. Jauniem jumtiem un seguma nomaiņai nav atļauts izmantot azbestu saturošus jumta materiālus. Demontējot esošā jumta materiālu, kas satur azbestu, līdz demontāžas darbu uzsākšanai, jābūt noslēgtam līgumam ar personu, kam noteiktā kārtībā Reģionālajā vides pārvaldē ir izsniegta atkritumu, t.sk. bīstamu, apsaimniekošanas atļauja.

2.14. Logi, durvis, lodžijas, balkoni un skatlogi

- 2.14.1. Nav atļauta patvaļīga jaunu skatlogu un durvju ierīkošana esošajās ēkās. Jaunu skatlogu un publiskas izmantošanas telpu ieejas durvju izbūvēšanu fasādēs veic tikai pēc akceptēta fasādes rekonstrukcijas projekta.
- 2.14.2. Daudzdzīvokļu māju logu nomaiņu pret citāda daļējuma logiem veic pēc visai mājai vienota fasādes projekta.
- 2.14.3. Nav atļauta patvaļīga lodžiju un balkonu pārbūvēšana. Lodžiju un balkonu pārbūvēšana un aizstiklošana ir būvniecība, ko veic pēc akceptēta projekta.
- 2.14.4. Virs skatlogiem – vitrīnām atļauts izbūvēt markīzes, kas neprojecējas brauktuvei tuvāk kā 0,5 m un kuru apakšējā mala ir vismaz 2,2 m virs ietves.

2.15. Izkārtnes, reklāmas, markīzes, informatīvās un numura zīmes

- 2.15.1. Izvietojot reklāmu, tā jāsaskaņo Būvvaldē. Ja reklāmu stendi robežojas ar autoceļu zemes nodalījuma joslu, vai arī atrodas autoceļa zemes nodalījuma joslā, ir nepieciešams saskaņojums ar VAS „Latvijas Valsts ceļi”.
- 2.15.2. Reklāmas objektu vai informācijas objektu izvietojumu gar ceļiem, kā arī kārtību, kādā saskaņojama reklāmas objektu vai informācijas objektu izvietojumu gar ceļiem, nosaka MK noteikumi Nr.402 „Noteikumi par reklāmas objektu vai informācijas objektu izvietojumu gar ceļiem, kā arī kārtību, kādā saskaņojama reklāmas objektu vai informācijas objektu izvietojumu” (07.06.2005.).
- 2.15.3. Teritorijas labiekārtojuma elementu, reklāmas vai informācijas objektu vizuālais un mākslinieciskais noformējums un izvietojums saskaņojams Būvvaldē pirms to uzstādīšanas. Reklāmas vai informācijas objektus Annas pagasta teritorijā atļauts izvietot pēc reklāmas pases saņemšanas Būvvaldē.
- 2.15.4. Lai saņemtu reklāmas objekta pasi, Būvvaldē jāiesniedz īpašuma vai lietošanas tiesību pierādošie dokumenti, novietnes plāns, paskaidrojuma raksts, reklāmas objekta projekts, izstrādāts mērogā ar pietiekošu detalizācijas pakāpi, kurā norādīts krāsu risinājums, pielietotie materiāli, projekta autors. Būvvalde ir tiesīga noteikt papildus saskaņojumu nepieciešamību.
- 2.15.5. Saistošie noteikumi attiecībā uz reklāmas vai informācijas objektu izvietojumu pašvaldības teritorijā, kas tiks apstiprināti pēc pagasta teritorijas plānojuma spēkā stāšanās, netiks uzskatīti par grozījumiem plānojumā. Tie būs jāņem vērā reklāmas vai informācijas objektu izvietotājiem.
- 2.15.6. Teritorijās, kur paredzēta māju numerācija, zemesgabala īpašniekam ir jānodrošina, lai pie katras galvenās būves galvenās ieejas uz sienas būtu piestiprināta mājas numura zīme, kas izgatavota pēc domes noteiktās formas. To piestiprina pie būves fasādes 2,5 līdz 3 m

- augstumā. Numura zīmei jābūt arī pie žoga pie ieejas vārtiņiem zemesgabalā, ja tā nav skaidri saskatāma no ielas. Zīmei ar mājas numuru jābūt arī pie citām ieejām ielas pusē.
- 2.15.7. Daudzdzīvokļu dzīvojamām mājām virs katras kāpņu telpas ārdurvīm uzstāda informācijas zīmi ar dzīvokļu numuriem, kas izgatavota pēc vienota parauga.
- 2.15.8. Teritorijās, kur nav māju numerācijas, zemesgabala īpašniekam jānodrošina, lai uz ceļa pie iebrauktuves zemesgabalā, būtu uzstādīts mājas nosaukums, kas izgatavotas pēc domes noteiktās formas.
- 2.15.9. Teritorijās, kur ielām ir nosaukumi, stūra zemesgabala īpašniekam jānodrošina, lai uz žoga vai būves stūra būtu piestiprināta plāksnīte ar ielas (laukuma) nosaukumu valsts valodā, kas izgatavota pēc domes noteiktās formas. Plāksnītes attālumam no žoga vai būves stūra jābūt 0,1 līdz 1 m. Pie būves fasādes plāksnīti piestiprina 2,5 līdz 3 m augstumā no zemes līmeņa.
- 2.15.10. Zemesgabala īpašnieka pienākums ir pie būves galvenās fasādes piestiprināt karoga turētāju vai uzstādīt brīvi stāvošu, balti krāsotu karoga mastu valsts karoga uzvilšanai.

2.16. Apgaismes ķermeņi

- 2.16.1. Ielu apgaismošanai atļauts izmantot virs ielām iekārtus vai arī pie stabiem piestiprinātus apgaismes ķermeņus. Apgaismes ķermeņiem jābūt arhitektoniski saskanīgiem katra vienlaicīgi uztverama ielas posma vai kvartāla garumā, kā arī katra laukuma vai skvēra robežās.
- 2.16.2. 10 m platās un šaurākās ielās vai piebrauktuvēs atļauts izmantot arī pie būvju fasādēm piestiprinātus apgaismes ķermeņus.
- 2.16.3. Laukumu un skvēru apgaismošanai atļauts izmantot apgaismes ķermeņus uz stabiem. Atļauts dažāds stabu augstums un apgaismes ķermeņu veids, bet tam jābūt saskanīgam katra laukuma vai skvēra robežās.
- 2.16.4. Dzīvojamo ēku, sabiedrisko un darījumu iestāžu ieejas, kā arī daudzdzīvokļu dzīvojamo ēku koplietošanas pagalmus un citas sabiedriskas teritorijas nodrošina ar apgaismojumu.
- 2.16.5. Izvietojot apgaismes ķermeņus sabiedriskās vietās, ievēro, lai to novietojums netraucē satiksmes kustības drošību un nepasliktina iedzīvotāju sadzīves apstākļus.
- 2.16.6. Apgaismes ķermeņi jāpieslēdz pazemes kabeļiem vai kabeļiem būvju sienās. Kabeļi nedrīkst būt redzami būvju fasādēs.

2.17. Apgaismojuma un insolācijas prasības

- 2.17.1. Apgaismojuma un insolācijas prasības jāpieņem saskaņā ar spēkā esošo būvnormatīvu prasībām.
- 2.17.2. Dzīvojamo un publisko ēku izvietojumam un orientācijai (izņemot pirmsskolas bērnu iestādes, vispārizglītojošās, veselības aizsardzības un atpūtas iestādes) jānodrošina dzīvojamo telpu nepārtraukta insolācija, ne īsāka par 2,5 stundas dienā, laika posmā no 22.marta līdz 22.septembrim.
- 2.17.3. Izvietojot izglītības, pirmsskolas izglītības, ārstniecības un atpūtas iestādes, atbilstoši būvnormatīviem jānodrošina nepārtraukta 3 stundu ilga šo telpu insolācija.
- 2.17.4. Ēku tuvumā stādāmie koki nedrīkst traucēt dzīvojamo un publisko telpu insolāciju un izgaismošanu

2.18. Vides pieejamība

- 2.18.1. Projektējot pagasta teritoriju izbūvi, izstrādājot detālplānojumus un būvprojektus, ir jāparedz speciāli pasākumi (arī speciāls aprīkojums), lai nodrošinātu netraucētu un drošu pārvietošanos cilvēkiem ar dzirdes, redzes vai kustību traucējumiem, brīvu pieeju un pārvietošanos gan sabiedriskos un apkalpes objektos, gan mājokļos, kā arī publiskajā ārtelpā – ielās, laukumos, parkos.
- 2.18.2. Arhitektūras - plānošanas uzdevumos būvprojektiem ir jāizvirza prasība ieplānot funkcijai atbilstoši pandusus, liftus, pietiekošus telpu platumus, durvju parametrus un to izvietojumu.

2.19. Žogi

- 2.19.1. Zemesgabalus drīkst iežogot atbilstoši Apbūves noteikumiem:
 - a) ielas vai ceļa pusē - pa sarkano līniju vai ceļa zemes nodalījuma joslas robežu;
 - b) stūra zemesgabalos - pa redzamības trīsstūriem;
 - c) gar ūdenstilpnēm un ūdenstecēm - ne tuvāk ūdens objektam par tauvas joslas robežu;
 - d) funkcionālai zemes vienības sadalīšanai tās iekšpusē - pēc nepieciešamības;
 - e) pārējos gadījumos - pa zemesgabala robežām, vienojoties.
- 2.19.2. Žogam jābūt stilistiski saskaņotam ar ēku un blakus zemesgabalu žogu arhitektūru.
- 2.19.3. Žoga un dzīvžoga augstums nedrīkst pārsniegt 1,6 m.
- 2.19.4. Žogu stabu atbalstus aizliegts izvietot ielu, ceļu un laukumu teritorijā.
- 2.19.5. Aizliegta dzelozstieņu un surogātmateriālu (piemēram, metāllūžņu vai plastmasas atgriezumam) izmantošana žogu būvniecībā.
- 2.19.6. Aizliegts nožogot esošo daudzstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamo namu koplietošanas pagalmu teritorijas.

2.20. Aizsardzība pret trokšņiem, vibrāciju un smakām

- 2.20.1. Trokšņa samazināšanas līdzekļu efektivitātes aprēķina metodiku, kā arī galvenās prasības projektēšanai nosaka atbilstoši normatīvo aktu prasībām, tai skaitā atbilstoši LR MK noteikumu Nr.598 „Noteikumi par akustiskā trokšņa normatīviem dzīvojamo un publisko ēku telpās” (13.07.2004.), LR MK noteikumiem Nr.597 „Vides trokšņa novērtēšanas kārtība” (13.07.2004.) un Latvijas būvnormatīva LBN 016-03 „Būvakustika” prasībām.
- 2.20.2. Vietās vai teritorijās ar paaugstinātu trokšņu līmeni un/vai paaugstinātu vibrāciju jāveic trokšņu un vibrācijas samazināšanas pasākumi saskaņā ar spēkā esošajiem normatīviem
- 2.20.3. Smaku ierobežošanai vadīties pēc LR MK noteikumiem Nr.626 „Noteikumi par piesārņojošas darbības izraisīto smaku noteikšanas metodēm, kā arī kārtību, kādā ierobežo šo smaku izplatīšanos” (27.07.2004.).
- 2.20.4. Lai ierobežotu smaku izplatīšanos, kas rodas dažādu tehnoloģisku procesu vai ar ražošanu saistītu darbību rezultātā, jāievēro atbilstošie MK noteikumi. Objektu, kam nepieciešama A kategorijas piesārņojošās darbības atļauja, izmanto labākās pieejamās tehnoloģijas.
- 2.20.5. Ja ražošanas objektu kaitīgā ietekme izplatās ārpus to teritorijas, tad nepieciešams veidot funkcionālo aizsargjoslu, kurā veicami pasākumi šīs ietekmes novēršanai. Šī funkcionālā aizsargjosla pieskaitāma pie attiecīgā ražošanas objekta teritorijas, nosakot izmantošanas ierobežojumus.

2.21. Kioski, nojumes, paviljoni u.c. īslaicīgi tirdzniecības objekti

- 2.21.1. Stacionārus un sezonas rakstura tirdzniecības punktus (kioskus, nojumes, standus, paviljonus un citus), neatkarīgi no to piederības, ir atļauts būvēt vai novietot tikai ar akceptētu būvprojektu
- 2.21.2. Ja punktā 2.21.1. minētie objekti robežojas ar ielas sarkano līniju, ceļa zemes nodalījuma joslu, atrodas ielas sarkanajās līnijās vai ceļa zemes nodalījuma joslā, ir nepieciešams arī saskaņojums ar VAS „Latvijas Valsts ceļi”
- 2.21.3. Sezonas tirdzniecības nojumes un/vai āra kafejnīcas tiešā saistībā ar esošiem tirdzniecības vai pakalpojumu objektiem iekārtojamas tikai saskaņā ar pašvaldības atļauju.

2.22. Saimniecības ēkas un būves mājlopu novietošanai

- 2.22.1. Saimniecības ēku vai būvi nedrīkst ierīkot priekšpagalmā, vai stūra zemesgabala gadījumā - ārējā sānu priekšpagalmā.
- 2.22.2. Saimniecības ēku nedrīkst ierīkot tuvāk kā 3 m no zemesgabala sānu vai aizmugures robežas. Šo minimālo attālumu var samazināt vai būvēt uz robežas tikai ar noteikumu, ka saņemta kaimiņu zemesgabala īpašnieka rakstiska piekrišana, ko viņš apliecina ar parakstu uz zemesgabala plānojuma lapas un minimālais attālums no dzīvojamo telpu logiem līdz saimniecības ēkām blakus zemesgabalos nav mazāks par 6 m.
- 2.22.3. Mājlopiem paredzētās saimniecības ēkas un citas būves drīkst izvietot tikai tajās teritorijās, kur mājlopu turēšana atļauta, ievērojot veterinārās prasības un sanitāri higiēniskās normas.
- 2.22.4. Blīvi apdzīvotās vietās, ja tur ir atļauta mājlopu turēšana, dzīvniekiem paredzētu saimniecības ēku nedrīkst ierīkot:
 - a) priekšpagalmā un ārējā sānu pagalmā;
 - b) tuvāk par 50 m no tādas apbūves teritorijas, kurā mājlopu turēšana aizliegta;
 - c) tuvāk par 20 m no kaimiņu dzīvojamo telpu logiem
- 2.22.5. Fermas teritorijā jāparedz ceļi, vieta dzīvnieku pastaigu aplokiem, palīgēkām, veterinārajiem objektiem un barības noliktavām. Fermas teritorijai jābūt noteiktā attālumā no citām fermām, apdzīvotām vietām, ceļiem u.c. objektiem.
- 2.22.6. Kūtsmēslu krātuvēm ir jābūt ar betonētiem pamatiem ar 0,8 – 1 m augstām malām, apkārt jābūt nobetonētam grāvītim uz vircas bedres pusi. Kūtsmēslu krātuvēm jābūt valdošo vēju virzienā no fermas, kūts un dzīvojamām ēkām un zemākā reljefa vietā. Nokrišņu ūdens un vircas uztveršanai apkārt krātuvei jāizveido 0,3 – 0,4 m plats un 0,3 m dziļš grāvītis. Mēslu krātuves abos galos jāizveido cieta seguma iebrauktuves. Virs kūtsmēslu krātuvēm jāierīko nojumes
- 2.22.7. Vircas bedrēm jābūt betonētām un tās jānosedz.
- 2.22.8. Īpašās vides prasības piesārņojošo darbību veikšanai dzīvnieku novietnēs, dotas MK noteikumos Nr.628 „Īpašās vides prasības piesārņojošo darbību veikšanai dzīvnieku novietnēs” (27.07.2004.).

2.23. Noteikumi garžām, autostāvvietām un velosipēdu novietnēm

- 2.23.1. Apbūves noteikumu prasības velosipēdu un automašīnu novietošanai neattiecas uz esošu ēku vai citu būvi līdz brīdim, kad tās platība tiek palielināta, vai mainīta izmantošana, vai pieaug nodarbināto skaits, dzīvokļu skaits, vai kāds cits raksturojošs lielums, kas prasītu palielināt transporta līdzekļu novietošanai nepieciešamo laukumu. Tad šāds laukums ir jānodrošina līdz atbilstošam lielumam.

- 2.23.2. Nepieciešamo velosipēdu novietņu, autostāvvietu un garāžu skaitu un to izvietojumu nosaka attiecīgie LR būvnormatīvi un Apbūves noteikumi. Vispārējā gadījumā nepieciešamo transportlīdzekļu novietņu skaitu nosaka, rēķinot vienu stāvvietu uz objekta katriem 100 m² stāvu platības, ja Apbūves noteikumos nav noteikts citādi.
- 2.23.3. Zemesgabala lielums vienai vieglās automašīnas novietošanai virszemes autostāvvietā jāpieņem 25 m², pasažieru tūristu autobusa stāvvietai 75 m², motocikla stāvvietai 5 m², velosipēda stāvvietai 0,5 m².
- 2.23.4. Minimālo autostāvvietu skaitu sabiedriskajām iestādēm, ražošanas objektiem, kā arī publiskajām ārtelpas teritorijām nosaka, ievērojot 3.tabulā norādītos autostāvvietu vietējos normatīvus.

3.tabula

Autostāvvietu normatīvi

Ēkas un būves	Aprēķina vienība	Automašīnu vietas
Pārvaldes, darījumu un zinātnes iestādes	10 strādājošie	3
Izglītības iestādes	4 personāla vietas/20 audzēkņi	1
Ražošanas uzņēmumi	10 strādājošie	1
Tirdzniecības objekti	30 - 50 m ² tirdzniecības zāles un izstāžu platības	1
Tirgi	2 tirdzniecības vietas	1
Restorāni un kafejnīcas	100 vietas	15
Kultūras iestādes	100 vietas	15
Sporta būves	20 skatītāju vietas	1
Viesnīcas	10 vietas	2
Pludmales un atpūtas zonas	uz vienlaikus 100 apmeklētājiem	20

- 2.23.5. Nepieciešamo autostāvvietu skaitu dzīvojamajiem namiem nosaka, rēķinot uz vienu dzīvokli vismaz vienu autostāvvietu.
- 2.23.6. Katrā autostāvvietā 5% no kopējā stāvvietu skaita jāparedz speciāli pielāgotas, 3,5 m platas autostāvvietas invalīdiem.
- 2.23.7. Velosipēdu novietnes jāparedz pie izglītības iestādēm un citām publiskajām ēkām.
- 2.23.8. Izbūvējot transportlīdzekļu stāvvietas, jāievēro Apbūves noteikumos noteiktās brīvās teritorijas platības.
- 2.23.9. Ēka vai cita būve ar autostāvvietām jānodrošina jau pirms nodošanas ekspluatācijā.
- 2.23.10. Autostāvvietas jāizvieto uz tā paša zemesgabala, vai tajā pašā būvē, kuras izmantošanai stāvvietas nepieciešamas.
- 2.23.11. Ja ēka un cita būve vai zemesgabals ietver vairāk kā vienu izmantošanas veidu un katram izmantošanas veidam noteikts savs autostāvvietu normatīvs, tad nepieciešamo autostāvvietu skaitu nosaka katram izmantošanas veidam atsevišķi un summē.
- 2.23.12. Autostāvvietas vienai izmantošanai nevar uzskatīt par stāvvietu jebkādai citai izmantošanai, izņemot, ja šai citai izmantošanai nepieciešams liels skaits īslaicīgas lietošanas stāvvietu un lietošanas laiku iespējams savietot.
- 2.23.13. Iežogotām autostāvvietām, ar ietilpību līdz 100 vietām, pirms vārtiem jānodrošina ne mazāk kā 6 m plats priekšlaukums, bet autostāvvietām ar lielāku ietilpību – 12 m plats priekšlaukums.
- 2.23.14. Izveidot autostāvvietas uz ielu braucamās daļas drīkst, ja tiek nodrošināts minimālais braukšanas joslas platums ielās katrā virzienā 3,5 m, bet piebrauktuvēs 3 m.
- 2.23.15. Autostāvvietām, kuru tuvumā ir centralizētā lietus ūdens kanalizācijas sistēma, jānodrošina lietus ūdeņu savākšana un novadīšana šajā sistēmā

- 2.23.16. Automašīnu novietņu piebraucamo ceļu katrai braukšanas joslai jābūt vismaz 3 m platai.
- 2.23.17. Attālums no iebrauktuves garāžā ir jāpieņem ne mazāks par:
 - a) 50 m no krustojuma ar valsts autoceļu;
 - b) 20 m no krustojuma ar vietējas nozīmes ielu;
 - c) 30 m no sabiedriskā pasažieru transporta pieturvietas.
- 2.23.18. Attālumi no virszemes un pazemes garāžām, atklātām autostāvvietām pastāvīgai un īslaicīgai glabāšanai, tehniskās apkalpes stacijām līdz dzīvojamām un sabiedriskām iestādēm, īpaši līdz skolu, pirmsskolas bērnu iestāžu, ārstniecības iestāžu (ar stacionāriem) zemesgabaliem, doti Apbūves noteikumu 2.31. nodaļā „Prasības attālumiem starp būvēm un inženierkomunikācijām”.

2.24. Atklāta āra uzglabāšana

- 2.24.1. Atklāta āra (ārpustelņu) uzglabāšana kā palīgizmantošana nav atļauta:
 - a) priekšpagalmā vai, stūra zemesgabala gadījumā, ārējā sānpagalmā;
 - b) tuvāk par 3 m no zemesgabala robežas;
 - c) nevienā autostāvvietā.
- 2.24.2. Lauksaimniecības tehnikas un transportlīdzekļu virs 3,5 t uzglabāšana atļauta tikai lauksaimniecības teritorijās.

2.25. Vispārīgās prasības inženiertehnisko komunikāciju būvniecība, rekonstrukcija un uzturēšana

- 2.25.1. Visās teritorijās ir jānodrošina objektu inženiertehniskā apgāde saskaņā ar tehniskajiem noteikumiem, kas izriet no teritorijas plānojuma, detālplānojuma vai inženiertehnisko komunikāciju attīstības shēmām.
- 2.25.2. Veicot detālplānojuma teritorijas apbūvi, pirms atsevišķo zemesgabalu apbūves vispirms veicama ielu un ceļu projektēšana un izbūve kopā ar nepieciešamajiem inženiertīkliem.
- 2.25.3. Ūdensapgādes, notekūdeņu savākšanas un attīrīšanas būvju būvniecības kārtību, ja tās pilnīgi vai daļēji paredzēts būvēt par starptautisko finanšu institūciju, Eiropas Savienības vai tās dalībvalstu finanšu līdzekļiem, nosaka MK noteikumi Nr.912 „Ūdensapgādes, notekūdeņu savākšanas un attīrīšanas būvju būvniecības kārtība” (18.12.2007.).
- 2.25.4. Inženierkomunikācijas būvē, rekonstruē, ekspluatē atbilstoši MK 2004.gada 28.decembra noteikumu Nr.1069 „Noteikumi par ārējo inženierkomunikāciju izvietojumu pilsētās, ciemos un lauku teritorijās” (28.12.2004.) prasībām.
- 2.25.5. Inženiertehniskās komunikācijas ir jāizvieto ielu sarkano līniju koridoros, pēc iespējas joslā starp sarkano līniju un būvlaidi (apbūves līniju).
- 2.25.6. Inženiertehniskās apgādes nodrošinājuma galvenos objektus (inženierbūves) izvieto tehniskās apbūves teritorijās.
- 2.25.7. Inženierkomunikāciju būvniecības darbos ietilpst arī teritorijas sakārtošana un ceļu, ielas, ietves seguma un zaļo stādījumu atjaunošana.
- 2.25.8. Inženierkomunikāciju īpašnieks vai būvniecības pasūtītājs nodrošina iebūvēto inženierkomunikāciju uzmērīšanu un iesniedz būvvaldē topogrāfisko plānu un izbūvēto tīklu izpildshēmu digitālā un izdrukas veidā.
- 2.25.9. Pēc inženierkomunikāciju pārbūves vai rekonstrukcijas neizmantojamās inženierkomunikāciju sistēmas daļas (izņemot kabeļus) tiek demontētas.
- 2.25.10. Par inženierkomunikāciju uzturēšanu ir atbildīgs šo tīklu īpašnieks vai nomātājs saskaņā ar noslēgto līgumu. Ja avāriju gadījumā radušās sekas, kas skar trešās personas un to

Īpašumus, inženierkomunikāciju turētāja pienākums ir novērst visas sekas un kompensēt zaudējumus.

2.26. Ūdensapgādes būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija

- 2.26.1. Ūdens resursi izmantojami atbilstoši likumam Par zemes dziļēm.
- 2.26.2. Visa veida ūdens ņemšanas vietu apkārtnē ir jābūt labiekārtotai un novērstām notekūdeņu infiltrācijas un piesārņošanas iespējām.
- 2.26.3. Ārējās ūdensapgādes sistēmas projektēšana vai esošo sistēmas rekonstrukcija, kā arī ugunsdzēsības hidrantu tīkla izbūve un funkcionēšana, jānodrošina atbilstoši MK noteikumiem Nr.38 „Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 222-99 „Ūdensapgādes ārējie tīkli un būves”” (01.02.2000.) prasībām. Līdz ārējās ūdensapgādes sistēmas rekonstrukcijai nodrošināt pagasta apdzīvoto vietu objektus ar atklātām ūdens ņemšanas vietām ugunsdzēsības vajadzībām.
- 2.26.4. Obligātās nekaitīguma un kvalitātes prasības dzeramajam ūdenim, kārtību, kādā novērtējama dzeramā ūdens atbilstība, kā arī dzeramā ūdens monitoringa un kontroles kārtība jānodrošina saskaņā ar MK noteikumiem Nr.235 „Dzeramā ūdens obligātās nekaitīguma un kvalitātes prasības, monitoringa un kontroles kārtība” (29.04.2003.).
- 2.26.5. Ja vidēji diennaktī tiks iegūts 10 m³ un vairāk pazemes ūdens vai arī ūdensapgādes pakalpojumiem tiks nodrošinātas vairāk nekā 50 fiziskas personas, tad saskaņā ar likumdošanas prasībām, reģionālajā vides pārvaldē jāsaņem ūdens resursu lietošanas atļauja.
- 2.26.6. Ja pazemes ūdeņus izmanto centralizētās ūdensapgādes nodrošināšanai vai fasēšanai un tirgošanai cilvēku patēriņam, nepieciešams veikt hidroģeoloģiskās izpētes darbus, lai aprēķinātu pazemes ūdens krājumus, noteiktu bakterioloģisko un ķīmisko aizsargjoslu un akceptētu tos Pazemes ūdens krājumu akceptācijas komisijā, kā arī saņemt Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas aģentūrā pazemes ūdens atradnes pasi un zemes dziļu izmantošanas licenci.
- 2.26.7. Teritorijās, kur iespējams pieslēgties centralizētai ūdensapgādes, jaunbūvējamās ēkas būvprojektā ietver šo pieslēgumu risinājumus. Šī prasība attiecas uz objektiem, kam nepieciešama ūdensapgāde.
- 2.26.8. Apbūves teritorijās, kur nav iespējams pieslēgties centralizētajai ūdensapgādes sistēmai, pieļaujama lokālu artēzisko urbumu un aku ierīkošana. Šīs būves būvē saskaņā ar vides aizsardzības un vides veselības normatīviem. To būvniecību saskaņo attiecīgajās valsts institūcijās un domē.
- 2.26.9. Ap akām, urbumiem un avotiem, kurus saimniecībā vai dzeramā ūdens ieguvei izmanto savām vajadzībām individuālie ūdens lietotāji (fiziskās personas), aizsargjoslas nenosaka, ja apkārtnē ir labiekārtota un novērsta notekūdeņu infiltrācija un ūdens piesārņošana.
- 2.26.10. Par artēzisko urbumu ierīkošanu, apsaimniekošanu un likvidāciju atbild urbuma īpašnieks. Urbumus, kuru turpmākā izmantošana dažādu iemeslu dēļ nav iespējama, nepieciešams likvidēt, nodrošinot pazemes ūdens resursu aizsardzību. Urbumu likvidāciju var veikt uzņēmējsabiedrība, kurai ir Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas aģentūras izsniegta licence šāda veida darbu veikšanai.
- 2.26.11. Izmantotajiem urbumiem ir nepieciešams ierīkot stingrā režīma aizsargjoslu, novērst urbuma un stingra režīma aizsargjoslas teritorijas applūšanas vai piegružošanas iespēju, nodrošināt urbuma atveres hermetizāciju un aizsardzību no tā fiziskas bojāšanas.
- 2.26.12. Pirms atkārtotas urbuma izmantošanas atsākšanas vēlams veikt tā tehniskā stāvokļa pārbaudi un ūdens atsūkņēšanu, kā arī ūdens paraugu ņemšanu tā kvalitātes pārbaudei.
- 2.26.13. Katram ūdens apgādes urbumam jābūt Urbuma pasei.

- 2.26.14. Izbūvējot grodu akas, to minimālo augstumu virs zemes paredz 0,8 m.
- 2.26.15. Grodu akas maksimāli attālina no iespējamiem ūdens piesārņojuma avotiem (izsmeljamajām kanalizācijas bedrēm, kūtsmēslu novietnēm un komposta kaudzēm).

2.27. Kanalizācijas būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija

- 2.27.1. Veidojot blīvu teritorijas apbūvi, kā arī apbūvi ciemu teritorijās, kanalizācijas sistēmas izbūve jāparedz iespējami kompakti (mājām grupās).
- 2.27.2. Esošajās un plānotajās apbūves teritorijās, vietās, kur nav izbūvēti maģistrālie kanalizācijas tīkli, vai nav iespējams tiem pieslēgties, pieļaujama rūpnieciski izgatavotus krājrezervuārus (monoblokus) vai lokālu bioloģisko attīrīšanas iekārtu izbūve. Šīs būves izbūvē saskaņā ar vides aizsardzības un vides veselības normatīviem, to būvniecību saskaņo attiecīgajās valsts un pašvaldības institūcijās.
- 2.27.3. Izsmelamo kanalizācijas bedru sienām ir jābūt no ūdensnecaurļaidīgiem materiāliem, gāzu un izgarojumu novadīšanai ierīkojams vēdkanāls.
- 2.27.4. Vircas bedrēm un mēslu krautuvēm jābūt betonētām, ūdensnecaurļaidīgām.
- 2.27.5. Mēslu krātuves, vircas bedres un komposta kaudzes Annas pagasta teritorijā izvietojamas iekšpagalmā vai aizmugures pagalmā, iespēju robežās mazinot to redzamību no galvenajiem ceļiem.
- 2.27.6. Attālums no dzīvojamām un sabiedriska rakstura ēkām līdz notekūdeņu pazemes filtrācijas laukiem ar caurlaidi 15 m³ diennaktī nedrīkst būt mazāks par 15 m, ja notekūdeņu filtrācijas lauki ir atļauti.
- 2.27.7. Notekūdeņu filtrācijas laukus drīkst ierīkot ja dziļums no filtrācijas drenām līdz gruntsūdens līmenim ir vismaz 1 m.
- 2.27.8. Pie mazākas dziļuma starpības par 1 m starp filtrācijas drenām un gruntsūdens līmeni, virs zemes jāierīko vajadzīgajā augstumā uzbērti smilts – grunts filtri. Uzbēruma malas attālums līdz dzīvojamām un sabiedriska rakstura ēkām nedrīkst būt mazāks par 25 m, ja notekūdeņu filtrācijas lauki ir atļauti.

2.28. Elektroapgādes būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija

- 2.28.1. Elektroapgādes būvju būvniecība ir speciālā būvniecība. Būvniecības kārtību enerģijas ražošanas, pārvades un sadales būvēm, kā arī kārtību, kādā ierīkojami jauni elektroapgādes komersantu objekti, nosaka MK noteikumi Nr.841 „Elektroapgādes būvju būvniecības kārtība” (08.11.2005.).
- 2.28.2. Aprobežojumi aizsargjoslās gar elektriskajiem tīkliem noteikti Aizsargjoslu likuma (05.02.1997.) 35. un 45.pantā.
- 2.28.3. Komunikāciju un objektu ekspluatācijas un drošības prasības, un vides un cilvēka aizsardzības prasības ekspluatācijas aizsargjoslās gar elektriskajiem tīkliem, aizsargjoslu uzturēšanas un to stāvokļa kontroles mehānismu, kārtību, kādā aizsargjoslas tiek noteiktas teritoriju plānojumos, ierīkotas un apzīmētas dabā, kā arī informāciju par servitūtiem un aprobežojumiem, kas saistīti ar attiecīgajiem objektiem, komunikācijām un to aizsargjoslām, nosaka MK noteikumi Nr.982 „Enerģētikas infrastruktūras objektu aizsargjoslu noteikšanas metodika” (05.12.2006.).
- 2.28.4. Jaunu elektroietaišu pieslēgšana un atļautās slodzes palielināšana AS „Sadales tīkls” tīklam notiek saskaņā ar Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes 2005.gada 14.decembra lēmumā Nr.302 apstiprinātiem „Sistēmas pieslēguma noteikumiem elektroenerģijas sistēmas dalībniekiem”.

- 2.28.5. Neatkarīgi no noteiktā aizsargjoslu platuma darbs ar celšanas mehānismiem 30 m joslā no gaisvadu elektrolīnijas malējā vada pirms darba sākšanas jāaskaņo ar attiecīgo elektrisko tīklu valdītāju. Veicot darbus aizsargjoslās, kuru dēļ nepieciešams objektus aizsargāt, tie jāveic pēc saskaņošanas ar attiecīgā objekta īpašnieku. Veicot darbus videsprieguma (20, 10 kV) un zemsprieguma (0,4 kV) EPL aizsargjoslā tie jāaskaņo ar AS „Sadales tīkls”, bet 110 kV elektrolīnijas aizsargjoslā ar AS „Augstsprieguma tīkls”.

2.29. Telekomunikāciju būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija

- 2.29.1. Sakaru, radiotranslācijas un televīzijas, ugunsdrošības un apsardzes signalizācijas, inženieriekārtu dispečeru sistēmas uzņēmumu, ēku un būvju izvietojums ir jāparedz atbilstoši attiecīgo projektēšanas normatīvu prasībām.
- 2.29.2. Elektronisko sakaru tīklu ierīkošanas un būvniecības kārtību nosaka MK noteikumi Nr.256 „Elektronisko sakaru tīklu ierīkošanas un būvniecības kārtība” (04.04.2006.).
- 2.29.3. Privātiem elektronisko sakaru tīkliem, kurus paredzēts pieslēgt SIA „Lattelecom” publiskajam elektronisko sakaru tīklam, jāatbilst Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas apstiprinātajiem tehniskajiem noteikumiem (SPRK 2002.11.12. sēdes protokols Nr. 64 (94) 10.p.), kuros norādīti tīklu savienošanas nosacījumi.
- 2.29.4. Sakaru būves un to apgādes infrastruktūru atļauts izvietot visa veida apbūves teritorijās.
- 2.29.5. Uz mobilo sakaru būvēm nav attiecināmi augstuma ierobežojumi plānotajā izmantošanas teritorijā, cik tālu tie nav ierobežoti no LR normatīvo aktu puses.

2.30. Siltumapgādes un gāzes apgādes būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija

- 2.30.1. Siltumapgādes un gāzes apgādes komunikāciju un objektu izvietojums jāparedz atbilstoši attiecīgo projektēšanas normatīvu prasībām.
- 2.30.2. Annas pagasta teritorijas apdzīvotās vietās, veicot autoceļu un ielu rekonstrukciju, projektējot jaunus autoceļus un ielas, kā arī esošo autoceļu nodalījuma joslā (aizsargjoslā) un ielu sarkanajās līnijās ir jāparedz iespējamā augstā un vidējā spiediena sadales gāzesvadu novietne, atbilstoši MK noteikumiem Nr.1069 „Noteikumi par ārējo inženierkomunikāciju izvietojumu pilsētās, ciemos un lauku teritorijās” (28.12.2004.) un spēkā esošajam Aizsargjoslu likumam.

2.31. Prasības ēku un būvju rekonstrukcijai, restaurācijai un remontam

- 2.31.1. Rekonstrukcija (pārbūve):
- ēkas pārbūve ir pieļaujama, lai uzlabotu plānojuma kvalitāti, paaugstinātu labiekārtojuma tehnisko līmeni, veiktu konstruktīvos uzlabojumus, vai arī pielāgotu tās citai atļautai izmantošanai;
 - pārbūvējot vēsturiski nozīmīgas ēkas, nav atļauta to fasāžu arhitektūras vienkāršošana un redzamo arhitektonisko veidojumu (ailu aizpildījums, rustojums, portāli, vitrīnas, logu apmales, sandriki, lizēnas, pilastri, dzegas, jumta logi u.c.) daļēja vai pilnīga likvidēšana vai pārveidošana. Nav atļauts izmainīt vēsturisko ēku logu un iestikloto ieejas durvju vērtņu dalījumu;
 - jebkāda ēku rekonstrukcija, arī paplašināšana, nedrīkst pasliktināt esošo ēku izsauļojumu;
 - gatavojoties jebkādas ēkas rekonstrukcijai vai pārbūvei, ir jāsaņem būvatļauja.

- 2.31.2. Restaurācija:
- a) kultūras pieminekļu restaurācija veicama saskaņā ar Būvvaldē apstiprinātu restaurācijas projektu, kas izstrādāts saskaņā ar Kultūras pieminekļu uzskaites, aizsardzības, izmantošanas un restaurācijas noteikumiem;
 - b) citu ēku restaurācija veicama saskaņā ar Būvvaldē apstiprinātu būvprojektu.
- 2.31.3. Kārtējais remonts:
- a) dzīvojamo māju kārtējais remonts jāveic periodiski, kas nodrošina mājas efektīvu ekspluatāciju no tās būvniecības vai kapitālā remonta nobeiguma momenta līdz nākamajam kapitālajam remontam vai rekonstrukcijai;
 - b) dzīvojamās mājas kārtējā remonta izpildes gaitā jānovērš tās elementu un inženierietaišu bojājumi, kas nodrošina mājai noteiktos ekspluatācijas rādītājus;
 - c) dzīvojamo māju kārtējā remonta apjomus nosaka, pamatojoties uz to vispārējās apsekošanas rezultātiem. Veicamo darbu sastāvs norādīts attiecīgajā normatīvā;
 - d) dzīvojamo māju kārtējais remonts jāveic māju ekspluatācijas organizācijām un māju īpašniekiem saviem spēkiem vai, tām slēdzot līgumus ar būvuzņēmējiem;
 - e) dzīvojamo telpu kārtējā remonta veikšanas kārtību un sastāvu nosaka Īres līgums;
 - f) nedzīvojamo telpu kārtējā remonta veikšanas kārtību un sastāvu nosaka nomas līgums.
- 2.31.4. Kapitālais remonts un rekonstrukcija:
- a) dzīvojamo māju kapitālā remonta gaitā jānovērš visu nolietoto mājas elementu un inženierietaišu bojājumi, nepieciešamības gadījumā to atjaunošana vai nomaiņa, kā arī ekonomiski pamatota mājas modernizācija (telpu plānojuma uzlabošana, iztrūkstošo inženierietaišu ierīkošana u.c.);
 - b) veicot dzīvojamo māju rekonstrukciju papildus kapitālā remonta darbiem, var celt virsbūves, piebūves un inženierietaišu ierīkošanu;
 - c) dzīvojamo māju atlasītajam kapitālajam remontam vai rekonstrukcijai veic, pamatojoties uz māju vispārējās apsekošanas rezultātiem, projektēšanas organizāciju izstrādātiem slēdzieniem, kur uzrādīti māju fiziskais un morālais nolietojums, diskomfortu kategorijas, kā arī pilsēt būvniecības faktori;
 - d) dzīvojamo māju kapitālā remonta vai rekonstrukcijas veikšanai jāizstrādā projekta dokumentācija atbilstoši valsts būvnormatīvu un apbūves noteikumu prasībām;
 - e) dzīvojamo māju kapitālais remonts vai rekonstrukcija jāorganizē māju ekspluatācijas organizācijām un māju īpašniekiem vai, slēdzot līgumus ar būvuzņēmējiem;
 - f) dzīvojamo māju pārvaldītājiem jārada pārvietojamais dzīvojamais fonds, kas nodrošina īrnieku pārvietošanu uz māju kapitālā remonta vai rekonstrukcijas laiku atbilstoši remonta darbu veikšanas prasībām;
 - g) izpildot māju kapitālo remontu vai rekonstrukciju, jāievēro spēkā esošie remontu-celtniecības darbu organizēšanas, veikšanas un pieņemšanas noteikumi, kā arī darbu veikšanas un ugunsdrošības noteikumi.

2.32. Prasības attālumiem starp būvēm un inženierkomunikācijām

- 2.32.1. Minimālie attālumi starp dzīvojamām ēkām, dzīvojamām un sabiedriskām, kā arī ražošanas ēkām ir jāpieņem saskaņā ar izsauļojuma, apgaismojuma un ugunsdrošības prasībām.
- 2.32.2. Detālpāņojumos un būvprojektos no bērnu pirmskolas iestādēm un vispārīzglītojošām skolām ir jānosaka šādi attālumi:
- a) līdz ielu sarkanajām līnijām 25 m;
 - b) līdz dzīvojamo ēku sienām pēc insolācijas un apgaismojuma prasībām;

- 2.32.3. Attālumi starp dzīvojamām mājām un sabiedriskām iestādēm līdz autostāvvietām, garāžām un tehniskās apkalpes stacijām noteikti 4.tabulā.

4.tabula

Attālumi no garāžām un autostāvvietām, tehniskās apkalpes stacijām līdz dzīvojamām mājām un sabiedriskām ēkām

Ēkas, līdz kurām nosaka attālumu	Attālums (m)							
	No garāžām un atklātām stāvvietām ar vieglo automobiļu skaitu					No tehniskās apkalpes stacijām ar posteņu skaitu		
	<10	11-50	5-100	101-300	>300	<10	1-30	>30
Dzīvojamā mājas	10*	15	25	35	50	15	25	50
t.sk., dzīvojamo māju gali bez logiem	10*	10*	15	25	35	15	25	50
Sabiedriskās iestādes	10*	10*	15	25	25	15	20	20
Vispārizglītojošās skolas un pirmsskolas bērnu iestādes	15	25	25	50	-	50	-	-
Ārstniecības iestādes ar stacionāru	15	25	25	50	-	50	-	-
Ārstniecības iestādes ar stacionāru	25	50	-	-	-	50	-	-

* No 3 – 5 ugunsdrošības pakāpes garāžu ēkām attālums jāpieņem ne mazāk par 12 m.

- 2.32.4. Attālumi starp inženierkomunikācijām un no tām līdz ēkām un būvēm noteikti MK noteikumos Nr.1069 „Noteikumi par ārējo inženierkomunikāciju izvietošanu pilsētās, ciemos un lauku teritorijās” (28.12.2004.).
- 2.32.5. Horizontālais attālums no pazemes komunikācijām līdz ēku un būvju pamatiem jāpieņem ne mazāks, kā norādīts 5.tabulā. Tabulā norādītos attālumus drīkst samazināt, ja tas tehniski pamatots.

5.tabula

Attālumi no pazemes komunikācijām līdz ēku un būvju pamatiem

Ūdensvads, kanalizācijas spiedvads	5 metri
Saimniecisko, fekālo un lietus notekūdeņu paštesces kanalizācija	3 metri
Drenāža	3 metri
Līdztekus drenāža	0,4 metri

Piezīme: no siltuma vadiem, kuru ielikšanai izmantots bezkanāla paņēmiens, attālums līdz ēkām un būvēm jāpieņem kā no ūdensvada.

- 2.32.6. Dzīvojamo ēku fasādēm, logiem, balkoniem un lodžijām jāatrodas ne tuvāk kā 1,5 m attālumā no gaisvadu elektrisko līniju vadiem vistuvākā pievirzījumā.
- 2.32.7. Attālums no būvēm un koku vainagiem līdz vadam nosakāms, nomērot tabulā norādītos attālumus no šiem objektiem līdz vertikālai plaknei, ko veido tuvākais vads pret zemi.
- 2.32.8. No gaisvadu elektrisko tīklu vadiem līdz būvēm, zemes un ūdens virsmai noteiktos minimālos attālumus reglamentē Latvijas elektrotehnikas komisijas izdotie normatīvi.
- 2.32.9. Horizontālie attālumi starp paralēlām blakus izvietotām pazemes inženierkomunikācijām jāpieņem pēc spēkā esošajiem būvnormatīviem. Ja blakus izvietotu cauruļvadu dziļuma

starpība ir lielāka par 0,4 m, tad attālumi jāpalielina, ņemot vērā tranšeju nogāžu stāvumu, bet tiem jābūt ne mazākiem par tranšejas dziļumu.

2.32.10. Minimālie attālumi no ēkām, būvēm, inženiertīkliem un labiekārtojuma elementiem līdz kokiem un krūmiem doti 6.tabulā.

6.tabula

Attālumi no ēkām, būvēm, inženiertīkliem un labiekārtojuma elementiem
līdz kokiem un krūmiem

Ēkas būves, inženiertīkli, labiekārtojuma elementi	Attālums (m) līdz	
	koka stumbram	krūmam
Ēkas un būves ārsiena	5,0	1,5
Ietves un gājēju celiņa mala	0,7	3,0
Ielas brauktuves, ceļa nostiprinātās apmales mala, vai grāvja augšmala	2,0	1,0
Tilta, estakādes, apgaismojuma balsts vai stabs	4,0	-
Nogāzes vai terases pamata pēda	1,0	0,5
Atbalsta pamata pēda vai iekšējā mala	3,0	1,0
Pazemes inženierkomunikācijas:		
- gāzes vads, kanalizācija,	1,5	-
- siltumtrase (no ārējā trases gabarīta)	2,0	1,0
- ūdensvads, drenāža,	2,0	-
- strāvas un sakaru kabelis	2,0	0,7
Žogi	2,0	0,7

2.32.11. Norādītie normatīvie attālumi attiecināmi uz kokiem ar lapotnes (kroņa) diametru līdz 5 metriem.

2.33. Ugunsdrošības attālumu prasības

2.33.1. Nosakot ugunsdrošības attālumus starp ēkām, jāievēro MK noteikumi Nr.866 „Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 201-07 „Būvju ugunsdrošība” (11.12.2007.) un piemērojamo normatīvo aktu prasības.

2.33.2. Minimālie ugunsdrošības attālumi no būvēm līdz blakus esošo zemes vienību robežām ir noteikti 7.tabulā.

7.tabula

Ugunsdrošības attālumi

Nr.p.k.	Būves ugunsnoturības pakāpe	Minimālais ugunsdrošības attālums (m) līdz blakus esošo zemes vienību robežām
1.	U1, U2	4
2.	U3	5

2.33.3. Būvēm, kurām ir augsta sprādzienbīstamības un ugunsbīstamības kategorija vai ugunsizturība ir lielāka par 1200 MJ/m², ugunsdrošības attālumus līdz blakus esošo zemes vienību robežām palielina par 2 metriem.

2.33.4. Degtspējīgu materiālu atklātie uzglabāšanas laukumi pielīdzināmi būves U3 ugunsdrošības pakāpei.

- 2.33.5. Attālums starp būvēm vienas zemes vienības robežās izvietotām būvēm netiek normēts, ja būvju kopējais laukums nepārsniedz atļauto ugunsdrošības nodalījuma platību viszemākajai ugunsnoturības pakāpei.
- 2.33.6. Jānodrošina ugunsdzēsības hidrantu tīkla izbūve un funkcionēšana, atbilstoši MK noteikumu Nr.38 „Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 222-99 „Ūdensapgādes ārējie tīkli un būves”” (01.02.2000.) prasībām.

2.34. Atkritumu apsaimniekošana

- 2.34.1. Zemes lietotājiem – uzņēmumiem, iestādēm, organizācijām un iedzīvotājiem ir jānovieto atkritumu tvertnes šim nolūkam speciāli iekārtotās vietās, jāuztur kārtībā piebraucamie ceļi uz atkritumu tvertnēm un jānodrošina pie tām brīva pieeja.
- 2.34.2. Publiskās ārtelpas (zaļumu), publisko objektu un daudzdzīvokļu dzīvojamo ēku koplietošanas teritorijās sadzīves atkritumu tvertnes novietojamas tikai šim nolūkam speciāli iekārtotās, ar atkritumu apsaimniekotāju saskaņotās vietās.
- 2.34.3. Tiem zemesgabalu īpašniekiem, uz kuru zemesgabala ir izvietots kāds mazumtirdzniecības un pakalpojumu objekts (darījumu iestāde, pārvaldes iestāde, ārstniecības iestāde, sociālās aprūpes iestāde, kultūras iestāde, zinātnes iestāde, nevalstiskas organizācijas iestāde, reliģiska iestāde, autoosta, sporta un atpūtas objekts) vai daudzstāvu daudzdzīvokļu nams, ir jānodrošina, lai pie katras ieejas šādā iestādē būtu uzstādīta atkritumu urna, un jāseko, lai tā būtu tīra, savlaicīgi nokrāsota un salabota. Atbilstoši noteikumiem sadzīves atkritumi regulāri jāizved.
- 2.34.4. Atkritumu apsaimniekošanā visām fiziskām un juridiskām personām jāievēro likumu un normatīvo aktu prasības. Prasības atkritumu apsaimniekošanai pagasta teritorijā tiek reglamentētas ar domes saistošajiem noteikumiem.
- 2.34.5. Sadzīves atkritumu izgāztuves pēc to slēgšanas nepieciešams rekultivēt.
- 2.34.6. Notekūdeņu dūņas apsaimniekošanas atbilstoši MK noteikumu Nr.362 „Noteikumi par notekūdeņu dūņu un to kompostu izmantošanu, monitoringu un kontroli” (02.05.2006.) nosacījumiem, nododot tās apsaimniekošanā attiecīgajā jomā licencētai organizācijai atbilstoši savstarpēji noslēgtā līguma nosacījumiem. Pirms nodošanas apsaimniekotājam dūņu sērijai noteicama dūņu kvalitāte.
- 2.34.7. Nepieciešamo sadzīves atkritumu šķirošanas punktu izvietojumu galvenokārt plāno tehniskās apbūves teritorijās.
- 2.34.8. Dzīvnieku izcelsmes atkritumu utilizāciju veic, noslēdzot līgumu ar specializētu atkritumu apsaimniekošanas organizāciju.

2.35. Prasības jaunai satiksmes infrastruktūrai un esošās infrastruktūras rekonstrukcijai

- 2.35.1. Autoceļu lietošanu, pārvaldi, aizsardzību un attīstību reglamentē 11.03.1992. likums Par autoceļiem.
- 2.35.2. Veicot autoceļu un ielu rekonstrukciju, projektējot jaunus autoceļus un ielas, paredzēt inženiertehnisko komunikāciju izvietojumu ceļu nodalījuma joslās un ielu sarkano līniju koridoros.
- 2.35.3. Kārtību, kādā pašvaldību, komersantu un māju ceļus pievieno valsts autoceļiem nosaka MK noteikumi Nr.505 „Noteikumi par pašvaldību, komersantu un māju ceļu pievienošanu valsts autoceļiem” (07.07.2008.).

- 2.35.4. Ceļa pievienojumu valsts autoceļiem atļauts veidot, ja attiecīgais ceļa pievienojums atbilst detālpārplānojumam, satiksmes drošības prasībām un Latvijas nacionālajam standartam LVS 190-3:1999 „Ceļu vienlīmeņa mezgli” un LVS 190-3:1999/A1:2002 „Ceļu vienlīmeņa mezgli”, kā arī tehniski nav iespējams vai ekonomiski nav lietderīgi īstenot kādu no šādiem risinājumiem:
- a) ceļa pievienojumu pievienot citam – zemākas šķiras valsts autoceļam, pašvaldības, komersanta vai māju ceļam, nodibinot servitūtu normatīvajos aktos noteiktā kārtībā;
 - b) ceļa pievienojumu pievienot esošam ceļa pievienojumam, kurš atbilst šo noteikumu prasībām.
- 2.35.5. Strupceļa garums nedrīkst pārsniegt 150 m. Tā galā jāveido autotransporta apgrīšanās laukums ar iekšējo diametru ne mazāku kā 16 m, un ne mazāku kā 30 m, ja jāierīko apgrīšanās laukums sabiedriskajam pasažieru transportam
- 2.35.6. Apgrīšanās laukumi nav izmantojami autostāvvietām
- 2.35.7. Piebrauktuves var veidot vienā līmenī ar ietvēm. Tādā gadījumā piebrauktuves kopējais platums nedrīkst būt šaurāks par 4,2 m.
- 2.35.8. Ielām ciemos jābūt ar ietvēm vismaz 1 - 1,5 m platumā.
- 2.35.9. Ietvju augstums pie ielas braucamās daļas nedrīkst pārsniegt 15 cm. Ietvju pārejās jāveido uzbrauktuves uz ietves bērnu un invalīdu ratiņiem ar ielas apmales vertikālo daļas augstumu ne lielāku par 2,5 cm.
- 2.35.10. Uz ietvēm pie ieejām ēkās pieļaujams izvirzīt tikai vienu pakāpienu un ne vairāk kā 30 cm, turklāt brīvajam ietves platumam jāsauglabājas ne mazākam par 1,2 m. Pakāpienam nedrīkst būt pulēta virsma, ja tajā netiek iestrādāta neslidena josla.
- 2.35.11. Ietvju un piebrauktuves, kā arī laukumu un ietvju klātnēm jābūt ar cietu segumu.
- 2.35.12. Celiņu klātnēm apstādījumu teritorijās pieļaujami dažādi segumi.
- 2.35.13. Ietvju un ceļu brauktuves apmales noapaļojuma rādiusi krustojumos un pieslēgumos ar regulējamās kustības autoceļiem un pagasta ceļiem jāpieņem ne mazāki par 8 m, bet transporta laukumos - ne mazāki par 12 m.
- 2.35.14. Rekonstrukcijas apstākļos un vietējas nozīmes ielu krustojumos un pieslēgumos pieļaujams samazināt noapaļojuma rādiusus attiecīgi līdz 5 un 8 m.
- 2.35.15. Ja brauktuve nav norobežota ar apmales akmeņiem, pagrieziena brauktuves platums abās pusēs jāpaplašina par 2 m.
- 2.35.16. Veloceliņi var būt ar vienvirziena un divvirziena kustību, ar ne mazāk kā 0,5 m platām drošības joslām sānos. Šauros apstākļos drošības joslu vietā pieļaujams ierīkot 0,75 m augstas norobežojošas barjeras.
- 2.35.17. Pieļaujams ierīkot velosipēdu joslas ielā un ceļu brauktuves malās, atdalot tās ar dubultlīnijas marķējumu. Joslas platumam jābūt ne mazākam par 1,2 m transporta plūsmas kustības virzienā un ne mazākam par 1,5 m pretējā virzienā. Joslas platumam, ko ierīko gar ietvi, jābūt ne mazākam par 1 m.
- 2.35.18. Ja paredzēts rekonstruēt ielas, zem kuru brauktuves izvietotas pazemes inženierkomunikācijas, un ierīkot jaunu ielas segumu, tad vienlaicīgi jāparedz šo komunikāciju pārlikšana zem ietvēm un sadalošām joslām.
- 2.35.19. Esošo komunikāciju saglabāšana, kā arī jaunu komunikāciju izvietošana kanālos un tuneļos zem brauktuves, pieļaujama, ja tas ir atbilstoši pamatots.
- 2.35.20. Esošajās ielās, kurām nav sadalošo joslu, pieļaujama jaunu inženierkomunikāciju izvietošana zem brauktuves ar nosacījumu, ka tās izvietotas tunelī vai kanālā.
- 2.35.21. Gāzes vadu izvietošana zem ielu brauktuves pieļaujama tikai tad, ja tas nepieciešams tehnisku iemeslu dēļ.
- 2.35.22. Pēc saskaņošanas ar Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestu pie atklātām ūdens tilpnēm ierīko ūdens ņemšanas vietas, nodrošinot ūdens ņemšanu arī ziemā. Pie ūdens

ņemšanas vietas nodrošina vismaz divu ugunsdzēsēju automašīnu novietošanu, ierīkojot vismaz 3,5 m platu piebraucamo ceļu un 12 x 12 m laukumu ar segumu. Piebraucamā ceļa un laukuma seguma kvalitātei jābūt tādai, lai pa to varētu pārvietoties ugunsdzēsības tehnika. Pie ūdens ņemšanas vietām ne tālāk kā metra attālumā no atklātās ūdens tilpnes augšējās malas izbūvē 0,8 m augstu aizsargbarjeru.

2.36. Prasība lauksaimniecības zemēm un meža zemēm, kurām nepieciešama transformācija

- 2.36.1. Lauksaimniecībā izmantojamo zemju transformācija par lauksaimniecībā neizmantojamām zemēm ir veicama LR likuma „Lauksaimniecības un lauku attīstības likums” noteiktajā kārtībā.
- 2.36.2. Meža zemes transformācijas nosacījumi ir noteikti MK noteikumos Nr.806 „Meža zemes transformācijas noteikumi” (28.09.2004.).

2.37. Prasības dabas teritoriju izmantošanai un apstādījumu ierīkošanai

- 2.37.1. Annas pagasta apstādījumu apsaimniekošanu (ierīkošanu, kopšanu un uzraudzību) var veikt pašvaldības vai privāti uzņēmumi, pamatojoties uz līgumu ar domi. Apsaimniekojamās platības tiek nodotas šiem uzņēmumiem ar aktu, saskaņā ar topogrāfiskiem plāniem.
- 2.37.2. Par apstādījumu platībām, kuras nav nodotas apstādījumu uzņēmumiem apsaimniekošanā, noslēdzot ar tiem līgumus par apstādījumu kopšanu, uzraudzību un apsaimniekošanu savās platībās, ir atbildīgi:
 - a) namu īpašnieks vai pārvaldnieks – par pagalmu, iekškvartālu teritorijām;
 - b) uzņēmuma, iestādes un organizācijas vadītājs – par apstādījumiem slēgtajās teritorijās un platībās ārpus tām, par apstādījumiem gar ielu un piestiprinātiem pievedceļiem;
 - c) zemes īpašnieks vai lietotājs – par apstādījumiem viņa zemes īpašumā, vai lietojumā;
 - d) būvētājs – par apstādījumiem teritorijā, kur rit būvdarbi.
- 2.37.3. Apstādījumi ir jāierīko visu apbūves teritoriju brīvajās platībās. Tos ierīkojot, jāievēro inženierkomunikāciju novietojums.
- 2.37.4. Zaļumu teritorijās jāizvieto laukumi un gājēju ceļi, kuru kopējā platība nedrīkst aizņemt vairāk par 20% no kopējās zemesgabala teritorijas.
- 2.37.5. Zaļumu teritorijas publiskajā apbūvē jāplāno un jāiekārto, ņemot vērā konkrētās ēkas, būves izmantošanas funkciju. Celiņi jāierīko tā, lai pa īsāko ceļu varētu nokļūt nepieciešamā virzienā. Celiņu krustojumi jāizveido paplašināti, pieskaņojoties dabiskam gājēju kustības virzienam.

2.38. Prasības teritorijas labiekārtojumam un elementiem, to vizuālajam un mākslinieciskajam noformējumam

- 2.38.1. Prasības teritorijas labiekārtojumam un elementiem, to vizuālajam un mākslinieciskajam noformējumam attiecināmas uz visām apbūves teritorijām Annas ciemā.
- 2.38.2. Prasības teritorijas labiekārtojumam un elementiem, to vizuālajam un mākslinieciskajam noformējumam aizsargājamo kultūras pieminekļu teritorijās saskaņojams ar Kultūras pieminekļu aizsardzības inspekciju.
- 2.38.3. Prasību izstrādāt teritorijas labiekārtošanas projektu jaunbūvju vai ēku rekonstrukcijas gadījumā Būvvalde nepieciešamības gadījumā iekļauj plānošanas un arhitektūras

uzdevumā. Projektu izstrādā arhitekts, ainavu arhitekts, vides dizaina vai cits attiecīgajā jomā sertificēts speciālists.

- 2.38.4. Teritorijas labiekārtojumā un elementos izmantot tikai videi draudzīgus, ekoloģiski tīrus materiālus. Aizliegts izmantot azbestu saturošus materiālus.
- 2.38.5. Nosacījumi izkārtņu, reklāmas, markīžu, informatīvo un numura zīmju izvietojumam doti nodaļā 2.15. „Izkārtnes, reklāmas, markīzes, informatīvās un numura zīmes”.
- 2.38.6. Prasības ielu un laukumu apgaismošanai dotas nodaļā 2.16. „Apgaismes ķermeņi”.

2.39. Koku ciršana

- 2.39.1. Koku ciršanu ārkārtas situācijās meža zemēs un ārpus meža zemes nosaka Meža likums un MK noteikumi Nr.717 „Kārtība koku ciršanai ārpus meža zemes” (29.08.2006.).
- 2.39.2. Ja dome ir izdevusi saistošus noteikumus par attiecīgās teritorijas labiekārtošanu, zaļumstādījumu uzturēšanu un aizsardzību, kokus cērt saskaņā ar domes izdotajiem saistošajiem noteikumiem, ievērojot šajos MK noteikumos noteikto kārtību.
- 2.39.3. Koku ciršanu meža zemēs regulē Meža likums (24.02.2000.), MK noteikumi Nr.892 „Noteikumi par koku ciršanu meža zemēs” (31.10.2006.) un citi atbilstošie MK noteikumi.
- 2.39.4. Kārtību koku ciršanai ārpus meža zemes regulē Meža likums (24.02.2000.), MK noteikumi Nr.717 „Kārtība koku ciršanai ārpus meža zemes” (29.08.2006.) un citi atbilstošie MK noteikumi.
- 2.39.5. Citas personas koku ciršanu ārpus meža zemes visos gadījumos rakstiski saskaņo ar zemes īpašnieku vai tiesisko valdītāju.

2.40. Koku un to sakņu sistēmas aizsardzība

- 2.40.1. Izbūvējot inženiertīklus un veicot būvdarbus koku tiešā tuvumā, ir jāievēro koku un to sakņu sistēmas aizsardzības noteikumi.
- 2.40.2. Apdzīvotās vietās ir saglabājama kokiem raksturīgā zemsedze lapotnes rādiusa attālumā no koka stumbra.
- 2.40.3. Ēku tuvumā stādāmie koki nedrīkst traucēt dzīvojamo un publisko telpu insolāciju un izgaismošanu.

2.41. Reljefa un augsnes virskārtas aizsardzība

- 2.41.1. Izvietojot jebkādu atļauto izmantošanu zemesgabalā un veicot būvdarbus, maksimāli jā saglabā augsnes virskārta un dabiskais reljefs.
- 2.41.2. Augsnes virskārta pēc būvniecības pabeigšanas jāatjauno.

2.42. Meliorācijas sistēmu un hidrotehnisko būvju ierīkošana un saglabāšana

- 2.42.1. Meliorācijas sistēmu un hidrotehnisko būvju būvniecības projektēšanas sagatavošanas, būvprojektu izstrādāšanas un būvdarbu veikšanas kārtību nosaka MK noteikumi Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi” (01.04.1997.), MK noteikumi Nr.1018 „Meliorācijas sistēmu un hidrotehnisko būvju būvniecības kārtība” (19.12.2006.) MK noteikumi Nr.631 „Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN-224-05 Meliorācijas sistēmas un hidrotehniskās būves” (23.08.2005.), MK noteikumi Nr.662 „Koplietošanas meliorācijas sistēmu būvniecības, ekspluatācijas un izmaksu aprēķina, to sadales un norēķina kārtība” (19.12.2006.).

- 2.42.2. Prasības, kādas zemes īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam jāievēro valsts, valsts nozīmes, pašvaldības, koplietošanas vai viena īpašuma meliorācijas sistēmu izmantošanā, kopšanā un saglabāšanā nosaka MK noteikumi Nr.272 „Meliorācijas sistēmu ekspluatācijas un uzturēšanas noteikumi” (08.04.2004.).
- 2.42.3. Veicot meliorācijas sistēmas vienkāršotu renovāciju vai vienkāršotu rekonstrukciju būvniecības vai būves nojaukšanas iesniegums-uzskaites karte, būvprojekts un būvatļauja nav nepieciešama.
- 2.42.4. Ekspluatācijas aizsargjoslu ap meliorācijas būvēm un ierīcēm nosaka saskaņā ar MK noteikumiem Nr.258 „Noteikumi par ekspluatācijas aizsargjoslu ap meliorācijas būvēm un ierīcēm noteikšanas metodiku lauksaimniecībā izmantojamās zemes un meža zemēs” (13.05.2003.).
- 2.42.5. Saskaņot ar lauksaimniecības pārvaldi būvniecības vai būves nojaukšanas iesniegums-uzskaites karte, būvprojekts un būvatļauja nav nepieciešama, ja veic šādus būvdarbus:
 - a) iepriekšējās nosusināšanas grāvju (pioniergrāvju) rakšana;
 - b) seklu (līdz 1,2 m) susinātājgrāvju vai kontūrgrāvju rakšana, kuri neveido sistēmu un kuru kopējais garums nepārsniedz 0,5 km;
 - c) raktu dīķu ierīkošana bez līmeņa regulēšanas būvēm, ja dīķa virsmas laukums nepārsniedz 0,1 ha;
 - d) aizsprostu izveide uz atsevišķiem sekliem (līdz 1,2 m) susinātājgrāvjiem vai kontūrgrāvjiem ūdens noteces aizturēšanai purvos un palieņu pļavās, ja to izveide paredzēta īpaši aizsargājamās dabas teritorijas individuālajos aizsardzības un izmantošanas noteikumos un ja būves apjoms un būvvieta papildus saskaņota ar Valsts vides dienesta reģionālo vides pārvaldi, Valsts meža dienesta virsmežniecību (darbībai, kas plānota meža zemēs) un ar meliorācijas sistēmas īpašnieku vai tiesisko valdītāju, kā arī ja par to ir informēta attiecīgās pašvaldības būvvalde.
- 2.42.6. Lai novērstu pārpurvošanos un gruntsūdeņa līmeņa celšanos, jāsauglabā visi esošie grāvji un dabīgās noteces.

2.43. Prasības derīgo izrakteņu ieguvei

- 2.43.1. Derīgo izrakteņu ieguvi drīkst uzsākt atbilstoši likumam Par zemes dziļēm (02.05.1996.), MK noteikumiem Nr.779 „Derīgo izrakteņu ieguves kārtība” (19.09.2006.), MK noteikumiem Nr.280 „Zemes dziļu izmantošanas licenču un bieži sastopamo derīgo izrakteņu ieguves atļauju izsniegšanas, kā arī ģeoloģiskās informācijas vispārīgā kārtība” (24.04.2007.) un citiem spēkā esošajiem saistošajiem noteikumiem.
- 2.43.2. Veicot jaunu izpēti, noteiktie atradņu laukumi ir uzsākami izstrādāt likumdošanā noteiktajā kārtībā, un saņemot domes atļauju (ja nav pretrunu ar teritorijas plānoto izmantošanu – sabiedrisko apbūvi, uzsāktu vai pabeigtu ēku celtniecību, nav apdraudētas sabiedriski nozīmīgas teritorijas, aizsargājamās teritorijas).
- 2.43.3. Derīgo izrakteņu ieguvi ir aizliegts veikt ciemu robežu teritorijās.
- 2.43.4. Atbilstoši normatīvo aktu norādījumiem, kūdras atradnēm, kuras mazākas par 5 ha, savām vajadzībām var izmantot to īpašnieks bez Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas aģentūrā izsniegtas licences, bet pārējos gadījumos jāsaņem zemes dziļu izmantošanas licence.
- 2.43.5. Atbilstoši likumam Par ietekmes uz vidi novērtējumu (14.10.1998.), projektiem, kas paredz derīgo izrakteņu ieguvi agrāk neizmantotās derīgo izrakteņu atradnēs, kuru platība ir lielāka par 10 hektāriem, vai agrāk neizmantotās kūdras atradnēs, kuru platība ir lielāka par 100 ha, neatkarīgi no izstrādei paredzētās platības, kā arī ar vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu noteiktās derīgo izrakteņu ieguves vietās, jāveic ietekmes uz vidi novērtējums.

- 2.43.6. Atbilstoši likumam Par ietekmes uz vidi novērtējumu (14.10.1998.) projektiem, kas paredz uzsākt derīgo izrakteņu ieguvu derīgo izrakteņu atradnēs, kuru platība ir lielāka par 5 ha, vai kūdras atradnēs, kuru platība ir lielāka par 25 ha, neatkarīgi no izstrādei paredzētās platības; derīgo izrakteņu ieguvei pazemes izstrādēs; derīgo izrakteņu ieguvei, bagarējot ezeru, upi vai jūru; šādu dziļurbumu ierīkošanai un izmantošanai (izņemot urbumus, kas paredzēti inženierģeoloģiskiem pētījumiem un pazemes ūdeņu monitoringam) – ģeotermālie urbumi, urbumi atkritumu glabāšanai un ūdens ieguves urbumi, kuri dziļāki par 250 m ir nepieciešams sākotnējais izvērtējums.
- 2.43.7. Derīgo izrakteņu ieguvējs nodrošina derīgo izrakteņu ieguves vietas konservāciju, ja ieguves darbus pārtrauc uz laiku, ilgāku par vienu gadu. Derīgo izrakteņu ieguvējs nodrošina ar derīgo izrakteņu ieguvu saistīto dokumentu glabāšanu.
- 2.43.8. Pēc derīgo izrakteņu ieguves pabeigšanas, derīgo izrakteņu ieguves vieta ir jārekultivē. Rekultivācija jāuzsāk gada laikā pēc derīgo izrakteņu ieguves pabeigšanas.

2.44. Noteikumi degvielas uzpildes staciju, gāzes uzpildes staciju izvietojumam u.c. riska objektiem

- 2.44.1. Veicot ēku projektēšanu un būvniecību, jāievēro Aizsargjoslu likumā noteiktās drošības aizsargjoslas ap naftas un naftas produktu noliktavām un krātuvēm, un to minimālie lielumi.
- 2.44.2. Projektējot un ekspluatējot degvielas uzpildes stacijas (DUS) t.sk. gāzes uzpildes stacijas (GUS) vai naftas bāzes jāievēro MK noteikumi Nr.400 „Noteikumi par vides kvalitātes normatīviem degvielas uzpildes stacijām, naftas bāzēm un pārvietojamām cisternām” (16.05.2006.) un citi normatīvie akti.
- 2.44.3. DUS un GUS izvietošana (projektēšana, būvniecība, ekspluatācija) nav pieļaujama:
- bez Reģionālās vides pārvaldes tehnisko noteikumu saņemšanas un ekspertu atzinuma par grunts, gruntsūdeņu un gaisa piesārņojuma līmeni;
 - kultūras pieminekļu aizsargjoslās;
 - memoriālu piemiņas vietu, pieminekļu un kulta celtnu tuvumā vai vizuālā saistībā ar tiem;
 - īpaši aizsargājamās dabas teritorijās un objektos;
 - ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslās – 10 m platā joslā, ūdens ņemšanas vietu aizsargjoslās;
 - gāzes vada, gāzes noliktavu un krātuvju aizsargjoslās;
 - naftas un naftas produktu vada, noliktavu un krātuvju aizsargjoslās; īpaši aizsargājama dabas teritoriju, augu un dzīvnieku sugu atradņu teritorijās;
 - valsts hidrometeoroloģisko novērojumu staciju, posteņu un stacionāro valsts nozīmes monitoringa punktu aizsargjoslās;
 - elektrisko tīklu, siltumtīklu, ūdensvadu, kanalizācijas tīklu aizsargjoslās;
 - valsts ģeodēzisko atbalsta punktu aizsargjoslās;
 - karjeru aizsargjoslās.
- 2.44.4. Pirms DUS, GUS un auto transporta tehniskās apkopes staciju (auto mazgātavas) būvniecības (projektēšana un būvdarbi) uzsākšanas jāveic vides aizsardzības prasību nodrošināšana.
- 2.44.5. Degvielas uzpildes vietām jābūt segtām, nodrošinot iespēju savākt izlijušo degvielu.
- 2.44.6. DUS jāparedz novērojumu tīkla izveide pazemes ūdeņu un grunts kvalitātes kontrolei, kā arī atgāzu savākšanas sistēma.
- 2.44.7. Jebkuros tehnoloģiskos procesos kaitīgo vielu izmešu koncentrācija DUS teritorijā, uz robežas un ārpus tās nedrīkst pārsniegt šo vielu maksimāli pieļaujamās koncentrācijas apdzīvotās vietās.

- 2.44.8. Attālums no DUS ar pazemes rezervuāriem šķidrās degvielas glabāšanai līdz pirmsskolas bērnu iestāžu, vispārīgglītojošu skolu, internātskolu, ārstniecības iestāžu ar stacionāru zemesgabalu robežām vai līdz dzīvojamo un sabiedrisko ēku un būvju sienām jāpieņem ne mazāk par 50 m. Šis attālums jānosaka no degvielas pildnēm un degvielas pazemes rezervuāriem.
- 2.44.9. DUS tvertnes un pildnes jāizvieto speciālos laukumos ne tuvāk par 50 m no dzīvojamām, sabiedriskām un administratīvām ēkām, 30 m no skuju koku mežu masīviem, 25 m no lapu koku masīviem, 40 m no dzelzceļa malējās sliedes un no gaisa elektropārvades līnijām attālumā, kas vienlīdzīgs 1,5 balsta augstumam.
- 2.44.10. Degvielas tvertnes jāizvieto ne tuvāk par 15 m no kopējās lietošanas ceļiem, 10 m no vadības pulsts būves un 9 m no pildnēm. Ja tvertnes ir apakšzemes, tad šos attālumus var samazināt par 50 procentiem.
- 2.44.11. DUS būvniecībā ir pieļaujami tikai plastificēti apakšzemes degvielas rezervuāri. Rezervuāru atrašanās daļēji vai pilnīgi virs zemes pieļaujama tikai atsevišķos gadījumos, ja nav iespējami citi risinājumi. Šādos gadījumos nepieciešams veikt īpašus drošību pastiprinošus pasākumus, kas projektēšanas paredzami projektā.
- 2.44.12. Lai novērstu iespējamo degvielas noplūdi, degvielas uzpildes staciju rezervuāru pārbaudi periodiski jāveic licencētai firmai.
- 2.44.13. Pie DUS jāierīko sabiedriskās tualetes un sabiedrībai pieejami taksofoni.

2.45. Prasības, ko nosaka upju baseina apgabala apsaimniekošanas plāns (ja tāds ir), tai skaitā pasākumu programma

- 2.45.1. Saskaņā ar MK noteikumiem Nr.179 „Par upju baseinu apgabalu robežu aprakstiem” (15.04.2003.) Annas pagasts ir ietverts Gaujas un Daugavas upju baseinu apgabalos, kam pašlaik nav spēkā esoša upju baseina apgabala apsaimniekošanas plāna.
- 2.45.2. Upju baseina apgabala apsaimniekošanas plāns (plāni), kas tiks apstiprināti pēc Annas pagasta teritorijas plānojuma spēkā stāšanās, netiks uzskatīti par grozījumiem plānojumā. Tie būs jāņem vērā zemes gabalu īpašniekiem, valdītājiem, lietotājiem, kuru nekustamos īpašumus skars šie noteikumi.

3. VALSTS AIZSARGĀJAMO KULTŪRAS PIEMINEKĻU AIZSARDZĪBA

3.1. Vispārīgie noteikumi valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu aizsardzībai

- 3.1.1. Annas pagasta teritorijā atrodas 12 valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu, kuru aizsargjoslu lielumi doti nodaļā 6.1.3. „Aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem”.
- 3.1.2. Vispārīgās prasības kultūras pieminekļu aizsardzībai nosaka likums Par kultūras pieminekļu aizsardzību, MK noteikumi Nr.473 „Kārtību, kādā kultūras pieminekļi iekļaujami valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā un izslēdzami no valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu saraksta” (26.08.2003.) un MK noteikumi Nr.474 „Noteikumi par kultūras pieminekļu uzskaiti, aizsardzību, izmantošanu, restaurāciju, valsts pirmpirkuma tiesībām un vidi degradējoša objekta statusa piešķiršanu” (26.08.2003.).
- 3.1.3. Kultūras pieminekli drīkst izmantot kultūras, izglītības, zinātnes, tūrisma, saimnieciskiem vai citiem mērķiem tā, lai tiktu saglabāts kultūras pieminekļa un kultūrvēsturiskā vide kultūras pieminekļa teritorijā un tā aizsardzības zonā.
- 3.1.4. Saimniecisko darbību kultūras pieminekļu aizsargjoslās ierobežo Aizsargjoslu likums (11.03.1997.).
- 3.1.5. Arheoloģisko pieminekļu teritorijās nav pieļaujama jaunu ēku būvniecība, kā arī ceļu, karjeru un ūdenstilpņu izveide.
- 3.1.6. Jebkura saimnieciska darbība, kas attiecināma uz zemes dalīšanu un izmantošanu, izmaiņām plānojuma struktūrā, jaunu ceļu un ēku būvniecību, ēku apjomu un apdares materiālu izmaiņām, ēku funkcionālu pārstrukturēšanu, veicama ar Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas.
- 3.1.7. Kultūras pieminekļus aizliegts iznīcināt. Nekustamos kultūras pieminekļus drīkst pārvietot vai pārveidot tikai izņēmuma gadījumā ar Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas un domes atļauju.
- 3.1.8. Ēku, kuras vecākas par 50 gadiem, un kurām zudusi kultūrvēsturiskā vērtība, nojaukšanas atļaujas saņemšanai nepieciešams Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas saskaņojums. Tās īpašniekam vai valdītājam jāiesniedz kompetentu speciālistu izstrādātu vēsturiskās un arhitektoniskās izpētes materiālu, kā arī detalizētu atzinumu par ēkas konstrukciju tehnisko stāvokli.
- 3.1.9. Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijai ir tiesības apsekot objektus, kuriem ir kultūras vērtība, lai izņemtu jautājumu par to ņemšanu valsts uzskaitē.
- 3.1.10. Valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu saraksta projektā iekļauj Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija. Attiecīgais valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspektors rakstveidā paziņo objekta īpašniekam (valdītājam) par viņa īpašumā (valdījumā) esošā objekta iekļaušanu Valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu saraksta projektā.
- 3.1.11. Pirms celtniecības, meliorācijas, ceļu būves, derīgo izrakteņu ieguves un citu saimniecisko darbu uzsākšanas šo darbu veicējam jānodrošina kultūras vērtību apzināšana paredzamo darbu zonā. Fiziskajām un juridiskajām personām, kas saimnieciskās darbības rezultātā atklāj arheoloģiskus vai citus objektus ar kultūrvēsturisku vērtību, par to nekavējoties jāziņo Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijai un turpmākie darbi jāpārtrauc.
- 3.1.12. Par kultūras pieminekļu aizsardzības, izmantošanas, uzskaites, restaurācijas un remonta noteikumu neizpildīšanu, kultūras pieminekļu aizsardzības joslas režīma pārkāpšanu un par citiem likumdošanas aktos paredzētajiem pārkāpumiem personas saucamas pie kriminālās, administratīvās vai citas atbildības saskaņā ar LR likumdošanas aktiem.

4. ĪPAŠI AIZSARGĀJAMĀS DABAS TERITORIJAS UN OBJEKTI

4.1. Aizsargājamās dabas teritorijas

- 4.1.1. Nosakot jaunas aizsargājamās dabas teritorijas, jebkādas darbības tajās veicamas saskaņā ar likumu Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām, Aizsargjoslu likumu, MK noteikumiem Nr.415 „Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi” (22.07.2003.) un tiem pakārtotajiem MK noteikumiem.
- 4.1.2. Mikroliegumu izveidošanas, aizsardzības un apsaimniekošanas kārtību nosaka MK noteikumi Nr.45 „Mikroliegumu izveidošanas, aizsardzības un apsaimniekošanas noteikumi” (30.01.2001.).
- 4.1.3. Saskaņā ar likumu Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām valstij ir pirmpirkuma tiesības uz zemi aizsargājamās teritorijās, izņemot zemi neitrālajās zonās. Zemes īpašniekam ir pienākums informēt aizsargājamās teritorijas pārvaldes institūciju vai, ja tādas nav, reģionālo vides pārvaldi par nodomu pārdot sev piederošo zemi aizsargājamā teritorijā, iesniedzot darījuma dokumentu. Aizsargājamās teritorijas pārvaldes institūcija vai, ja tādas nav, - reģionālā vides pārvalde izmanto valsts pirmpirkuma tiesības un pieņem lēmumu, par to rakstveidā informējot zemes īpašnieku mēneša laikā no zemes īpašnieka paziņojuma saņemšanas. Ja šo termiņu nav iespējams ievērot, to var pagarināt uz laiku līdz diviem mēnešiem, par to paziņojot iesniedzējam.

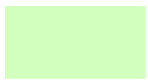

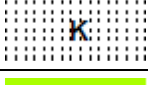

5. NOTEIKUMI ATSEVIŠKĀM TERITORIJĀM

5.1. Teritoriju izmantošanas veidi un apzīmējumi

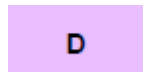

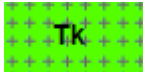
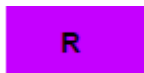

- 5.1.1. Annas pagasta teritorijas plānojuma 2003.-2015. ar 2009.gada grozījumiem grafiskās daļas 1.kartē „Annas pagasta esošā teritorijas izmantošana” (M 1:10000) un 3.kartē „Annas ciema esošā teritorijas izmantošana” (M 1:5000) ir attēlota faktiskā jeb reālā teritorijas izmantošana grozījumu sagatavošanas brīdī 2009.gadā.
- 5.1.2. Annas pagasta teritorijas plānojuma 2003.-2015. ar 2009.gada grozījumiem grafiskās daļas 2.kartē „Annas pagasta plānotā (aļautā) teritorijas izmantošana” (M 1:10000) un 4.kartē „Annas ciema plānotā (aļautā) teritorijas izmantošana” (M 1:5000) atbilstoši noteiktajiem teritorijas izmantošanas veidiem ir attēlota plānotā (aļautā) teritorijas izmantošana.
- 5.1.3. 9.tabulā noteiktie teritorijas izmantošanas veidi ar attiecīgiem krāsu, burtu un ciparu apzīmējumiem lietoti, lai Paskaidrojuma rakstā, grafiskajā daļā un Apbūves noteikumos noteiktu aļauto zemes, ēku un būvju izmantošanu.
- 5.1.4. Ja rodas neskaidrības par plānos attēloto apbūves teritoriju vai to daļu robežām, tad jāievēro, ka apbūves teritoriju vai to daļu robežas ir ceļu aizsargjoslas un ielu sarkanās līnijas, zemesgabalu robežas vai citas dabiskās robežas (grāvji, upes, strauti), vai arī plānotie ceļi un ielas.
- 5.1.5. Ja teritorijas plānojums kādā zemesgabalā paredz vairākus atšķirīgus zemes izmantošanas veidus, bet zonējuma robežas nav iespējams precīzi noteikt, tās ir jānosaka un jāprecizē detālpilānojumā.

9.tabula

Annas pagasta teritorijas izmantošanas veidi

Nr p.k.	Teritorijas	Apzīmējumi	Galvenie nekustamā īpašuma lietošanas mērķi (NĪLM)	
			NĪLM kods	Definīcija
1.	Lauksaimniecībā izmantojamās teritorijas (L)		0101	Zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība
2.	Mežu teritorijas (M) Purvu teritorijas (P)	 	0201	Zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir mežsaimniecība
			0202	Īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, kurās saimnieciskā darbība ir aizliegta ar normatīvo aktu
3.	Ūdeņu teritorijas (Ū)		0301	Publiskie ūdeņi
			0302	Fizisko un juridisko personu īpašumā vai lietošana esošo ūdeņu teritorijas
			0303	Dīķsaimniecība
4.	Derīgo izrakteņu ieguves teritorijas (K)		0401	Derīgo izrakteņu ieguves teritorijas
5.	Tūrisma un rekreācijas teritorijas (A)		0501	Dabas pamatnes, parki, zaļās zonas un citas rekreācijas nozīmes objektu teritorijas, ja tajās aļautā saimnieciskā darbība nav pieskaitāma pie kāda cita klasifikācijā

Annas pagasta teritorijas plānojums 2003.-2015. ar 2009.gada grozījumiem
Otrais sējums Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi

				norādīta lietošanas mērķa
			0503	Sportam un atpūtai aprīkotās dabas teritorijas
6.	Kultūrvēsturiskās apbūves teritorijas (Ka)		0501	Dabas pamatnes, parki, zaļās zonas un citas rekreācijas nozīmes objektu teritorijas, ja tajās atļautā saimnieciskā darbība nav pieskaitāma pie kāda cita klasifikācijā norādīta lietošanas mērķa
			0503	Sportam un atpūtai aprīkotās dabas teritorijas
7.	Individuālo dzīvojamo māju apbūves teritorijas (DzI)		0601	Individuālo dzīvojamo māju apbūve
8.	Daudzdzīvokļu māju apbūves teritorijas (DzD)		0701	Vienstāva un divstāvu daudzdzīvokļu māju apbūve
			0702	Trīs, četru un piecu stāvu daudzdzīvokļu māju apbūve
9.	Darījumu iestāžu apbūves teritorijas (D)		0801	Komerccarbības objektu apbūve
10.	Sabiedriskas nozīmes apbūves teritorijas (S)		0901	Izglītības un zinātnes iestāžu apbūve
	Kapsētu teritorijas (Tk)			
			0902	Ārstniecības, veselības un sociālās aprūpes iestāžu apbūve
			0903	Valsts un pašvaldību pārvaldes iestāžu apbūve
			0905	Reliģisko organizāciju ēku apbūve
			0906	Valsts aizsardzības nozīmes objektu, drošības, policijas, ugunsdzēsības un glābšanas, robežsardzes un soda izciešanas iestāžu apbūve
			0907	Kapsētu teritorijas un ar tām saistīto ceremoniālo ēku un krematoriju apbūve
			0908	Pārējo sabiedriskās nozīmes objektu apbūve
11.	Ražošanas objektu apbūves teritorijas (R)		1001	Rūpnieciskās ražošanas uzņēmumu apbūve
			1002	Noliktavu apbūve
			1003	Lauksaimnieciska rakstura uzņēmumu apbūve
			1004	Zivsaimniecību un zivjaudzētavu apbūve
12.	Satiksmes infrastruktūras teritorijas (LT)		1101	Zeme dzelzceļa infrastruktūras zemes nodalījuma joslā un ceļu

				zemes nodalījuma joslā
			1104	Transporta līdzekļu garāžu apbūve
			1105	Atsevišķi nodalītas atklātas autostāvvietas
			1106	Daudzstāvu autostāvvietu apbūve
13.	Inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu teritorijas (T)		1201	Ar maģistrālajām elektropārvades un sakaru līnijām un maģistrālajiem naftas, naftas produktu, ķīmisko produktu, gāzes un ūdens cauruļvadiem saistīto būvju, ūdens ņemšanas un notekūdeņu attīrīšanas būvju apbūve
			1202	Upju un kanālu, ūdens uzkrāšanas, ūdens regulēšanas un krastu nostiprināšanas būvju apbūve

5.2. Atsevišķu teritoriju izmantošanas noteikumi

5.2.1. Lauksaimniecībā izmantojamās teritorijas (L)

5.2.1.1. Definīcija	Lauksaimniecībā izmantojamās teritorijas ir zemesgabali ar vai bez apbūves, kur primārais ir zemes izmantošana, lai ražotu laukkopības un lopkopības produktus savam patēriņam vai pārdošanai, tos uzglabātu, vai daļēji apstrādātu, un kā sekundārais ir citas tāda veida zemes izmantošanas, kas saistītas ar lauksaimnieciskās darbības dažādošanu un alternatīvām – lauku tūrismu, amatniecību, lauksaimniecības produkcijas pārstrādi u.c.
5.2.1.2. Atļautā izmantošana	<ol style="list-style-type: none"> 1) Lauksaimnieciskā darbība. 2) Dārzenkopība (ar siltumnīcām un lecektīm). 3) Dārzkopība. 4) Lopkopības ferma. 5) Veterinārā iestāde. 6) Lauksaimnieciskās ražošanas produkcijas noliktava un glabātava. 7) Saldētavas ēka. 8) Stiklotas siltumnīcas. 9) Ūdeņu teritorijas. 10) Kokaudzētava. 11) Apmežošana. 12) Komposta sagatavošana. 13) Savrupmāja ar saimniecības ēkām. 14) Pagrabi ar kopējo platību virs 40 m². 15) Nojume. 16) Pansija, viesnīca, viesu māja. 17) Atpūtas vieta. 18) Aizsardzības spēku, policijas, ugunsdzēsības dienestu un muitas dienesta ēkas. 19) Telpas individuālam darbam. 20) Jāšanas skola. 21) Savvaļas dzīvnieku audzēšanas dārzs.

	<p>22) Neliels lauksaimniecības produkcijas pārstrādes uzņēmums, kokapstrādes darbnīca vai uzņēmums.</p> <p>23) Inženiertehniskās apgādes tīkli un būves.</p> <p>24) Derīgo izrakteņu iegūšana.</p>
5.2.1.3. Palīgizmantošana	<p>1) Gar valsts un pašvaldību autoceļiem to aizsargjoslas robežās izvietojams:</p> <p>a) Degvielas uzpildes stacija.</p> <p>b) Transporta tehniskās apkopes dienests.</p> <p>c) Ēdināšanas un tirdzniecības uzņēmums.</p> <p>d) Motelis.</p> <p>2) Sporta būve.</p> <p>3) Zemesgabalos pie ūdeņiem – peldvietas.</p>
5.2.1.4. Jaunveidojamo zemesgabalu minimālais lielums	2 ha
5.2.1.5. Zemesgabala apbūves blīvums	10%
5.2.1.6. Zemesgabala minimālā brīvā teritorija	90%
5.2.1.7. Ēku skaits uz zemesgabala	Divas dzīvojamās mājas ar saimniecības ēkām.
5.2.1.8. Maksimālais stāvu skaits	2 stāvi un bēniņu izbūve.
5.2.1.9. Maksimālais ēku un būvju augstums	12 m, izņemot būves, kam augstumu nosaka to funkcija.
5.2.1.10. Būvlaide	10 m. ledibinātas būvlaides gadījumā, ir jāievēro iedibinātā būvlaide.
5.2.1.11. Citi noteikumi	<p>1) Prasības saimniecības ēkām un būvēm mājlopiem dotas Apbūves noteikumu 2.22. nodaļā „Saimniecības ēkas un būves mājlopu novietošanai”.</p> <p>2) Prasības lauksaimniecības zemju transformācijai dotas Apbūves noteikumu 2.36. nodaļā „Prasība lauksaimniecības zemēm un meža zemēm, kurām nepieciešama transformācija”.</p> <p>3) Prasības meliorācijas sistēmu un hidrotehnisko būvju izmantošanai lauksaimniecības zemēs dotas Apbūves noteikumu 2.42. nodaļā „Meliorācijas sistēmu un hidrotehnisko būvju ierīkošana un saglabāšana”.</p>

5.2.2. Mežu teritorijas (M)

5.2.2.1. Definīcija	Mežu teritorijas ir zemesgabali vai tā daļas, kas ietver mežu zemes, tai skaitā mežus, izcirtumus, meža pļavas, lauces, purvus, stigas, ceļus, meliorācijas sistēmas, grāvjus u.c. Mežu teritoriju galvenais izmantošanas veids ir mežsaimniecība un ar to saistītās funkcijas.
5.2.2.2. Atļautā izmantošana	<p>1) Mežsaimniecība.</p> <p>2) Lauksaimniecībā izmantojamā teritorija.</p> <p>3) Raksturīgās meža ainavas, dabisko biotopu, mikroiegumu un savdabīgo meža struktūrelementu (koki, gravas, kāpas, lauces, smiltāji u.c.) saglabāšana.</p>

	<ol style="list-style-type: none"> 4) Ceļu uzturēšana, renovācija un rekonstrukcija. 5) Inženiertehniskās apgādes tīkli un būves. 6) Ūdeņu teritorijas. 7) Izziņas, pastaigu, spora taku, veloceļu, skatu un novērošanas torņu ierīkošana. 8) Mazo atpūtas vietu, kas saistītas ar iezīmētiem pastaigu vai ceļojumu maršrutu tīkliem (ar mazo aprīkojumu) iekārtošana. 9) Intensīvi izmantojamo atpūtas vietu ar nepieciešamajiem labiekārtojumiem un pakalpojumiem iekārtošana, paredzot specializētus izmantošanas noteikumus. 10) Ar mežsaimniecisko darbību, medību saimniecību un medību tūrismu saistītas ēkas un būves. 11) Savvaļas dzīvnieku audzēšanas dārzs. 12) Esošo ēku un būvju renovācija vai rekonstrukcija. 13) Inženiertehniskās apgādes tīkli un būves. 14) Derīgo izrakteņu iegūšana.
<p>5.2.2.3. Jaunveidojamo zemesgabalu minimālais lielums</p>	<p>Netiek noteikts.</p>
<p>5.2.2.4. Citi noteikumi</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) Mežu teritorijas ir izmantojamas mežsaimniecības vajadzībām LR likumos un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un saskaņā ar meža apsaimniekošanas plāniem. Mežu izmantošanu detalizē un nosaka meža ierīcības un apsaimniekošanas plāni, kas izstrādājami likumdošanā noteiktā kārtībā. 2) Apsaimniekojot mežu, meža īpašnieka vai tiesiskā valdītāja pienākums ir ievērot vispārējās dabas aizsardzības prasības, nodrošinot meža bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, saglabājot meža spēju pasargāt augsni no erozijas, pasargājot virszemes un pazemes ūdeņus no piesārņošanas un saglabātu būtiskus kultūras mantojuma elementus mežā. 3) Meža zemes transformējamās saskaņā ar MK noteikumiem Nr.806 „Meža zemes transformācijas noteikumi” (28.09.2004.). 4) Meža zemes transformācijai citos zemes lietojuma veidos nepieciešama ikreizēja Valsts meža dienesta atļauja. Ja meža zemi transformē, transformācijas ierosinātāja pienākums ir atļūdzināt zaudējumus valstij par dabiskās meža vides iznīcināšanu. 5) Apbūve atļaujama, ja tā nepieciešama šīs izmantošanas nodrošināšanai (mežsarga māja, novērošanas tornis u.tml.). 6) Atļauta meža infrastruktūras attīstība un uzturēšana (ceļi, grāvji – meliorācijas sistēmas). Meža ceļu infrastruktūras attīstība plānota tā, lai vidējais pievešanas attālums līdz ceļam no meža nogabala nepārsniegtu 800 m. 7) Ir atļauts paplašināt meža zemju platības uz iegādāto zemju rēķina (iepirkumi no privātā sektora, apmežojot lauksaimnieciski neperspektīvas zemes), kas tiek noformētas un saskaņotas normatīvos noteiktajā kārtībā. 8) Bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai mežos ir izdalāmi īpaši aizsargājami meža iecirkņi - mikroliegumi, aizsargājamas zonas gar ūdeņiem un mitrzemēm. Šo mikroliegumu izveidošanas kārtību un

	apsaimniekošanas režīmu nosaka MK noteikumi. 9) Nosacījumi koku ciršanai doti Apbūves noteikumu 2.39. nodaļā „Koku ciršanu”.
--	---

5.2.3. Ūdeņu teritorijas (Ū)

5.2.3.1. Definīcija	Ūdeņu teritorijas ir dabīgas vai mākslīgs ūdenstilpes un ūdensteces, kur uzkrājas ūdeņi, ar caurteci vai bez tās: upes, ezeri, dīķi, ūdenskrātuves un meliorācijas grāvji.
5.2.3.2. Atļautā izmantošana	<ol style="list-style-type: none"> 1) Publiskie ūdeņi. 2) Fizisko un juridisko personu īpašumā vai lietošanā esošo ūdeņu teritorijas. 3) Dīķsaimniecība. 4) Peldvietas, peldētavu laipas un citas ar atpūtu, sportu un tūrismu saistītās izmantošanas. 5) Laivu piestātnes. 6) Tilti, aizsprosti, krasta nostiprinājumi un citas hidrotehniskas būves.
5.2.3.3. Citi noteikumi	<ol style="list-style-type: none"> 1) Virszemes ūdens objektu gultņu reljefa izmaiņa ir pieļaujama tikai aizsērējušo ūdens baseinu iztīrīšanai, ja tā neizraisa vides nelabvēlīgas izmaiņas. 2) Nav atļauts patvaļīgi izmainīt upju, strautu un ūdenstilpju krasta joslu. Lai novērstu krastu tālāku eroziju, likumdošanā noteiktajā kārtībā ir izstrādājams krastu nostiprināšanas projekts. 3) Aizliegts iegūt bieži sastopamos derīgos izrakteņus. 4) Peldvietas izveidojamas saskaņā ar MK noteikumiem Nr.300 „Peldvietu iekārtošanas un higiēnas noteikumi” (11.08.98.), saskaņojot ar Sabiedrības veselības aģentūru, Reģionālo vides pārvaldi, likumdošanā noteiktajā kārtībā. 5) Prasības meliorācijas sistēmām un hidrotehniskajām būvēm dotas Apbūves noteikumu 2.42. nodaļā „Meliorācijas sistēmu un hidrotehnisko būvju ierīkošana un saglabāšana”. 6) Ūdenstecēm un ūdenstilpnēm teritorijas plānojumā ir noteiktas aizsargjoslas un tauvas josla. Ierobežojumi, aizsargjoslu uzturēšanas un to stāvokļa kontroles nosacījumi ir spēkā saskaņā ar Aizsargjoslu likumu un MK apstiprinātajām aizsargjoslu noteikšanas metodikām, Civillikumu un Zvejniecības likumu. Neatkarīgi no zemes īpašuma formas, tauvas joslai ir jābūt brīvai, lai pa to netraucēti varētu pārvietoties glābšanas dienesti, zivju resursu un kārtības uzraudzības dienesti, tauvas joslu bez maksas drīkst izmantot makšķernieki un pa to var pārvietoties kājāmgājēji.

5.2.4. Derīgo izrakteņu ieguves teritorijas (K)

5.2.4.1. Definīcija	Derīgo izrakteņu ieguves teritorijas ir zemesgabali, kur galvenais zemes un būvju izmantošanas veids ir derīgo izrakteņu ieguve.
5.2.4.2. Atļautā izmantošana	<ol style="list-style-type: none"> 1) Derīgo izrakteņu ieguve. 2) Būves (pievedceļi u.c.), kas nepieciešami derīgo izrakteņu iguvei. 3) Fizisko un juridisko personu īpašumā vai lietošanā esošo ūdeņu teritorijas.

	4) Citi izmantošanas veidi (atskaitot apbūvi), pirms uzsākta derīgo izrakteņu ieguve.
5.2.4.3. Palīgizmantošana	Netiek noteikta.
5.2.4.4. Jaunveidojamo zemesgabalu minimālais lielums	Atbilstoši funkcionālajai nepieciešamībai.
5.2.4.5. Zemesgabala apbūves blīvums	Atbilstoši funkcionālajai nepieciešamībai.
5.2.4.6. Zemesgabala minimālā brīvā teritorija	Atbilstoši funkcionālajai nepieciešamībai.
5.2.4.7. Ēku skaits uz zemesgabala	Atbilstoši funkcionālajai nepieciešamībai.
5.2.4.8. Maksimālais stāvu skaits	Atbilstoši funkcionālajai nepieciešamībai.
5.2.4.9. Maksimālais ēku un būvju augstums	Atbilstoši funkcionālajai nepieciešamībai.
5.2.4.10. Būvlaide	Atbilstoši funkcionālajai nepieciešamībai.
5.2.4.11. Citi noteikumi	1) Līdz derīgo izrakteņu ieguves uzsākšanai, zemi drīkst izmantot atbilstoši visiem iespējamajiem zemes izmantošanas mērķiem, izņemot pastāvīgu apbūvi. 2) Darbības karjeru izstrādes teritorijās veicama saskaņā ar Apbūves noteikumu 2.43. nodaļu „Prasības derīgo izrakteņu ieguvei”.

5.2.5. Tūrisma un rekreācijas teritorijas (A)

5.2.5.1. Definīcija	Tūrisma un rekreācijas teritorijas ir sabiedrībai brīvi pieejamas teritorijas, kas izmantojamas tūrisma un atpūtas pakalpojumu sniegšanai vai kvalitatīvas dabas vides nodrošināšanai, un ietver ar rekreāciju saistītās ēkas un būves.
5.2.5.2. Atļautā izmantošana	1) Dārzi, parki, skvēri (sabiedriskie zaļumi). 2) Mežaparki. 3) Piemiņas vietas. 4) Sezonas rakstura tūrisma un sporta infrastruktūras objekti. 5) Teritorijas labiekārtojums un ar rekreāciju saistītās būves. 6) Ūdeņu teritorijas. 7) Fizisko un juridisko personu īpašumā vai lietošanā esošo ūdeņu teritorijas. 8) Organizētas peldvietas. 9) Laivu piestātnes. 10) Glābšanas stacijas. 11) Specifiskas atrakciju izbūves. 12) Brīvdabas estrādes. 13) Skatu torņi. 14) Spēļu laukumi. 15) Golfa laukums. 16) Inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti.
5.2.5.3. Jaunveidojamo	Netiek noteikts.

zemesgabalu minimālais lielums	
5.2.5.4. Ēku skaits uz zemesgabala	Netiek noteikts.
5.2.5.5. Maksimālais stāvu skaits	2
5.2.5.6. Maksimālais ēku un būvju augstums	12 m, izņemot būves, kam augstumu nosaka to funkcija.
5.2.5.7. Būvlaide	6 m. Iedibinātas būvlandes gadījumā, ir jāievēro iedibinātā būvlaide.
5.2.5.8. Citi noteikumi	<ol style="list-style-type: none"> 1) Projektējot un būvējot publisko apbūvi jāievēro Latvijas būvnormatīva LBN 208-00 „Publiskās ēkas un būves” un citu normatīvo aktu prasības. 2) Izstrādājot detālplānojumu, jāprecizē ēku un būvju novietojumu vietas zemesgabalā. 3) Atpūtas teritorijām un objektiem izstrādā labiekārtojuma projektu. 4) Autostāvvietas un velosipēdu novietnes atļauts izvietot, ja to ierīkošana nenonāk pretrunā ar vides aizsardzības prasībām un ir ņemtas vērā Apbūves noteikumu 2.23. nodaļā „Noteikumi garāžām, autostāvvietām un velosipēdu novietnēm” noteiktās prasības. 5) Teritorijās un ēkās jāparedz speciāli pasākumi, lai nodrošinātu vides pieejamību cilvēkiem ar invaliditāti atbilstoši normatīvo aktu un Apbūves noteikumu 2.18. nodaļā „Vides pieejamība” iekļautās prasības. 6) Prasības lauksaimniecības un meža zemju transformācijai dotas Apbūves noteikumu 2.36. nodaļā „Prasība lauksaimniecības zemēm un meža zemēm, kurām nepieciešama transformācija”. 7) Prasības teritorijas labiekārtojumam un elementiem, to vizuālajam un mākslinieciskajam noformējumam dotas Apbūves noteikumu 2.38. nodaļā „Prasības teritorijas labiekārtojumam un elementiem, to vizuālajam un mākslinieciskajam noformējumam”.

5.2.6. Kultūrvēsturiskās apbūves teritorijas (Ka)

5.2.6.1. Definīcija	Kultūrvēsturiskās apbūves teritorija ir izdalīta novadpētniecības muzeja „Attes dzimnava” teritorija, kas izmantojama tūrisma, atpūtas, kultūras un sabiedriskas nozīmes objektu izveidei.
5.2.6.2. Atļautā izmantošana	<ol style="list-style-type: none"> 1) Dārzi, parki, skvēri (sabiedriskie zaļumi). 2) Mežaparki. 3) Piemiņas vietas. 4) Sezonas rakstura tūrisma un sporta infrastruktūras objekti. 5) Teritorijas labiekārtojums un ar rekreāciju saistītās būves. 6) Saimniecības ēkas. 7) Pagrabi ar kopējo platību virs 40 m². 8) Ūdeņu teritorijas. 9) Fizisko un juridisko personu īpašumā vai lietošanā esošo ūdeņu teritorijas. 10) Organizētas peldvietas. 11) Laivu piestātnes. 12) Specifiskas atrakciju izbūves.

	<p>13) Brīvdabas estrādes. 14) Skatu torņi. 15) Spēļu laukumi. 16) Atpūtas vieta. 17) Telpas individuālam darbam. 18) Inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti.</p>
5.2.6.3. Jaunveidojamo zemesgabalu minimālais lielums	Netiek noteikts.
5.2.6.5. Zemesgabala apbūves blīvums	Netiek noteikts.
5.2.6.6. Zemesgabala minimālā brīvā teritorija	Netiek noteikts.
5.2.6.7. Ēku skaits uz zemesgabala	Netiek noteikts.
5.2.6.8. Maksimālais stāvu skaits	Netiek noteikts.
5.2.6.9. Maksimālais ēku un būvju augstums	12 m, izņemot būves, kam augstumu nosaka to funkcija.
5.2.6.10. Būvlaide	6 m. Iedibinātas būvlandes gadījumā, ir jāievēro iedibinātā būvlaide.
5.2.6.11. Citi noteikumi	<p>1) Aizliegta saimnieciska darbība kas varētu pasliktināt kultūrvēsturisko pieminekļu stāvokli vai to apkārtējo ainavu, mazina kultūrvēsturiskās vides kvalitāti.</p> <p>2) Kultūrvēsturiskajā zona aizliegts:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) sadalīt zemi apbūves gabaliem; b) bojāt vai iznīcināt vēsturiskos dendroloģiskos stādījumus; c) bojāt vai iznīcināt vēsturiski izveidojušos ceļu tīklu, tiltus un hidrotehniskas būves; d) veikt kailcirtes un joslu izlases cirtes; e) veikt jebkuru citu saimniecisko darbību, kas mazina kultūrvēsturiskās vides kvalitāti. <p>3) Būves atjaunojamas pēc izstrādāta projekta. Būvju atjaunošana veicama iespējami tuvu iepriekšējās būves vietai un izskatam. Ja izziņas materiāli par konkrēto objektu nav saglabājušies, tas jāatjauno atbilstoši vietējām būvniecības tradīcijām.</p>

5.2.7. Individuālo dzīvojamo māju apbūves teritorijas (DzI)

5.2.7.1. Definīcija	Individuālo dzīvojamo māju apbūves teritorijas ir zemesgabali, kur primārais zemes izmantošanas veids ir savrupmāju un dvīņu māju apbūve.
5.2.7.2. Atļautā izmantošana	<p>1) Savrupmāja (vienas ģimenes dzīvojamā māja). 2) Dvīņu māja (divu ģimeņu dzīvojamā māja). 3) Viesu nams. 4) Apstādījumi, bērnu rotaļu laukumi. 5) Inženiertehniskās apgādes tīkli un būves. 6) Atsevišķos zemesgabalos pie maģistrālajām un vietējas nozīmes ielām, ko precizē ar detālplānojumu, rindu māja, vienstāva un</p>

	divstāvu daudzdzīvokļu māja, kā arī vietējas nozīmes pārvaldes iestāde, reliģiska iestāde, tirdzniecības un/vai pakalpojumu objekts, birojs, ārstniecības un veselības aprūpes iestāde, sporta būve.
5.2.7.3. Palīgizmantošana	1) Telpas individuālam darbam. 2) Saimniecības ēka, palīgbūves. 3) Dzīvoklis. 4) Garāža. 5) Pagrabs. 6) Siltumnīca. 7) Nojume. 8) Ūdeņu teritorijas.
5.2.7.4. Jaunveidojamo zemesgabalu minimālais lielums	2000 m ²
5.2.7.5. Zemesgabala apbūves blīvums	40%
5.2.7.6. Zemesgabala minimālā brīvā teritorija	60%
5.2.7.7. Ēku skaits uz zemesgabala	Viena dzīvojamā māja ar saimniecības ēkām.
5.2.7.8. Maksimālais stāvu skaits	2 stāvi, ieskaitot jumta izbūvi.
5.2.7.9. Maksimālais ēku un būvju augstums	12 m līdz jumta korei, dzegas, parapeta virsmalai vai jumta malai
5.2.7.10. Būvlaide	6 m. Iedibinātas būvlandes gadījumā, ir jāievēro iedibinātā būvlaide.
5.2.7.11. Citi noteikumi	1) Aizliegta jaunu dzīvojamo ēku būvniecība zemesgabalos, līdz kuriem nav izbūvēti piebraucamie ceļi un kas neatbilst Apbūves noteikumu 2.3. nodaļas „Piekļūšanas noteikumi” prasībām. 2) Individuālo dzīvojamo māju apbūves teritorijās, kurās nav iespējama pieslēgšanās kopējam ūdensvada un kanalizācijas tīklam, izbūvē normatīviem atbilstošas vietējas ūdens ieguves vietas un vietējās attīrīšanas ietaises vai izolētu izsmejamo kanalizācijas bedri.

5.2.8. Daudzdzīvokļu māju apbūves teritorijas (DzD)

5.2.8.1. Definīcija	Daudzdzīvokļu māju apbūves teritorijas ir zemesgabali, kur primārais zemes izmantošanas veids ir daudzdzīvokļu dzīvojamās apbūves ar īres vai privātiem dzīvokļiem, bet papildus atļautas vēl citas izmantošanas, kas izvietojamas dzīvojamo māju pirmajos stāvos un negatīvi neietekmē dzīvojamās vides kvalitāti.
5.2.8.2. Atļautā izmantošana	1) Daudzstāvu daudzdzīvokļu nams. 2) Mazstāvu daudzdzīvokļu nams. 3) Inženiertehniskās apgādes tīkli un būves. 4) Atsevišķā zemesgabalā, pamatojot ar detālplānojumu vai veicot būvniecības ieceres publisko apspriešanu, pie maģistrālās ielas, daudzdzīvokļu namu pirmajos stāvos tirdzniecības un/vai pakalpojumu objekts, ārstniecības un veselības aprūpes iestādes, kultūras iestādes, izglītības iestāde, telpas sporta nodarbībām.

5.2.8.3. Palīgizmantošana	<ol style="list-style-type: none"> 1) Telpas individuālam darbam. 2) Saimniecības ēka, palīgbūves. 3) Garāžas. 4) Nojumes. 5) Apstādījumi, atpūtas vietas, bērnu rotaļu laukumi. 6) Sporta laukumi. 7) Autostāvvietas.
5.2.8.4. Jaunveidojamo zemesgabalu minimālais lielums	Netiek noteikts.
5.2.8.5. Zemesgabala apbūves blīvums	40%
5.2.8.6. Zemesgabala minimālā brīvā teritorija	40%
5.2.8.7. Ēku skaits uz zemesgabala	Viena dzīvojamā māja ar saimniecības ēkām.
5.2.8.8. Maksimālais stāvu skaits	Mazstāvu daudzdzīvokļu namam 2 stāvi. Daudzstāvu daudzdzīvokļu namam 3 stāvi.
5.2.8.9. Maksimālais ēku un būvju augstums	Mazstāvu daudzdzīvokļu namam - 12 m. Daudzstāvu daudzdzīvokļu namam - 15 m līdz jumta korei, dzegas, parapeta virsmalai vai jumta malai.
5.2.8.10. Būvlaide	6 m. Iedibinātas būvlaides gadījumā, ir jāievēro iedibinātā būvlaide.
5.2.8.11. Citi noteikumi	<ol style="list-style-type: none"> 1) Projektējot un būvējot daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas jāievēro Latvijas būvnormatīva LBN 211-98 „Daudzstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamie nami” un citu normatīvo aktu prasības. 2) Prasības apgaismojumam dotas Apbūves noteikumu 2.17. nodaļā „Apgaismojuma un insolācijas prasības”. 3) Ja atsevišķas dzīvojamā nama daļas rekonstrukcijas vai renovācijas iecere būtiski ietekmē visas ēkas ekspluatācijas apstākļus (piemēram, izmaiņas koplietošanas telpu plānojumā, inženiertīklu vai stāvvadu izvietojumā) vai ārējo izskatu (piemēram, atsevišķu logaiņu daļējuma izmaiņas, kas rada atšķirības no pārējiem ēkas fasādes elementiem), būvprojektu izstrādā, saskaņo un apstiprina visai ēkai kopumā saskaņā ar MK noteikumiem Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi” (01.04.1997.) un Apbūves noteikumiem. 4) Autostāvvietas izvietojamas saskaņā ar Apbūves noteikumu 2.23. nodaļā „Noteikumi garāžām, autostāvvietām un velosipēdu novietnēm” noteiktajām prasībām.

5.2.9. Darījumu iestāžu apbūves teritorijas (D)

5.2.9.1. Definīcija	Darījumu iestāžu apbūves teritorijas ir zemesgabali, kuros galvenais zemes un būvju izmantošanas veids ir komerciāla rakstura darījuma iestādes: bankas, viesnīcas, biroji un kantori, gadatirgi, konferenču un izstāžu iestādes, kā arī mazumtirdzniecības un pakalpojumu objekti. Pieļaujama vieglās ražošanas uzņēmumu ar nebūtisku piesārņojumu izvietošana, ja to pamato ar detālplānojumu.
5.2.9.2. Atļautā	1) Viesnīca, viesu māja, motelis un citas īslaicīgas apmešanās ēkas

izmantošana	<p>atpūtai un brīvdienu pavadīšanai.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) Ārstniecības un sociālās aprūpes iestāde. 3) Sporta būve. 4) Aizsardzības spēku, policijas, ugunsdzēsības dienestu un muitas dienesta ēkas. 5) Banka. 6) Biroju ēka un citi ar komercdarbību saistīti objekti. 7) Sabiedriskās ēdināšanas iestādes t.sk. vasaras tipa kafejnīcas, bufetes un bāri ar vaļējām verandām, terasēm; 8) Mazumtirdzniecības un pakalpojuma objekti. 9) Aptiekas. 10) Degvielas uzpildes stacija. 11) Inženiertehniskās apgādes tīkli un būves.
5.2.9.3. Palīgizmantošana	<ol style="list-style-type: none"> 1) Dzīvoklis (kā ēkas daļa). 2) Garāža. 3) Viegļās ražošanas uzņēmumu 4) Publiskā tualete. 5) Rotaļu laukums. 6) Sporta laukums. 7) Atpūtas vieta.
5.2.9.4. Jaunveidojamo zemesgabalu minimālais lielums	Netiek noteikts.
5.2.9.5. Zemesgabala apbūves blīvums	40%
5.2.9.6. Zemesgabala minimālā brīvā teritorija	40%
5.2.9.7. Ēku skaits uz zemesgabala	Netiek noteikts.
5.2.9.8. Maksimālais stāvu skaits	3 stāvi.
5.2.9.9. Maksimālais ēku un būvju augstums	15 m līdz jumta korei, dzegas, parapeta virsmalai vai jumta malai.
5.2.9.10. Būvlaide	Minimālais 3 m no ielas sarkanās līnijas. Iedibinātas būvlaides gadījumā, jāievēro tā.
5.2.9.11. Citi noteikumi	<ol style="list-style-type: none"> 1) Projektējot un būvējot publisko apbūvi jāievēro Latvijas būvnormatīva LBN 208-00 „Publiskas ēkas un būves” un citu normatīvo aktu prasības. 2) Teritorijās un ēkās jāparedz speciāli pasākumi, lai nodrošinātu vides pieejamību cilvēkiem ar dažādām invaliditātēm atbilstoši normatīvo aktu un Apbūves noteikumu prasībām. 3) Autostāvvietas izvietojamas saskaņā ar Apbūves noteikumu 2.23. nodaļā „Noteikumi garāžām, autostāvvietām un velosipēdu novietnēm” noteiktajām prasībām.

5.2.10. Sabiedriskas nozīmes apbūves teritorijas (S)

5.2.10.1. Definīcija	Sabiedriskas nozīmes apbūves teritorijas ir zemesgabali, kuros atļauta jaukta izmantošana (sabiedriska rakstura ēkas, kā arī dažāda veida darījumu un pakalpojumu iestādes).
5.2.10.2. Atļautā izmantošana	<ol style="list-style-type: none"> 1) Valsts un pašvaldības iestāde. 2) Izglītības iestāde. 3) Kultūras iestāde. 4) Bibliotēka. 5) Reliģijas iestāde 6) Ārstniecības un sociālās aprūpes iestāde. 7) Sporta būve. 8) Aizsardzības spēku, policijas, ugunsdzēsības dienestu un muitas dienesta ēkas. 9) Inženiertehniskās apgādes tīkli un būves.
5.2.10.3. Palīgizmantošana	<ol style="list-style-type: none"> 1) Dzīvoklis (kā ēkas daļa). 2) Garāža. 3) Publiskā tualete. 4) Rotaļu laukums. 5) Sporta laukums. 6) Atpūtas vieta.
5.2.10.4. Jaunveidojamo zemesgabalu minimālais lielums	Netiek noteikts.
5.2.10.5. Zemesgabala apbūves blīvums	40%
5.2.10.6. Zemesgabala minimālā brīvā teritorija	40%
5.2.10.7. Ēku skaits uz zemesgabala	Netiek noteikts.
5.2.10.8. Maksimālais stāvu skaits	3 stāvi.
5.2.10.9. Maksimālais ēku un būvju augstums	15 m līdz jumta korei, dzegas, parapeta virsmalai vai jumta malai.
5.2.10.10. Būvlaide	6 m. Iedibinātas būvlaides gadījumā, ir jāievēro iedibinātā būvlaide.
5.2.10.11. Citi noteikumi	<ol style="list-style-type: none"> 1) Projektējot un būvējot publisko apbūvi jāievēro Latvijas būvnormatīva LBN 208-00 „Publiskas ēkas un būves” un citu normatīvo aktu prasības. 2) Attālums no sabiedriskām iestādēm līdz autostāvvietām, garāžām un tehniskās apkopes stacijām nedrīkst būt mazāks par Apbūves noteikumu 4.tabulā noteikto. 3) Teritorijās un ēkās jāparedz speciāli pasākumi, lai nodrošinātu vides pieejamību cilvēkiem ar dažādām invaliditātēm atbilstoši normatīvo aktu un Apbūves noteikumu prasībām. 4) Autostāvvietas izvietojamas saskaņā ar Apbūves noteikumu 2.23. nodaļā „Noteikumi garāžām, autostāvvietām un velosipēdu novietnēm” noteiktajām prasībām.

5.2.11. Ražošanas objektu apbūves teritorijas (R)

5.2.11.1. Definīcija	Ražošanas objektu apbūves teritorijas ir zemesgabali, kur primārais zemes, ēkas un būves izmantošanas veids ir ražošanas objekti, darbnīcas, noliktavas, vairumtirdzniecības iestādes, transporta uzņēmumi, kam ir uzstādītas īpašas prasības, noteiktas sanitārās vai citas aizsargzonas.
5.2.11.2. Atļautā izmantošana	<ol style="list-style-type: none"> 1) Pārtikas ražošanas un pārstrādes ēka. 2) Kokapstrādes ēka. 3) Noliktava, garāža, katlu māja. 4) Darbnīca. 5) Garāža. 6) Saimniecības ēka. 7) Saldētavas ēka. 8) Vairumtirdzniecības iestāde. 9) Ražošanas uzņēmums. 10) Lopkopības ferma. 11) Lauksaimnieciskās ražošanas produkcijas noliktava un glabātava. 12) Stiklotas siltumnīcas un apkalpes ēkas. 13) Graudu, sēkļu, dārzeņu un augļu pirmapstrāde ēka. 14) Rūpniecības, transporta un citu uzņēmumu noliktava. 15) Nojume. 16) Pagrabi ar kopējo platību virs 40 m². 17) Fizisko un juridisko personu īpašumā vai lietošanā esošo ūdeņu teritorijas. 18) Inženiertehniskās apgādes tīkli un būves.
5.2.11.3. Palīgizmantošana	<ol style="list-style-type: none"> 1) Dzīvoklis (kā ēkas daļa). 2) Darījumu iestādes (tirdzniecības un/vai pakalpojumu objekti, biroji, tirdzniecības noliktavas, degvielas un gāzes uzpildes stacijas, automašīnu tehniskās apkopes un remonta ēkas). 3) Pārvaldes iestāde. 4) Autostāvvietā.
5.2.11.4. Jaunveidojamo zemesgabalu minimālais lielums	Netiek noteikts.
5.2.11.5. Zemesgabala apbūves blīvums	No 40% līdz 70%, ir jāprecizē detālplānojumā, atkarībā no paredzētās saimnieciskās darbības un atbilstošiem normatīviem.
5.2.11.6. Zemesgabala minimālā brīvā teritorija	Ne mazāka kā 15%.
5.2.11.7. Ēku skaits uz zemesgabala	Netiek noteikts.
5.2.11.8. Maksimālais stāvu skaits	3 stāvi.
5.2.11.9. Maksimālais ēku un būvju augstums	15 m.
5.2.11.10. Būvlaide	6 m. Iedibinātas būvlaides gadījumā, ir jāievēro šī iedibinātā būvlaide.
5.2.11.11. Citi noteikumi	1) Ražošanas teritorijās ciemu robežās, esošo ēku rekonstrukcija un pielāgošana jaunām vajadzībām ir publiski apspriežama un

	<p>saskaņojama ar Būvvaldi.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) Annas ciemā nav atļauta lopkopības fermu izbūve. 3) Teritorijas var nožogot ar necaurredzamu žogu augstumā līdz 2 m. 4) Ražošanas uzņēmumos tehniskām vajadzībām aizliegts izmantot dzeramo ūdeni no centralizētās ūdensapgādes sistēmas, ja tādējādi tiek traucēta normāla dzeramā ūdens padeve pārējiem patērētājiem, un ja šādai darbībai atļauju nav devusi dome. 5) Ēku un būvju izvietojums (projektēšana, būvniecība) nav pieļaujama bez reģionālās vides pārvaldes tehnisko noteikumu saņemšanas. 6) Ēku un būvju izmantošanā un būvniecībā jāievēro MK noteikumi Nr.532 „Noteikumi par rūpniecisko avāriju riska novērtēšanas kārtību un riska samazināšanas pasākumiem” (19.07.2005.)
--	--

5.2.12. Satiksmes infrastruktūras teritorijas (LT)

5.2.12.1. Definīcija	Satiksmes infrastruktūras teritorijas ir zemesgabali, kur primārais izmantošanas veids ir valsts un pašvaldības kopējas izmantošanas transports – dzelzceļš, ielu un ceļu tīkls, laukumi un ar tiem saistītās būves.
5.2.12.2. Atļautā izmantošana	<ol style="list-style-type: none"> 1) Dzelzceļš. 2) Valsts autoceļš, pašvaldības ceļš. 3) Iela, piebraucamais ceļš, saimnieciskais ceļš. 4) Auto stāvlaukums. 5) Autobusu pieturvieta. 6) Inženiertehniskās apgādes tīkli un būves. 7) Servisa objekti. 8) Degvielas uzpildes stacija.
5.2.12.3. Jaunveidojamo zemesgabalu minimālais lielums	Lineāro būvju (vadu, kabeļu, kanalizācijas) teritorijas nosaka, atbilstoši attiecīgo aizsargjoslu platumam. Citām būvēm nepieciešamās teritorijas nosaka, atbilstoši funkcionālajai nepieciešamībai, ņemot vērā aizsargjoslas.
5.2.12.4. Zemesgabala apbūves blīvums	Netiek noteikts.
5.2.12.5. Zemesgabala minimālā brīvā teritorija	Netiek noteikts.
5.2.12.6. Ēku skaits uz zemesgabala	Netiek noteikts.
5.2.12.7. Maksimālais stāvu skaits	Netiek noteikts.
5.2.12.8. Maksimālais ēku un būvju augstums	Netiek noteikts.
5.2.12.9. Būvlaide	Netiek noteikts.
5.2.12.10. Citi noteikumi	<ol style="list-style-type: none"> 1) Prasības jaunai satiksmes infrastruktūrai un esošās infrastruktūras rekonstrukcijai dotas Apbūves noteikumu 2.35. nodaļā „Prasības jaunai satiksmes infrastruktūrai un esošās infrastruktūras rekonstrukcijai”. 2) 2.23. nodaļā „Noteikumi garāžām, autostāvvietām un velosipēdu novietnēm”

	<p>3) Nodaļā „Noteikumi degvielas uzpildes staciju (DUS), gāzes uzpildes staciju izvietojumam u.c. riska objektiem”</p> <p>4) Gar satiksmes infrastruktūras teritorijām izvietojot inženiertehniskās apgādes tīklus jāņem vērā 2.25. nodaļā „Vispārīgās prasības inženiertehnisko komunikāciju būvniecībai, rekonstrukcijai un uzturēšanai” dotie nosacījumi.</p> <p>5) Visi ceļi un ielas ir iedalīti valsts ceļos, pagasta ceļos, ielās un piebrauktuvēs. Plānojot blīvu apbūvi ārpus apdzīvotajām vietām, ir jāpieņem tādi pat ceļu (ielu) parametri, kā apdzīvotajās vietās. Ceļu aizsargjoslu platums ciema (apdzīvotās vietas) teritorijā ir atšķirīgs, jo ciemos gar ielām un autoceļiem aizsargjoslu nosaka kā sarkano līniju un būvlaidi. Ceļu aizsargjoslas un sarkanās līnijas ir attēlotas grafiskajā materiālā, to lielumi doti Apbūves noteikumu 6.2.1. nodaļā „Aizsargjoslas gar ielām un autoceļiem”. Sarkanās līnijas pēc mēroga noteiktības ir attēlotas tikai kartēs „Annas pagasta teritorijas plānojums 2003.-2015. ar 2009. gada grozījumiem Annas ciema plānotā (atļautā) teritorijas izmantošana” (M 1:5000).</p>
--	--

5.2.13. Inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu teritorijas (T)

5.2.13.1. Definīcija	Inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu teritorijas ir zemesgabali, kurās galvenais zemes un būvju izmantošanas veids ir valsts, pagasta un iestāžu inženiertehniskās apgādes tīkli un objekti.
5.2.13.2. Atļautā izmantošana	<ol style="list-style-type: none"> 1) Elektropārvades līnijas un būves. 2) Sakaru līnijas un būves. 3) Mobilo sakaru būves 4) Gāzes vadu līnijas. 5) Centralizētās ūdensapgādes sistēmas tīkli un objekti. 6) Zemes siltumsūkņu kontūras grunts virsējos slāņos. 7) Centralizētās sadzīves notekūdeņu kanalizācijas sistēmas tīkli un objekti. 8) Katlu mājas. 9) Meliorācijas sistēmas, sūkņu stacijas. 10) Ūdeņu teritorijas. 11) Atkritumu apsaimniekošanas vietas un to uzņēmumu apbūve.
5.2.13.3. Palīgizmantošana	<ol style="list-style-type: none"> 1) Ražošanas, transporta un citu uzņēmumu noliktavas un nojumes. 2) Autostāvvietas.
5.2.13.4. Jaunveidojamo zemesgabalu minimālais lielums	Netiek noteikts.
5.2.13.5. Zemesgabala apbūves blīvums	Netiek noteikts.
5.2.13.6. Zemesgabala minimālā brīvā teritorija	20%
5.2.13.7. Ēku skaits uz zemesgabala	Netiek noteikts.
5.2.13.8. Maksimālais	Maksimālais stāvu skaits nosakāms detālplānojumā vai Plānošanas -

stāvu skaits	arhitektūras uzdevumā, atkarībā no konkrētās teritorijas specifikas un ražošanas tehnoloģijas.
5.2.13.9. Maksimālais ēku un būvju augstums	15 m
5.2.13.10. Būvlaide	6 m. Iedibinātas būvlaides gadījumā, ir jāievēro šī iedibinātā būvlaide.
5.2.13.11. Citi noteikumi	<ol style="list-style-type: none"> 1) Veicot darbības inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu teritorijās jāievēro Apbūves noteikumu 2.25. nodaļā „Vispārīgās prasības inženiertehnisko komunikāciju būvniecībai, rekonstrukcijai un uzturēšanai” dotie nosacījumi. 2) Prasības ūdensapgādes būvniecībai, rekonstrukcijai un ekspluatācijai dotas Apbūves noteikumu 2.26. nodaļā „Ūdensapgādes būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija”. 3) Prasības kanalizācijas būvniecībai, rekonstrukcijai un ekspluatācijai dotas Apbūves noteikumu 2.27. nodaļā „Kanalizācijas būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija”. 4) Prasības elektroapgādes būvniecībai, rekonstrukcijai un ekspluatācijai dotas Apbūves noteikumu 2.28. nodaļā „Elektroapgādes būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija”. 5) Prasības telekomunikāciju būvniecībai, rekonstrukcijai un ekspluatācijai dotas Apbūves noteikumu 2.29. nodaļā „Telekomunikāciju būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija”. 6) Prasības Apbūves noteikumu 2.30. nodaļā „Siltumapgādes un gāzes apgādes būvniecība, rekonstrukcija un ekspluatācija”. 7) Prasības attālumiem starp būvēm un inženierkomunikācijām dotas Apbūves noteikumu 2.32. nodaļā „Prasības attālumiem starp būvēm un inženierkomunikācijām”. 8) Prasības atkritumu apsaimniekošanai dotas Apbūves noteikumu 2.34. nodaļā „Atkritumu apsaimniekošana”.

6. AIZSARGJOSLAS

Annas pagasta teritorijas plānojumā saskaņā ar Aizsargjoslu likumu ir noteiktas visa veida aizsargjoslas. Tā kā kartogrāfiskajā materiālā atbilstoši mēroga noteiktībai (M 1:10000) daudzas aizsargjoslas nav iespējams grafiski parādīt, tad tās aizsargjosla, kuras ir mazākas par 20 m nav attēlotas. Tās jāprecizē un jāuzrāda detālplānojumos un būvprojektos.

Aizsargjoslu robežas jāatzīmē zemes ierīcību projektos un jāieraksta zemesgrāmatā likumā noteiktajā kārtībā. Gadījumos, kad pārklājas vairāku veidu aizsargjoslas, spēkā ir stingrākās prasības un lielākais minimālais platums. Visu veidu darbība šajās vietās jāaskaņo ar ieinteresētajām institūcijām.

6.1. Vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslas

Vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslas tiek noteiktas ap objektiem un teritorijām, kas ir nozīmīgas no vides un dabas resursu aizsardzības un racionālas izmantošanas viedokļa. To galvenais uzdevums ir samazināt vai novērst antropogēnās negatīvās iedarbības ietekmi uz objektiem, kuriem noteiktas aizsargjoslas.

6.1.1. Virszemes ūdensobjektu aizsargjoslas

6.1.1.1. Virszemes ūdensobjektu aizsargjoslas nosaka ūdenstilpēm, ūdenstecēm un mākslīgiem ūdensobjektiem, lai samazinātu piesārņojuma negatīvo ietekmi uz ūdens ekosistēmām, novērstu erozijas procesu attīstību, ierobežotu saimniecisko darbību applūstošajās teritorijās, kā arī saglabātu apvidum raksturīgo ainavu.

6.1.1.2. Virszemes ūdensobjektu aizsargjoslu platumi Annas pagasta ūdenstilpēm un ūdenstecēm lauku apvidū doti 10.tabulā.

10.tabula

Virszemes ūdensobjektu aizsargjoslu platumi

Nosaukums	Ūdenstecēm - platība (ha) Ūdenstilpēm - garums (km)	Aizsargjosla (m)
Ūdensteces		
Paparze	27	100
Umara	17	50
Līdz 10 km garas ūdensteces	<10	10
Ūdenstilpes		
Indzera ezers*	145,3	300
Līdz 10 ha lielas ūdenstilpes	<10	10

* Pagasta teritorijā atrodas tikai krasta līnija

6.1.1.3. Annas pagasta ūdenstilpēm un ūdenstecēm ciemu teritorijās tiek noteikta ne mazāk kā 10 metrus plata virszemes ūdensobjektu aizsargjoslu gar virszemes ūdensobjekta krasta līniju, izņemot gadījumus, kad tas nav iespējams esošās apbūves dēļ.

6.1.1.4. Mākslīgam ūdensobjektam (izņemot gadījumus, kad tas atrodas fiziskās personas īpašuma robežās vai kalpo ūdens novadīšanai no piegulošās teritorijas) - ne mazāk kā 10 m plata josla katrā krastā.

6.1.1.5. Virszemes ūdensobjektu 10 m platā joslā aizliegts būvēt un izvietot jebkādas ēkas un būves, tai skaitā nožogojumus (izņemot esošo būvju renovāciju; kultūras pieminekļu

restaurāciju; transporta un elektronisko sakaru tīklu būvniecību, ūdensapgādes un kanalizācijas tīklu, ūdens ņemšanas ietaišu un maģistrālo cauruļvadu būvniecību, enerģijas pārvades un sadales būvju būvniecību; peldvietu, eliņu, laivu un motorizēto ūdens transportlīdzekļu piestātņu būvniecību; valsts meteoroloģisko un hidroloģisko novērojumu staciju un posteņu un citu stacionāru valsts nozīmes monitoringa punktu un posteņu būvniecību, kā arī krastu nostiprināšanu; ostu teritorijā esošo hidrotehnisko būvju, piestātņu, infrastruktūras, inženierkomunikācijas, kā arī citu ar ostu darbību saistītu būvju būvniecību; jahtu ostu un to darbības nodrošināšanai nepieciešamo būvju un infrastruktūras objektu būvniecību, kā arī Aizsargjoslu likumā 37.pantā 1.daļas 4. un 4.¹ punktā minētajos gadījumos paredzēto teritorijas uzbēršanu.

6.1.1.6. Visi aizsargjoslas noteikumi attiecināmi arī uz teritoriju starp ūdens līmeni un vietu, no kuras mēra aizsargjoslas platumu.

6.1.2. Aizsargjoslas ap purviem

6.1.2.1. Aizsargjoslas ap purviem tiek noteiktas, lai saglabātu bioloģisko daudzveidību un stabilizētu mitruma režīmu meža un purvu saskares (pārejas) zonā.

6.1.2.2. Aizsargjoslas ap purviem precīzi nosaka un to nepieciešamību pamato meža ierīcības plānos.

6.1.2.3. Annas pagasta teritorijas plānojumā ap 10 - 100 ha lieliem purviem tiek noteikta 20 m plata liela aizsargjosla.

6.1.3. Aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem

6.1.3.1. Aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem tiek noteiktas, lai nodrošinātu kultūras pieminekļu aizsardzību un saglabāšanu, kā arī samazinātu dažāda veida negatīvu ietekmi uz nekustamiem kultūras pieminekļiem.

6.1.3.2. Aizsargjoslu (aizsardzības zonu) ap kultūras pieminekļiem platumi ap Annas pagasta kultūras pieminekļiem dota 11.tabulā.

11.tabula

Valsts nozīmes aizsargājamo kultūras pieminekļu aizsargjoslas

Valsts aizsardzības Nr.	Pieminekļa veids	Pieminekļa nosaukums	Pieminekļa atrašanās vieta	Aizsargjosla (m)
163.	Arheoloģija	Lupatu senkapi (Kapu kalns, Zviedru kalns)	Lupatās	500
164.	Arheoloģija	Gulbju krustakmens (Tabakdoze) - kulta vieta	Pie Gulbjiem	500
165.	Arheoloģija	Mūrnieku senkapi	Pie Mūrniekiem	500
166.	Arheoloģija	Salnu (Trīsenieku) senkapi (Zviedru kapi)	Pie Salnām (Saļņiem, Trīseniekiem)	500
167.	Arheoloģija	Bundzēnu senkapi	Starp Bundzeniekiem (Bundzēniem, Bundzeņiem), Latām un Gaigaļiem	500
168.	Arheoloģija	Gaigaļu senkapi (Krāsmatas, Zviedru kapi)	Starp Bundzeniekiem un Gaigaļiem	500

2726.	Arhitektūra	Vecannas muižas apbūve	Vecanna	500
2727.	Arhitektūra	Kungu mājas drupas	Vecannas muižā	500
2728.	Arhitektūra	Klēts	Vecannas muižā	500
2729.	Arhitektūra	Kūts	Vecannas muižā	500
2731.	Arhitektūra	Stallis, vēlāk krogs	Vecannas muižā	500
8339.	Vēsture	Šaursliežu dzelzceļa līnija Alūksne-Gulbene	Alūksnes rajons	500

6.1.3.3. Valsts aizsargājamajiem kultūras pieminekļiem var tikt izstrādāts individuālās aizsardzības zonas projekts, kurā aizsargjosla (aizsardzības zona) ap kultūras pieminekli var tikt samazināta vai paplašināta atbilstoši konkrētajai situācijai dabā. Tas nav uzskatāms par teritorijas plānojuma grozījumu.

6.1.4. Aizsargjoslas ap ūdens ņemšanas vietām

6.1.4.1. Aizsargjoslas ap ūdens ņemšanas vietām nosaka, lai nodrošinātu ūdens resursu saglabāšanos un atjaunošanos, kā arī samazinātu piesārņojuma negatīvo ietekmi uz iegūstamo ūdens resursu kvalitāti visā ūdensgūtnes ekspluatācijas laikā (ne mazāk kā uz 25 gadiem).

6.1.4.2. Ap ūdens ņemšanas vietām nosaka stingra režīma, bakterioloģisko un ķīmisko aizsargjoslu. Aizsargjoslu platumi ap centralizētās ūdensapgādes urbumiem Annas pagasta teritorijā ir parādīti 12.tabulā.

12.tabula

Centralizēto ūdensapgādes urbumu aizsargjoslas

Urbums	Aizsargjoslu rādiusi (m)		
	Stingra režīma	Bakterioloģiskā	Ķīmiskā
AA1 Centrs	10	Nav nepieciešama	360
AA2 Krejotava	10	Nav nepieciešama	Nav nepieciešama
AA3 Kauļi	10	Nav nepieciešama	Nav nepieciešama

6.1.4.3. Urbumiem, akām un avotiem, kurus saimniecībā vai dzeramā ūdens ieguvei izmanto savām vajadzībām individuālie ūdens lietotāji (fiziskas personas), aizsargjoslu nenosaka, ja ir veikta labiekārtošana un novērsta notekūdeņu infiltrācija un ūdens piesārņošana.

6.1.4.4. Pazemes ūdens ņemšanas vietu bakterioloģiskajā un ķīmiskajā aizsargjoslā papildus iekļauj virszemes ūdenstilpes un ūdensteces, ja tās ir ūdens horizonta infiltratīvās barošanās avots.

6.2. Eksploatācijas aizsargjoslas

Eksploatācijas aizsargjoslas tiek noteiktas gar transporta līnijām, gar elektronisko sakaru tīkliem un citu komunikāciju līnijām, kā arī ap objektiem, kas nodrošina dažādu valsts dienestu darbību. Eksploatācijas aizsargjoslu galvenais uzdevums ir nodrošināt minēto komunikāciju un objektu efektīvu un drošu ekspluatāciju un attīstības iespējas.

6.2.1. Aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem un dzelzceļiem

- 6.2.1.1. Aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem un dzelzceļiem tiek noteiktas, lai samazinātu ielu, autoceļu un dzelzceļu negatīvo ietekmi uz vidi, nodrošinātu transporta maģistrāļu ekspluatāciju un drošību, kā arī izveidotu no apbūves brīvu joslu, kas nepieciešama ielu un autoceļu rekonstrukcijai.
- 6.2.1.2. Annas ciemā gar ielām un autoceļiem aizsargjoslas ir noteiktas kā sarkanās līnijas (esoša vai projektētā ielas robeža) un būvlandes (līnija, kas nosaka attālumu no sarkanās līnijas līdz apbūvei). Aizsargjoslu (sarkano līniju) platumi Annas ciemā doti 13.tabulā.

13.tabula

Aizsargjoslu (sarkano līniju) platumi Annas ciemā

Vietējas nozīmes ielas un autoceļi (20 m)	Pārējās ielas un autoceļi (12 m)
V395 Jaunanna - Anna	Silmaču iela
V396 Vētraine - Maliēna - Kalncempji - Sprīvuļi	Nākotnes iela
Anna - Nākotnes iela - Teikas (2)*	Lazdu iela
Anna - Silmaču iela - Varžupuriņš (3)*	Dimanti - Dālderī (20)*
	Silmaču 2 - Nākotnes 21 (21)*
	Lazdas - Halle - Sprekstes (22)*
	Bērzi - Nākotnes (23)*
	Kamenes - Daugavas (24)*
	Annas skola - Halle - Liedes (25)*

* Autoceļu numurs kartēs

- 6.2.1.3. Annas pagasta teritorijas plānojumā noteiktie aizsargjoslu platumi gar valsts reģionālajiem un vietējiem autoceļiem no ceļa ass uz katru pusi doti 14.tabulā.

14.tabula

Aizsargjoslas gar valsts autoceļiem

Indekss	Valsts autoceļi	Autoceļa aizsargjosla (m)	Ceļa zemes nodalījuma josla (m)
P43	Litene - Alūksne	60	22
V387	Tūja - Kantorkrogs	30	19
V388	Alūksne - Kalniēna - Gulbene	30	19
V393	Kauļi - Papardes stacija	30	19
V395	Jaunanna - Anna	30	19
V396	Vētraine - Maliēna - Kalncempji - Sprīvuļi	30	19

6.2.1.4. Pašvaldības autoceļiem ir noteikta 30 m plata aizsargjosla no ceļa ass uz katru pusi.

6.2.1.5. Dzelzceļa līnijai Gulbene-Alūksne tiek noteikta dzelzceļa ekspluatācijas aizsargjosla 25 m no galvenā ceļa malējās sliekšnes, bet ne mazāk kā dzelzceļa nodalījuma joslas platums attiecīgajā pusē.

6.2.2. Aizsargjoslas gar elektronisko sakaru tīkliem

- 6.2.2.1. Aizsargjoslas gar visu veidu un piederības elektronisko sakaru tīkliem un to infrastruktūras būvēm tiek noteiktas, lai nodrošinātu elektronisko sakaru tīklu un to infrastruktūras būvju maksimālu aizsardzību no cilvēka, dabas vai citu faktoru nevēlamas ietekmes, kuras

rezultātā var tikt traucēta elektronisko sakaru tīklu droša ekspluatācija, radīti zaudējumi tautsaimniecībai un valstij.

6.2.2.2. Annas pagastā ir noteiktas šādas aizsargjoslas:

- a) gar pazemes elektronisko sakaru tīklu līnijām un kabeļu kanalizāciju, elektronisko sakaru tīklu gaisvadu līnijām - zemes vienība un gaisa telpa elektronisko sakaru tīkla līnijas augstumā, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas elektronisko sakaru tīkla līnijas katrā pusē 1 m attālumā no elektronisko sakaru tīkla līnijas vai kabeļu kanalizācijas ass;
- b) gar pazemes elektronisko sakaru tīklu līnijām vai kabeļu kanalizāciju, ja tā atrodas ceļā, ielas vai piebrauktuves (arī inženierkomunikāciju koridoru) sarkano līniju robežās un tuvāk par 1 m no sarkanās līnijas, - šajā elektronisko sakaru tīkla līnijas vai kabeļu kanalizācijas pusē aizsargjoslu nosaka līdz ceļā, ielas vai piebrauktuves (arī inženierkomunikāciju koridoru) sarkanajai līnijai;
- c) gar pazemes elektronisko sakaru tīklu līnijām vai kabeļu kanalizāciju, ja tā atrodas tuvāk par 1 m no ēkas vai būves, - šajā elektronisko sakaru tīkla līnijas vai kabeļu kanalizācijas pusē aizsargjoslu nosaka līdz ēkas vai būves pamatiem;
- d) gar pazemes elektronisko sakaru tīklu līnijām vai kabeļu kanalizāciju, ja tā atrodas ceļā, ielas vai piebrauktuves (arī inženierkomunikāciju koridoru) sarkanās līnijas robežās un tuvāk par 1 m gan no sarkanās līnijas, gan no ēkas vai būves pamatiem, - šajā elektronisko sakaru tīkla līnijas vai kabeļu kanalizācijas pusē aizsargjoslu nosaka līdz sarkanajai līnijai vai ēkas vai būves pamatiem (atkarībā no tā, kas atrodas tuvāk);
- e) ap ārējiem virszemes un pazemes elektronisko sakaru tīklu līniju neapkalpojamiem pastiprināšanas un reģenerācijas punktiem, ārējiem kabeļu sadales skapjiem un kastēm ar ieraktu pamatni vai skapjiem un kastēm, kas uzstādītas uz atsevišķas pamatnes, kabeļu kanalizācijas akām un optisko kabeļu uzmavām gruntī - zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacīta vertikāla virsma 1 m attālumā no pastiprināšanas punkta, kabeļu sadales skapja vai kastes, kabeļu kanalizācijas akas un optisko kabeļu uzmavas ārējās malas;
- f) ap elektronisko sakaru iekārtu ārējiem skapjiem un konteineriem - zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacīta vertikāla virsma 1 m attālumā no elektronisko sakaru iekārtu skapja vai konteineru nožogojuma (norobežojuma) vai tālāk izvirzīto daļu projekcijas uz zemes vai citas virsmas;
- g) gar elektronisko sakaru tīklu gaisvadu līnijām - zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas elektronisko sakaru tīkla līnijas katrā pusē 2,5 m attālumā no elektronisko sakaru tīkla līnijas ass;
- h) ap elektronisko sakaru tīklu radiosakaru līniju torņiem un antenu mastiem - zemes gabals un gaisa telpa torņa vai masta augstumā, ko norobežo nosacīta vertikāla virsma 1 metra attālumā ārpusē no to nožogojuma vai 5 m attālumā no to vistālāk izvirzīto daļu projekcijas uz zemes vai citas virsmas, ja tornis vai masts nav nožogots;
- i) ap elektronisko sakaru tīklu radiosakaru līniju torņu un antenu mastu atsaitēm - zemes gabals un gaisa telpa torņa vai masta augstumā, ko norobežo nosacīta vertikāla virsma 2,5 m attālumā no atsaites projekcijas uz zemes virsmas un atsaites nostiprinājuma vietas zemē vai citā virsmā.

6.2.3. Aizsargjoslas gar elektriskajiem tīkliem

- 6.2.3.1. Aizsargjoslas gar visu veidu un jebkuras piederības elektriskajiem tīkliem, to iekārtām un būvēm tiek noteiktas, lai nodrošinātu elektrisko tīklu, to iekārtu un būvju ekspluatāciju un drošību.

- 6.2.3.2. Aizsargjoslas gar elektrisko tīklu gaisvadu līnijām ciemos ir zemesgabals, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas abpus līnijai:
 - a) ar nominālo spriegumu līdz 20 kilovoltiem - 2,5 m attālumā no līnijas ass.
- 6.2.3.3. Aizsargjoslas gar elektrisko tīklu gaisvadu līnijām ārpus ciemiem ir zemesgabals, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas abpus līnijai:
 - a) ar nominālo spriegumu līdz 20 kilovoltiem - 6,5 m attālumā no līnijas ass;
 - b) ar nominālo spriegumu 110 kilovoltu - 30 m attālumā no malējiem vadiem uz ārpusi no līnijas.
- 6.2.3.4. Gar elektrisko tīklu kabeļu līnijām - zemesgabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas kabeļu līnijas katrā pusē 1 m attālumā no kabeļu līnijas ass. Ja kabelis atrodas tuvāk par 1 m no ēkas vai būves, tad šajā kabeļa pusē aizsargjoslu nosaka tikai līdz ēkas vai būves pamatiem.
- 6.2.3.5. Gar elektrisko tīklu kabeļu līnijām, kuras zem ūdens līmeņa šķērso virszemes ūdensobjektus, - ūdens platība, ko visā dziļumā no ūdens virsmas līdz gultnei ietver paralēlas plaknes 100 m attālumā katrā pusē no kabeļu līnijas ass.
- 6.2.3.6. Ap elektrisko tīklu sadales iekārtām, fīderu punktiem un transformatoru apakšstacijām - zemesgabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacīta vertikāla virsma 1 metra attālumā ārpus šo iekārtu nožogojuma vai to vistālāk izvirzīto daļu projekcijas uz zemes vai citas virsmas.
- 6.2.3.7. Aizsargjoslas grafiski ir parādītas ap 110 kilovoltiem gaisvadu līnijām. Pārējās aizsargjoslas, arī gar transformatoru punktiem ir precizējamas un parādāmas detālplānojumos un būvprojektos.

6.2.4. Aizsargjoslas ap meliorācijas būvēm un ierīcēm

- 6.2.4.1. Eksploatācijas aizsargjoslas ap meliorācijas būvēm un ierīcēm tiek noteiktas lauksaimniecībā izmantojamās zemēs un meža zemēs, lai nodrošinātu meliorācijas būvju un ierīču eksploatāciju un drošību.
- 6.2.4.2. Ap slūžām aizsargjoslas robežu nosaka 20 metru attālumā no būves ārējās malas.
- 6.2.4.3. Ūdensnotekām (regulētām vai ierīkotām) lauksaimniecībā izmantojamās zemēs aizsargjoslas robežu nosaka ūdensnotekas abās pusēs 10 m attālumā no ūdensnotekas kroles.
- 6.2.4.4. Regulētām ūdensnotekām (maģistrālajiem kanāliem) meža zemēs aizsargjoslas robežu nosaka atbērtnes pusē 8 - 10 m attālumā (atkarībā no atbērtnes platuma) no ūdensnotekas kroles.
- 6.2.4.5. Liela diametra (30 cm vai lielāks) kolektora aizsargjoslas robežu nosaka 8 m attālumā uz katru pusi no kolektora ass līnijas.

6.2.5. Aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem

- 6.2.5.1. Aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem tiek noteiktas, lai nodrošinātu ūdensvadu un kanalizācijas tīklu eksploatāciju un drošību.
- 6.2.5.2. Annas pagastā noteikts šādas aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem:
 - a) gar ūdensvadiem un kanalizācijas spiedvadiem, ja tie atrodas līdz 2 m dziļumam, - 3 m katrā pusē no cauruļvada ārējās malas;
 - b) gar ūdensvadiem un kanalizācijas spiedvadiem, ja tie atrodas dziļāk par 2 - 5 m katrā pusē no cauruļvada ārējās malas;
 - c) gar pašteces kanalizācijas vadiem - 3 m katrā pusē no cauruļvada ārējās malas.

6.2.6. Aizsargjoslas ap ģeodēziskā tīkla punktiem

- 6.2.6.1. Aizsargjoslas ap ģeodēziskā tīkla punktiem tiek noteiktas ap valsts ģeodēziskā tīkla un vietējā ģeodēziskā tīkla punktiem, kuriem apvidū ir ierīkots pastāvīgs ģeodēziskā punkta centrs, lai nodrošinātu piekļuvi ģeodēziskā tīkla punktiem un ģeodēzisko darbu veikšanu tajos, ģeodēziskā tīkla punktu ilgstošu saglabāšanu, stabilitāti un konstrukcijas nemainību.
- 6.2.6.2. Aizsargjosla 50 m rādiusā no ģeodēziskā punkta centra tiek noteikta šādiem ģeodēziskā tīkla punktiem:
- a) astronomiski ģeodēziskā tīkla punktiem;
 - b) horizontālā globālās pozicionēšanas tīkla 0 klases punktiem;
 - c) ģeomagnētiskā tīkla 1.klases punktiem;
 - d) gravimetriskā tīkla 1.klases punktiem
- 6.2.6.3. Ap pārējiem ģeodēziskā tīkla punktiem tiek noteikta aizsargjosla 5 m rādiusā no ģeodēziskā punkta centra.

6.3. Sanitārās aizsargjoslas

Sanitārās aizsargjoslas tiek noteiktas ap objektiem, kuriem ir noteiktas paaugstinātas sanitārās prasības. To galvenais uzdevums ir sanitāro prasību nodrošināšana.

6.3.1. Aizsargjoslas ap kapsētām

- 6.3.1.1. Aizsargjoslas ap kapsētām tiek noteiktas, lai nepieļautu tām piegulošo teritoriju sanitāro apstākļu pasliktināšanos.
- 6.3.1.2. Annas pagasta teritorijā atrodas Ezeriņu kapsēta, ap kuru tiek noteikta 300 m plata aizsargjosla no kapsētas teritorijas robežas ārējās malas.
- 6.3.1.3. Lai nodrošinātu vides un cilvēka sanitāro aizsardzību, kapsētas aizsargjoslas teritorijā aizliegts ierīkot jaunas dzeramā ūdens ņemšanas vietas, izņemot gadījumus, kad ir veikti iespējamās dzeramā ūdens ņemšanas vietas bakterioloģiskās aizsargjoslas aprēķini un konstatēts, ka iespējams nodrošināt kvalitatīvu dzeramo ūdeni ievērojot ievērojot aizsargjoslu ap ūdens ņemšanas vietām noteikšanas metodiku.
- 6.3.1.4. Aizsargjoslās ap kapsētām aizliegts ierīkot atkritumu apglabāšanas poligonus un atkritumu izgāztuves, izņemot kapsētu apsaimniekošanai nepieciešamās.
- 6.3.1.5. Ja kapsēta vai atsevišķa apbedījuma vieta ir kultūras piemineklis, aizsargjosla nosakāma saskaņā ar likumu Par kultūras pieminekļu aizsardzību, bet ne šaurāka, kā noteikts šajos noteikumos.

6.3.2. Aizsargjoslas ap notekūdeņu attīrīšanas ietaisēm

- 6.3.3.1. Sanitārās aizsargjoslas ap notekūdeņu attīrīšanas ietaisēm nosaka, lai nodrošinātu tām piegulošo teritoriju aizsardzību no šo objektu negatīvās ietekmes.
- 6.3.3.2. Annas pagastā ap Annas ciema notekūdeņu attīrīšanas ietaisēm ir noteikta 200 m liela sanitārās aizsargjosla.
- 6.3.3.3. Aizsargjoslas nosaka no objekta ārējās robežas vai ārējās malas.

6.4. Tauvas josla

- 6.4.1. Tauvas josla tiek noteikta zvejas, kuģošanas un ar tām saistīto darbību nodrošināšanai gar ūdeņu krastiem neatkarīgi no ūpašuma veida saskaņā ar Zvejniecības likumu, bet ne platāka par 40 metriem.
- 6.4.2. Zemes ūpašumu plānos tā apzīmējama kā lietošanas tiesību ierobežojums. Tauvas josla gar mākslīgi izbūvētiem kanāliem, hidrotehniskām būvēm un citām būvēm uz ūdens (mākslīgi izbūvēta tauvas josla) nosakāma saskaņā ar šo būvju plāniem. To uztur un apsaimnieko attiecīgie ūpašnieki (lietotāji).
- 6.4.3. Piekrastes zemes ūpašniekiem ir tiesības lietot tauvas joslu, ciktāl šīs tiesības neierobežo šis likums, citi likumi un normatīvie akti. Tauvas joslas bezmaksas lietošana ir paredzēta kājāmģājējiem, zivju resursu un ūdeņu uzraudzībai, robežapsardzībai, vides aizsardzībai un ugunsdrošības pasākumu veikšanai.
- 6.4.4. Tikai vides aizsardzības institūciju speciāli norādītās vietās un pēc saskaņošanas ar zemes ūpašnieku tauvas joslā ir atļauta:
- laivu un kuģu piestāšana, to kravu izkraušana un pagaidu uzglabāšana;
 - laivu un kuģu pārziemošana, būve un remonts;
 - zvejnieku apmetņu ierīkošana, atpūta, zvejas rīku žāvēšana un citas ar zveju saistītas darbības.
- 6.4.5. Dabiskās tauvas joslas platums ir:
- gar privāto ūdeņu krastiem - 4 m;
 - gar pārējo ūdeņu krastiem - 10 m.
- 6.4.6. Mākslīgi veidotā ūdensobjekta tauvas joslas platums tiek noteikts attiecīgās būves plānā.
- 6.4.7. Civillikums nosaka, ka tas, kam pieder zvejas tiesības, var lietot tauvas joslu zvejas vajadzībām. Ja tās platums nav noteikts, tas ir jāpieņem 4 m. Zemesgabala ūpašnieks nezaudē ūpašuma tiesības uz tauvas joslu, tikai viņš nedrīkst to apsēt, apbūvēt un izmantot tādā veidā, kas traucētu kuģniecību vai pludināšanu.

6.5. Aprobežojumi aizsargjoslās

- 6.5.1. Annas pagasta teritorijas plānojums nosaka visa veida aizsargjoslas saskaņā ar Aizsargjoslu likumu. Tā kā kartogrāfiskajā materiālā ar mēroga noteiktību M 1:10000 daudzas aizsargjoslas nav iespējams grafiski parādīt, tās jāprecizē un jāuzrāda detālpāņojumos un būvprojektos.
- 6.5.2. Aizsargjoslu robežas jāatzīmē zemesgabalu plānos un jāieraksta zemesgrāmatā likumā noteiktajā kārtībā. Gadījumos, kad pārklājas vairāku veidu aizsargjoslas, spēkā ir stingrākās prasības un lielākais minimālais platums. Visu veidu darbība šajās vietās jāaskaņo ar ieinteresētajām institūcijām.
- 6.5.3. Aprobežojumus aizsargjoslās nosaka Aizsargjoslu likums no 36. panta līdz 59. pantam.
- 6.5.4. Ja objektam ir noteikta aizsargjosla, tā ūpašniekam ir atļauts aizsargjoslā veikt šī objekta ekspluatācijai, remontam, renovācijai un rekonstrukcijai nepieciešamos darbus. Par to rakstveidā jābrīdina zemes ūpašnieks vai tiesiskais valdītājs vismaz divas nedēļas pirms darbu uzsākšanas, izņemot avāriju novēršanas vai to seku likvidācijas darbus, kurus var veikt jebkurā laikā.

7. BŪVTIESĪBU UN TERITORIJAS PLĀNOJUMA ĪSTENOŠANAS KĀRTĪBA

7.1. Prasības būvprojektēšanai, kas uzsākta līdz jauna teritorijas plānojuma spēkā stāšanās dienai

- 7.1.1. Ja Apbūves noteikumu spēkā stāšanās brīdī esošās ēkas un būves ir likumīgi uzbūvētas, vai arī tiek likumīgi projektētas, būvētas, pārbūvētas vai ierīkotas, taču daži to raksturlielumi neatbilst Apbūves noteikumiem, bet esošais zemesgabala zemes izmantošanas veids atbilst apbūves noteikumiem, tad esošās ēkas un citas būves drīkst rekonstruēt, pārbūvēt vai atjaunot, ievērojot nosacījumus, ka:
- e) pārbūvētas vai atjaunotas šīs ēkas vai citas būves atbildīs visiem šo apbūves noteikumu nosacījumiem;
 - f) nekādas pārbūves nedrīkst palielināt neatbilstību apbūves noteikumiem
- 7.1.2. Esošās ēkas un citas būves drīkst paplašināt, ievērojot nosacījumu, ka:
- a) jebkura ēkas vai citas būves paplašināšana atbilst Apbūves noteikumiem;
 - b) paplašināšana, ievērojot citu būvju un zemesgabala izmantošanu, nepalielina neatbilstību apbūves noteikumiem.
- 7.1.3. Likumīgi uzsāktos projektēšanas, būvēšanas, pārbūvēšanas vai ierīkošanas darbus drīkst turpināt, ja pašvaldība nekompensē zaudējumus.

7.2. Projektēšanas uzsākšana, būvprojekta saskaņošana un akceptēšana

- 7.2.1. Annas pagastā būvvaldes funkciju realizēšana deleģēta Būvvaldei.
- 7.2.2. Atbilstoši Būvniecības likumam un Vispārīgajiem noteikumiem nekustamā īpašuma īpašnieks sagatavo un iesniedz būvniecības pieteikumu domei, kas sniedz atzinumu par iecerētas būvniecības atbilstību Annas pagasta teritorijas plānojumam, Apbūves noteikumiem, bet gadījumos, kad teritorijai ir izstrādāts detālplānojums - spēkā esošam detālplānojumam, vai arī sniedz motivētu atteikumu.
- 7.2.3. Kultūrvēsturiskajā zonā būvniecība (tai skaitā būvju restaurācija, renovācija vai rekonstrukcija) atļauta tikai pēc būvprojekta saskaņošanas ar parka administrāciju. Būvniecību veic iespējami tuvu iepriekšējās būves vietai saskaņā ar detālo plānojumu, bet, ja tāda nav, pēc iespējas atbilstoši vēsturiskajiem materiāliem un vietējām būvniecības tradīcijām.
- 7.2.4. Saskaņojot būvniecību un slēdzot līgumus īpaši aizsargājamo dabas teritoriju aizsardzības nodrošināšanai, jāievēro parka dabas aizsardzības plānā noteiktās prasības ainavas aizsardzībai.
- 7.2.5. Būvniecības ierosinātais iesniedz Būvvaldē būvniecības iesniegumu - uzskaites karti. Būvvalde 30 dienu laikā pēc būvniecības iesnieguma - uzskaites kartes reģistrācijas dienas izskata attiecīgās būvniecības ieceres atbilstību vietējās pašvaldības teritorijas plānojumam un detālplānojumam (arī attiecīgajiem apbūves noteikumiem) un izsniedz plānošanas un arhitektūras uzdevumu vai būves nojaukšanas uzdevumu vai sniedz pamatotu rakstisku atteikumu. Ja saskaņā ar Būvniecības likuma 12.pantu nepieciešama būvniecības publiska apspriešana, būvvalde 14 dienu laikā sniedz rakstisku atzinumu.
- 7.2.6. Būves projektēšanas, būvprojekta saskaņošanas un akceptēšanas kārtību nosaka Vispārīgie būvnoteikumi.

7.3. Būvatļaujas saņemšana un būvniecības gaita

- 7.3.1. Pirms būvdarbu uzsākšanas pasūtītājs saņem Būvvaldes vai citas institūcijas saskaņā ar Būvniecības likuma 6.pantu izsniegtu būvatļauju. Patvaļīga būvniecība nav pieļaujama.
- 7.3.2. Būvatļauju jebkuriem būvdarbiem valsts aizsargājamā kultūras pieminekļi vai tā aizsardzības zonā izsniedz tikai pēc tam, kad ir uzrādīta Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas atļauja.
- 7.3.3. Būvatļauju nulles cikla darbiem var izsniegt, ja visai būvei kopumā ir izstrādāts un būvvaldē saskaņots skiču projekts un nulles cikla darbiem ir izstrādāts tehniskais projekts, kam ir veikta būvprojekta ekspertīze un saņemts pozitīvs ekspertīzes atzinums, kā arī nulles cikla tehnisko projektu ir akceptējusi Būvvalde.
- 7.3.4. Būvdarbus drīkst veikt saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto kārtību un tikai saskaņā ar pašvaldības akceptētu būvprojektu, izņemot gadījumus, kas paredzēti Vispārīgajos būvnoteikumos.

7.4. Būvju pieņemšana ekspluatācijā

- 7.4.1. Būvi pieņem ekspluatācijā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

7.5. Ēku un citu būvju nojaukšana

- 7.5.1. Ja būve ir pilnīgi vai daļēji sagrūvususi vai nonākusi tādā stāvoklī, ka tās lietošana ir bīstama vai tā bojā ainavu, īpašniekam saskaņā ar attiecīgās pašvaldības lēmumu tā jāsaveid kārtībā vai jānojauc atbilstoši Civillikuma 1084.panta noteikumiem.
- 7.5.2. Ja būves īpašnieks līdz noteiktajam laikam nav izpildījis pašvaldības lēmumu, pašvaldība organizē šīs būves savešanu kārtībā vai nojaukšanu. Ar savešanu kārtībā vai nojaukšanu saistītos izdevumus sedz būves īpašnieks.
- 7.5.3. Lēmums par būves nojaukšanu saskaņojams ar Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekciju, ja ēka iekļauta valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā vai ir vecāka par 50 gadiem.
- 7.5.4. Būves nojaukšana veicama Vispārīgajos būvnoteikumos paredzētajā kārtībā saskaņā ar akceptēto būvprojektu.
- 7.5.5. Teritoriju pēc ēkas nojaukšanas sakārto atbilstoši teritorijas atļautajai izmantošanai. Būves nojaukšanas faktu noformē ar pašvaldības komisijas sastādītu ēkas nojaukšanas aktu.

7.6. Stihiju postījumu atjaunošana

- 7.6.1. Īpašnieks ir tiesīgs atjaunot ugunsgrēkā vai dabas stihiju rezultātā nopostītas vai daļēji nopostītas ēkas vai citas būves tajās pašās pamatdimensijās un tajā pašā novietnē, atbilstoši būvprojektam, pēc kura šī ēka vai būve būvēta, vai arī ja būvprojekts nav saglabājies, atbilstoši ēkas vai citas būves jaunākajai inventarizācijas lietai.

7.7. Apbūves noteikumu kontrole un ievērošana

- 7.7.1. Apbūves noteikumu ievērošanu un izpildi kontrolē Būvvalde.
- 7.7.2. Jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kura pārkāpj Apbūves noteikumus, ir vainīga šo noteikumu pārkāpumā un sodāma saskaņā ar Latvijas Republikas Administratīvo pārkāpumu kodeksu.

- 7.7.3. Vainīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai ir pienākums novērst Apbūves noteikumu pārkāpumu.
- 7.7.4. Lēmumu par soda apjomu, atkarībā no pārkāpuma veida, saskaņā ar Latvijas Republikas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, pieņem dome.
- 7.7.5. Pārsūdzība par pagasta pašvaldības lēmuma atbilstību Apbūves noteikumiem, kā arī pārsūdzība būvprojekta akceptēšanas lietā, ir iesniedzama Latvijas Republikas Administratīvajā tiesā.

8. PRASĪBAS DETĀLPLĀNOJUMIEM

8.1. Detālplānojumu izstrādāšana

- 8.1.1. Detālplānojumi tiek izstrādāti pamatojoties uz domes lēmumu un saskaņā ar teritorijas plānojumu, atbilstoši mēroga noteiktībai detalizējot un precizējot tajā noteiktās teritorijas daļas plānoto (atļauto) izmantošanu un izmantošanas aprobežojumus.
- 8.1.2. Detālplānojumu izstrāde veicama saskaņā ar MK noteikumiem Nr.883 „Vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi” (19.10.2004.).
- 8.1.3. Detālplānojuma izstrādes un tās finansēšanas kārtību, kā arī līgumā par detālplānojuma izstrādi iekļaujamās nosacījumus nosaka MK noteikumi Nr.367 „Noteikumi par detālplānojuma izstrādes līgumu un detālplānojuma izstrādes un finansēšanas kārtību” (04.06.2005.).
- 8.1.4. Teritorijā, kurā paredzēta zemes vienību sadalīšana, apvienošana vai būvniecība, detālplānojumu izstrādā:
- vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā paredzētajā teritorijā;
 - virszemes ūdensobjektu aizsargjoslā;
 - kompleksai teritorijas apbūvei, ja teritorijā nepieciešama jaunas transporta infrastruktūras vai inženierkomunikāciju izbūve;
 - lauksaimniecībā izmantojamā teritorijā un meža teritorijā, kurā teritorijas plānotā (atļautā) izmantošana primāri noteikta apbūvei.
- 8.1.5. Izstrādājot detālplānojumus konkrētai pagasta teritorijai, ir jānosaka un jāprecizē:
- zemesgabalu robežas (proporcijas un izmēri);
 - pieklūšana, izplānojot ielu un ceļu tīklu;
 - zemesgabala apbūves blīvums un brīvās (zaļās) teritorijas;
 - zemesgabala minimālā ielas vai ceļa fronte;
 - minimālie attālumi no zemesgabalu robežām līdz ēkām un citām būvēm;
 - ēku un citu būvju skaits, to stāvu skaits, apjoms un augstums;
 - inženiertehniskā apgāde;
 - automašīnu novietošana un piebrauktuves;
 - visa veida aizsargjoslas;
 - konkrētas prasības katrai parcelei – atļautā izmantošana, ierobežojumi utt.;
 - detālplānojumu realizācijas kārtība.
- 8.1.6. Izstrādājot detālplānojumu, nepieciešams parādīt esošo 20 kV un 0,4 kV EPL (gaisvadu un kabeļlīniju) un 20/0,4 kV transformatoru punktu, sadales punktu, sadalņu, esošo un projektējamo ēku pievadu atrašanās vietas, inženierkomunikāciju koridorus ar ēkas funkcionēšanai nepieciešamajām inženierkomunikācijām, jāattēlo esošo un plānoto elektroapgādes objektu aizsardzībai un ekspluatācijai paredzētās un noteiktās aizsargjoslas. Minēto aizsargjoslu attēlošanai izmantot attiecīgo kartes mērogu.
- 8.1.7. Izstrādājot detālplānojumu, konkrētai teritorijai var papildus noteikt arī citas prasības.
- 8.1.8. Līdz ar izstrādātā detālplānojuma stāšanos spēkā, Apbūves noteikumi ir regulāri jāpapildina, uzrādot tajos detālplānojumu nosaukumu, pieņemšanas un spēkā stāšanās datumus, kā arī aprakstot detālplānojumos risinātās teritorijas robežas (15.tabula). Minētie papildinājumi nav uzskatāmi par apbūves noteikumu grozījumiem.

Spēkā esošo detālplānojumu saraksts

Nr.	Detālplānojuma nosaukums	Detālplānojuma robežas	Pieņemšanas datums	Protokola un saistošo noteikumu Nr.
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				